

श्रीभगवती गीता ॥

जिसको गढ़ अमेठी आदि के स्वामी राजा माधवसिंह प्रतापी ने

परिष्कृत महेशदन सुकुल से बहुत शुद्ध करवाई

तीसरीवार

लखनऊ

मुंशीनवलकिशोर (सी, आई, ई) के छापेखाने में छपी

दिसम्बर सन् १८९५ ई०

सूचना ॥

अनेक प्रकार की पुस्तकें इस ग्रंथालयमें मुद्रित हुई हैं उनमें से जितने पुराण हैं उनसे चुनकर कुछ पुस्तकें नीचे लिखी जाती हैं जिन महाशयों को इसमें से किसी पुस्तक की आवश्यकता हो वे इस प्रेसके मैनेजरको पत्र लिखकर मँगालें तथा पुस्तकों का जो सूचीपत्र छपा है वह भी मँगाकर देख लें ॥

देवीभागवत भाषा ॥

इसका उलथा पंडित महेशदत्त सुकुलने किया है—इसमें मुख्य करके श्रीदेवीजीके पाठ आदिक का विस्तार और सर्व प्रकारकी शक्तियों का कथन और उनके अवतार, मंत्र, तंत्र, यंत्र, कवच, कीलक, अर्गला, पूजा, स्तोत्र, मोहात्म्य, संदाचार, प्रातिकृत्य, रुद्राक्ष महिमा, गायत्री और देवियों के पुरश्चरण का वर्णन, सन्ध्योपासन, ब्रह्मयज्ञादि असंख्य तंत्र मंत्र रूप विषय हैं भाषा ऐसी स्पष्ट है कि साधारण लोग भी समझ सकते हैं ॥

लिंगपुराण ॥

इसका उलथा आपेग्वानेके बहुत सर्वसे जयपुर निवासि पंडित दुर्गाप्रसादजीने भाषामें किया है—जिसमें अनेक प्रकारके इतिहास, सूर्यवंश, चन्द्रवंशका वर्णन, ग्रह नक्षत्र, भूगोल और खगोलका कथन, देव, दानव, गन्धर्व, यक्ष, राक्षस और नागादिकी उत्पत्ति इत्यादि बहुतसी कथायें हैं ॥

भूमिका

श्री माधवोजयतु । जोकि अनादि कालसे अनादि शक्ति श्रीभगवती दुर्गाके उपासक बहुधा सब मनुष्य हैं और मुख्यकर इस अवध मण्डल में तो सबही शक्ति के आराधन करनेवाले हैं परन्तु किसी का ध्यान उस के मुख्य ग्रन्थोंके प्रकाश करने में नहीं हुआ और इसी से बहुधा लोग उसके चरित्रोंको नहीं जानते जिनसे उनकी रुचि उस अनादि शक्ति की भक्तिमें हो इस हेतु से सब छोटेबड़ों का हित विचार इक्ष्वाकुवंशी अर्थात् रघुवंशी श्रीमन्महाराजाधिराज श्रीरामचन्द्रजी जिनका यश प्रताप तेज बीरता और उदारता नवखण्ड पृथ्वी में विदित है और सदैवसे जिनके कुलमें बड़े २ तेजस्वी प्रतापी महाराजा चक्रवर्ती होतेआये हैं उनकी कृतज्ञता और कृपालुता चलीआती है उसी घराने और राज्यके अधिकारी क्षत्रियकुलभूषण राजशिरोमणि यशस्वी प्रतापी दयावान् पुण्यवान् अतिउदार जिनके काशी आदि बड़े २ तीर्थस्थानों में अत्युत्तम शिवालय बने हैं और देश २ में उदारताकी कीर्ति विख्यात है और परमशक्त हैं जिन्होंने प्रथम तो

श्रीदेवीभागवत सटीक बहुत शुद्धतापूर्वक छपवाकर हजारों पुस्तकें पण्डित ब्राह्मणों को संस्कारपूर्वक दक्षिणा सहित दानकीं ऐसे प्रतापी गढ़ अमेठी आदि के स्वामी राजा माधवसिंह प्रतापी ने अब फिर कृपालुता प्रकटकर श्रीदेवीगीता जिसकी कोई भी नहीं जानता उसको प्रकाश करने और लोगों का उद्धार करनेकेलिये पण्डित महेशदत्त शुक्ल को आज्ञा दी कि तुम इसको श्रीदेवीभागवतसे पृथक्कर बहुत शुद्ध करो और अवध अखबार के सम्पादक मुन्शी नवलकिशोर साहव से फर्माया कि आप इसको बहुत पुष्ट अक्षरों में जिसका वृद्ध भी वे परिश्रम पाठ कर सकें बहुत उत्तम कामजपर छपवाइये सो उक्त महाराजा की आज्ञानुसार पण्डित महेशदत्त शुक्ल ने बहुतसा परिश्रम करके अत्यन्त शुद्ध किया और पूर्वोक्त मुन्शी साहव ने उत्तम पुष्ट अक्षरों में लिखवाकर छपवाई ॥

इति

श्रीदेव्यै नमः ॥ शक्त्याश्रयं जगत्सर्वं नित्यासच्चित्स्वरूपिणी । अद्वितीयात्री जभूता व्या-
पिकासर्ववस्तुषु १ तत्कलालेशभाजस्तु ब्रह्मविष्णुशिवादयः । उत्पत्तिपालनाभावकर्तृत्वे
प्रभं विष्णवः २ तद्भक्त्यदृढपाकेन कोशले देश उत्तमे । सार्थमायवसंज्ञस्तुराजा भूद्रघुवंशजः ३
देवीमाहात्म्यश्रवणे श्रद्धाजाता महात्मनः । पुण्यपुंजातिरेकेण देवीगीतामता स्थिता ४
कालानुकूलताभावात्साहिक्षत्रियपुंगवः । मुन्शीनवलपूर्वेण किशोरेण च संगतः ५ तेनोक्तं
मम प्रार्थ्य हि देवीगीताविमुद्रणम् । तदाज्ञया समारम्भो जातो गीताविमुद्रणे ६ अशोधितं मु-
द्रणं च लोकेन प्रचरेदिति । कालीपत्संज्ञकेनाथ द्विजवर्येण शोधितम् ७ शोधितामुद्रिता गीता
जाता सिद्धिमुपेयुषी । अर्थतो लिपितो वापि तत्तुल्या नैव विद्यते ८ ॥

॥ ति

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीलक्ष्मीमातरं रंगनाथारख्यं पितरंगुरुम् । नीलकण्ठः प्रकुरुते न त्वागीता विमर्शिनाम् १
चतुः सप्रतिपद्यैस्तु पार्वत्याख्यं परं महः । हिमालये प्रादुरभूदिति सम्यगिहोच्यते । पूर्वाध्याये पुनश्च हिमवत्पृ
ष्ठे प्रादुरासीत् तु तन्महद्व्युक्तं तत्कथां पृच्छति धराधराधीशेति धराधराः पर्वतास्तेषामधीशो हिमालयः

जनमेजय उवाच धराधराधीशमौलावविरासीत् परं महः । यदुक्तं भवता पूर्वं विस्तरात्तद्व
दस्वमे १ को विरज्येत मतिमान् पिवन् शक्तिकथामृतम् । सुधां तु पिवतां मृत्युः स नैतच्छ्र
णवतो भवेत् २ व्यास उ० । धन्योऽसि कृतकृत्यासि शिक्षितोऽसि महात्मभिः । भाग्यवान
सि यद्देव्यानिर्व्याजा भक्तिरस्ति ते ३ शृणुराजन्पुरा वृत्तं सती देहेऽग्निमर्जिते । आतः शिव
स्तु बभ्रामकचिद्देशे स्थिरो भवत् ४ अप्रपञ्चमानरहितः समाधिगतमानसः । ध्यायन् देवी
स्वरूपं तु कालं निन्ये स आत्मवान् ५ सौभाग्यरहितं जातं त्रैलोक्यं स चराचरम् । शक्ति
हनिं जगत्सर्वं साध्विद्वीपं स पर्वतम् ६ आनन्दः शुष्कतां यातः सर्वेषां हृदयांतरे । उदा
सीनाः सर्वलोकाश्चिताजर्जरचेतसः ७ सदा दुःखोदधौ मृगारोगग्रस्तास्तदा भवन् ।

तस्य मौलावित्यर्थः १ वक्तुं त्साहार्थं कथावणे स्वोत्साहं दर्शयति को विरज्येतेति सुधां तु पिवतां ममराणां यो
मृत्युः स देवीकथामृतश्रवणतो नैव भवेदित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । सौभाग्यरहितं मृदव्यरहितं तदा पराशक्तेः
पुण्यश्लोकाया देव्याः पालयिष्याजगन्मातुरभावाज्जातमित्यर्थः ॥ ६ । ७ । महाशक्तिविपरीतगतयः

शासनकर्त्तारः सत्यादेव्या अभावाज्जाता इत्यर्थः ८ । ६ ब्रह्मणादत्तोवरोयस्मैतादृशस्तस्मिन्नेवसन्धौता
रकासुरोभवदित्यर्थः कोसौब्रह्मणावरोदत्तस्तदाहशिवौरसस्त्विति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अस्माकम

ग्रहाणादेवतानांचवैपरीत्येनवर्त्तनम् ८ अधिभूताधिदेवानांसत्यभावान्नृपाभवन् ।
अथास्मिन्नेवकालेतुतारकाख्योमहासुरः ९ ब्रह्मदत्तवरोदैत्योभवत्रैलोक्यनाशकः ।
शिवौरसस्तुयःपुत्रःसतेहंताभविष्यति १० इतिकल्पितमृत्युःसदेवदैवैर्महासुरः ।
शिवौरससुताभावाज्जगर्जचननंदच ११ तेनचोपद्रुताःसर्वेस्वस्थानात्प्रच्युताःसु
राः । शिवौरससुताभावाच्चिंतामापुर्दुरत्ययाम् १२ नांगनाशंकरस्यास्तिकथंतत्सुत
संभवः । अस्माकंभाग्यहीनानांकथंकार्यंभविष्यति १३ इतिचिंतातुरास्सर्वेजग्मुर्वै
कुण्ठमण्डले । शशंसुहृस्मिकान्तिसचोपायंजगादह १४ कुतश्चिन्तातुराःसर्वेकाम
कल्पद्रुमाशिवा । जागर्त्तिभुवनेशानीमणिद्वीपाधिवासिनी १५ अस्माकमनयादेवत
दुपेक्षास्तिनान्यथा । शिक्षैवेयंजगन्मात्राकृतास्मच्छिक्षणायच १६ लालनेताडनेमा
तुर्नाकारुण्यंयथार्भके । तद्वदेवजगन्मातुर्नियंत्र्यागुणदोषयोः १७ अपराधोभव
नयादपरायादेवभगवत्या उपेक्षास्तिसाचोपेक्षानोस्मन्नाशायकिन्वेतादृशोममापराधोनकर्तव्य इति शिक्ष
णायेत्यर्थः १६ तत्र दृष्टान्तमाह लालने इति अर्भकेबाले १७ यद्यप्यपराधिनो वयं तथापि तांमातरं ज

दे० गी०
६

गज्जननीं विनाकोपरः सहेतास्मदपराधं पदे पदे जायमानमित्यर्थः १८।१६ स्वजायया लक्ष्म्या सह देव्या
आराधनार्थं विष्णुरपि देवैः सह निर्जंगामेत्यर्थः २०।२१ अंबा प्रीत्यर्थं यज्ञानां नाविधास्तृतीयस्कन्धोक्ता ज्योति
ष्ठोमादद्यश्च तद्विधायज्ञां चक्रिरे इत्यर्थः तृतीयादि व्रतानि हिमालयं प्रति भगवत्यावक्ष्यमाणानि २२
नामपरायणाः देवीनाम जापिन इत्यर्थः सूक्तपराः अहं रुद्रेभिरित्यादि देवीसूक्तजापिन इत्यर्थः नामपरा

त्येव तनयस्य पदे पदे । कोपरः सहेते लोके केवलं मातरं विना १८ तस्माद्युयंपरांवांतां
शरणं यातमाचिरम् । निर्व्याजयाचित्तृत्यासावः कार्यविधास्यति १६ इत्यादिश्यसु
रान्सर्वान् महाविष्णुः स्वजायया । संयुतो निर्जंगामा शुदेवैः सह सुराधिपः २० आजगा
म महाशैलं हिमवंतं नगाधिपम् । अभवंश्च सुराः सर्वे पुरश्चरणकर्म्मिणः २१ अंबायज्ञ
विधानज्ञां चक्रिरे । तृतीयादि व्रतान्याशुचक्रुः सर्वे सुरानृप २२ केचित्स
माधिनिष्णाताः केचिन्नामपरायणाः । केचित्सूक्तपराः केचिन्नामपरायणोत्सुकाः २३ मं
त्रपारायणपराः केचित्कृच्छ्रादिकारिणः । अंतर्यागपराः केचित्केचिन्न्यासपरायणाः २४

यणं तंत्रराजादि तंत्रेषूक्तं कालरीत्या पारायणं तस्मिन्नुत्सुकानि निष्णाताः केचिदित्यर्थः २३ मंत्रपाराय
णं सायाकुण्डलीक्रियामधुमती शुद्धाचकालीकला । मातंगीविजयाजयाभगवतीदेवीशिवाशांभवीतिश्लो
कोक्तरित्या भुवनेश्वरीपारिजातेस्पृष्टीकृतं तत्परातन्निष्णाताः केचिदित्यर्थः कृच्छ्रादिव्रतं कृच्छ्रचान्द्रायणा

दिकं अन्तर्गर्गः प्रपंचयागः प्राणाग्निहोत्रं च प्रपंचसारे उक्तं तत्पराः केचिदित्यर्थः २४ हृल्लेखया
मायाबीजमंत्रेण भुवनेश्वरीमंत्रेणेत्यर्थः २५ भृगोर्दिने भृगुवासरे स तस्मिन्नेवाकाशे स्त्रियमाजगाम य
ह शोभमानामुमाहैमवतीमित्यादि श्रुतिबोधितं तन्महः शाकं महः प्रादुर्बभूवेत्यर्थः २६ वेद चतुष्टये न

हृल्लेखयापराशक्तेः पूजांचकुरतंद्रिताः । इत्येवंबहुवर्षाणिकालो गाज्जनमेजय २५
अकस्माच्चैत्रमासीयनवम्याञ्चभृगोर्दिने । प्रादुर्बभूवपुरतस्तन्महःश्रुतिबोधितम् २६
चतुर्दिक्षुचतुर्वेदैर्मूर्तिमद्भिरभिष्टुतम् । कोटिसूर्यप्रतीकाशंकोटिचन्द्रमुशीतलम् २७ वि
द्युत्कोटिसमानाभमरुणतत्परंमहः । नैवचोर्ध्वनतिर्यक्चनमध्येपरिजग्रभत् २८ आ
द्यंतरहितंतत्तुनहस्ताद्यंगसंयुतम् । नचस्त्रीरूपमथवानपुंरूपमथोभयम् २९ दीप्त्यापि
धानंनेत्राणांतेषामासीन्महीपते । पुनश्चधैर्यमालंब्य यावत्तेददृशुःसुराः ३० तावत्तदे
वस्त्रीरूपेणाभादिव्यमनोहरम् । अतीवरमणीयांगीकुमारीनवयौवनाम् ३१ उद्यत्पीनंकु
चद्वंद्वनिदितांभोजकुड्मलाम् । रणार्त्तिकिणिकाजालसिंजन्मंजीरमेखलाम् ३२ कनकां

चतुर्दिक्षुस्थितेन सेवितमित्यर्थः २७ अरुणमारक्तमनुग्रहार्थं स्वीकृतरजोगुणवत्त्वात् एतद्रूपप्रतिपादिकां
श्रुतिपठति नैवचोर्ध्वमितिपरिजग्रभत् स्थानत्रयेपि न परिछिन्नमित्यर्थः २८ अयोभयंनपुंसकमपिनेत्यर्थः
२९ प्रथमतस्तस्यदीक्षानेत्रपिधानं जातं पश्चात्तदेवमहः स्त्रीरूपेणाभात् प्रकाशं प्रापेत्यर्थः ३० ३१ उद्यदा

दे० गी०

८

विर्भवद्यत्पीनं कुचद्वंद्वं तेन निंदिते कमलकुड्मले यस्याः रणञ्छब्दायमानं यत् किंकिणिकाजालं तेन
सिंजन्तीं शब्दायमाने मंजीरमेखले नूपुरकांची भूषणे यस्याः ३२ गलबन्धः कंठभूषणं ३३ तनुकेतके वा
लंकेतकपत्रेति श्वेते संराजन्यो नीलभ्रमरस्तद्वदतिनीले कुन्तले कर्णकपोलमध्यस्थौ केशौ यस्याः ३४

गदकेयूरग्रैवेयकविभूषिताम् । अनर्घ्यमणिसंभिन्नगलबंधविराजिताम् ३३ तनुकेतकसं
राजनीलभ्रमरकुन्तलाम् । नितंबविंबसुभगां रोमराजिविराजिताम् ३४ कर्पूरशकलो
न्मिश्रतांबूलपूरिताननाम् । कनकनकताटंकविटंकवदनांबुजाम् ३५ अष्टमीचन्द्रविं
बाभललाटामायतभ्रुवम् । रक्तारविंदनयनामुन्नसां मधुराधराम् ३६ कुंदकुण्डलदंताभां
मुक्ताहारविराजिताम् । रत्नसंभिन्नमुकुटांचन्द्ररेखावतंसिनीम् ३७ माललकामालतीमा
लाकेशपाशविराजिताम् । काश्मीरविंदुनिटलानेतत्र त्रयविलासिनीम् ३८ पाशांकुशव
राभीतिचतुर्वाहुत्रिलोचनाम् । रक्तवस्त्रपरीधानां दाडिमीकुसुमप्रभाम् ३९ सर्वशृङ्गार
वेषाढ्यां सर्वदेवनमस्कृताम् । सर्वाशापूरिकां सर्वमातरं सर्वमोहिनीम् ४० प्रसादसुमुखी
मंवां मंदस्मितमुखांबुजाम् । अव्याजकरुणामूर्तिर्ददृशुः पुरतः सुराः ४१ वक्तुं नाशक्नुव

कनंतौ दीप्यमानौ यौ कनकताटंकौ ताभ्यां विटंकं सुन्दरं वदनाम्बुजं यस्याः ३५ अष्टमीचन्द्रोर्ध्वचन्द्रः उन्न
सां उन्नतनासिकां ३६ । ३७ निटलं ललाटं ३८ त्रिलोचनामिति पुनरुक्त्रिलोचनानामतिसौंदर्यबोध

दे० गी०
६

नार्था ३६। ४०। ४१ यतोवाप्यसंरुद्धनिस्वनास्ततोवक्तुं नाशक्नुवन्नित्यर्थः इतिकर्तव्यतायामूहाः सर्वे
विलोकनं कृतवन्त एवस्थिता इत्यर्थः ४२। ४३ नमोदेव्यै इति वैदिकोमन्त्रः प्रकृत्यै प्रकृतिश्चप्रतिज्ञा
दृष्टान्तानुपरोधादिति सूत्रप्रतिपाद्य साम्यावस्थामायोपाधिकब्रह्मरूपिण्यै भद्रायै सकलकल्याणगुणरत्ना
करायै नियताः संयुताः ४४ तामग्निवर्णांमिति अद्यमपि ऋद्धमन्त्रः अग्निसमानारुणवर्णांतपसाज्ञाने
नज्वलंतीदीप्यमानां सर्वज्ञामित्यर्थः तथा च श्रुतिः तपसाचीयतेब्रह्मेति मुंदके वैरोचनीं विशेषेण दीप्तां
कर्मफलेषु निमित्तेषु ब्राह्मणादिभिर्जुष्टां सेवितां दुर्गामष्टांगयोगात्मकदुःखरूपायासेनप्राप्यां ज्ञानेन सुतर

निकंचिद्वाष्पसंरुद्धमुस्वराः । प्रेमाश्रुन्नाचनाःसर्वेविलोचनपराःस्थिताः ४२ कथंचि
त्स्थैर्यमालंब्य भक्त्याचानतकंधराः । प्रेमाश्रुपूर्णनयनाः तुष्टुवुर्जगदंबिकाम् ४३
श्रीदेवाऊचुः नमोदेव्यैमहादेव्यैशिवायैसततंनमः । नमःप्रकृत्यैभद्रायैनियताःप्रण
ताःस्मताम् ४४ तामग्निवर्णांतपसाज्वलंतींवैरोचनींकर्मफलेषुजुष्टाम् । दुर्गादेवीं

सितरणयोग्ये संसारेतरसेतरगायतस्यैदुर्गायैनमोस्तिवत्यर्थः तस्यै इति शेषः यद्वा अग्निशब्देनाग्निबी
जं रेफोगृह्यते स रकारो वर्णो यस्यामेवास्ते तां तपः शब्दो मायावाचकस्तेन तुरीयस्वरईकारोगृह्यते
तेन ज्वलंतीं तद्व्युक्तामित्यर्थः विरोचनः सूर्यस्तेन तद्बीजं रेफो गृह्यते सूर्यस्यविद्वात्मकपरमेश्वरत्वेन
विन्दोश्च हकारात्मत्वेन प्रपंचसारे तृतीयचतुर्थपटलयोरुक्तत्वात् तेन हकारव्युक्तामित्यर्थः तथा च
मायाबीजरूपिणीं दुर्गां शरणमहमित्यादि पूर्वैण समानार्थं नारायणोपनिषद्वाक्ये तुतां दुर्गां देवीं शरण

दे० गी०
१०

महं प्रपद्ये कीदृशीमग्निसमानवर्णी तपसा स्वकीयसन्तापेन ज्वलन्तीमस्मच्छत्रुं दहन्तीं विशेषेण रोचते स्व
यमेवप्रकाशते इति विरोचनः परमात्मातेन दृष्टत्वाद्वैरोचनीं कर्मफलेषु स्वर्गपशुपुत्रादिषु निमित्त
भूतेषु जुष्टासुपासकैः सेवितां हे सुतरसिसुष्टु संसारतरणहेतो हे देवि तरसेतारयित्र्यै तुभ्यंनमोस्त्वित्य
र्थः इत्युक्तंमाधवाचार्यैः ४५ देवीवाचमितिदेवाः प्राणाः वाचं देवीं द्योतमानां वाचं वैखरीरूपामजनयंतो
त्पादितवन्तस्तां विश्वरूपाः बहुरूपाः पशवोस्मदादयो वदन्ति सर्वव्यवहारसिद्ध्यर्थं सेयं सर्वव्यवहारो
पयोगिनीधेनुः कामदुघा मन्द्रामादयित्री प्रतिष्ठामान दानादिना इपमूर्जैर्दुहाना अन्नबलदात्री वायूपा

शरणमहंप्रपद्ये सुतरसितरसेनमः ४५ देवीवाचमजनयंतदेवास्तांविश्वरूपाःपशवो
वदन्ति । सानोमंद्रेषमूर्जैर्दुहानाधेनुर्वागिस्मानुपसुष्टुतैतु ४६ कालरात्रीब्रह्मस्तुतां
वैष्णवींस्कन्दमातरम् । सरस्वतीमदितिदक्षदुहितरंनमामःपावनांशिवाम् ४७ म
हालक्ष्म्यैचविद्महेसर्वशक्त्यैचधीमहि तन्नोदेवीप्रचोदयात् ४८ नमोविराट्स्वरूपि

भगवती नोस्मान् सुष्टुता सतीउपैतु प्राप्नोत्वित्यर्थः अयमपि ऋङ् मन्त्र एव ४६ कालरात्रीमिति अय
मपि देव्यथर्व शिरस्योमन्त्रः सर्वमारकस्यापि कालक्ष्यरात्री नाशिकेत्यर्थः प्रलये कालस्यापिनाशात्
ब्रह्मस्तुतां मधुकैटभवधसमये ब्रह्मणास्तुतां वैष्णवीं विष्णुशक्तिं लक्ष्मीं स्कन्दमातरं पार्वतीं शिवशक्तिं
अदितिं देवमातरं दक्षदुहितरं सती नाम्नीं एतादृशौ नानारूपधरां शिवां भुवनेश्वरीं पावनां नमाम
इत्यर्थः ४७ महालक्ष्म्यै चेति इयमपि देव्यथर्वशिरःस्थागायत्री तत्र चतुर्थी द्वितीयार्थे महालक्ष्मीं विद्म

हे जानीम इत्यर्थः तथा सर्वशक्तिं धीमहि ध्यायम इत्यर्थः तदिति विलुप्तसम्यंतं तेन तत्र ज्ञाने ध्याने च नोस्मान् सा देवी प्रचोदयात्प्रेरयत्वित्यर्थः ४८ चतुष्पात् ब्रह्मात्मिकां नमस्करोति नमोविरादिति ४९ एयैनमः सूत्रात्ममूर्त्तये । नमोऽव्याकृतरूपिएयैनमः श्रीब्रह्ममूर्त्तये ४९ यदज्ञानाज्जगद्भातिरज्जुसर्पस्त्रगादिवत् । यज्ज्ञानाल्लयमाप्नोति नमस्तां भुवनेश्वरीम् ५० नमस्तत्पदलक्ष्यार्थाचिदेकरसरूपिणीम् । अखण्डानन्दरूपां तां वेदतात्पर्यभूमिकाम् ५१ पञ्चकोशातिरिक्तां तामवस्थात्रयसाक्षिणीम् । नमस्त्वं पदलक्ष्यार्थी प्रत्यगात्मस्वरूपिणीम् ५२ नमः प्रणवरूपायैनमोर्हीकारमूर्त्तये । नानासंत्रात्मिकायै तेकरुणायैनमोनमः ५३ इतिस्तु तातदा देवैर्मणिद्वीपाधिवासिनी । प्राहवाचामधुरयामत्तकोकिलनिस्वना ५४ देव्युवाच ॥ वदंतु विबुधाः सर्वे गदर्थमिह संगताः । वरदाहं सदा भक्तकामकल्पद्रुमास्मि च ५५ तिष्ठंत्यामयिका चिंतायुष्माकं भक्तिशालिनाम् । समुद्धरामि मद्भक्तान् दुःखसंसारसागरात् ५६ इति प्रतिज्ञां मे सत्यां जार्नाथ विबुधोत्तमाः । इति प्रेमाकुलां वाणीं श्रुत्वा संतुष्टमानसाः ५७ निर्भयानिर्जराराजन्नुचुर्दुःखं स्वकीयकम् । देवा ऊचुः ॥ नाज्ञातं किंचिदप्यत्र भवत्यास्ति जगत्त्रये ५८ सर्वज्ञया सर्वसाक्षिरूपिण्या परमेश्वरि । तारकेणासुरेन्द्रेण पीडिताः स्मो दिवानिशम् ५९ शिवांगजा द्वधस्त यदज्ञानाद्यत्स्वरूपस्यापरिज्ञानादित्यर्थः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ।

० गी०
१२

शिवा गजाच्छिवोरसात् पुत्रान् ६० सर्वज्ञ पुरतः इति सर्वज्ञायास्तवपुरतोस्माभिः पामरैः जनैः किंवक्तव्यं किं निवेदनयिं त्वं किं न जानासीत्यर्थः एतदुद्देश इति इदं यदुक्तं तदुद्देशतो मुख्यत्वेन यत्स्थितं तदुक्तं अपरमन्यत् दुःखमस्माकं यदस्ति तत्किं यत्पर्यंतं वक्तव्यं तत्त्वमेव सर्वज्ञातर्कयजानीहीत्यर्थः ६१ मुख्यमभिलषितं प्रार्थयन्ति सर्वदेति देहहेतवे देहाभिमाननिमित्तमपरं प्रार्थनीयमित्यर्थः ६२ या हिमाल

स्यनिर्मितो ब्रह्मणा शिवे । शिवांगनातु नैवास्ति जानासित्वं महेश्वरि ६० सर्वज्ञपुरतः किंवा वक्तव्यं पामरैर्जनैः । एतदुद्देशतः प्रोक्तमपरंतर्कयांबिके ६१ सर्वदाचरणां भोजे भाक्तिः स्यात्तव निश्चला । प्रार्थनीयमिदं मुख्यमपरं देहहेतवे ६२ इति तेषां वचः श्रुत्वा प्रोवाच परमेश्वरी । मम शक्तिस्तु या गौरी भविष्यति हिमालये ६३ शिवाय सा प्रदया स्यात्सा वक्तव्यं विधास्यति । भाक्तिर्मन्त्ररणां भोजे भूयाद्युष्माकमादरात् ६४ हिमालयो हिमनसामामुपास्तेति भाक्तिः । ततस्तस्य गृहे जन्मममप्रियकरं मतम् ६५ व्यास उवाच हिमालयोपितच्छ्रुत्वा त्यनुग्रहकरं वचः । वाष्पैः संरुद्धकंठाक्षो महाराजी वचो ब्रवीत् ६६ महत्तरंतु कुरुषेयस्यानुग्रहमिच्छसि । नो चेत्काहं जडः स्थाणुः कत्वं सञ्चि

ये अधुना भविष्यति सा शिवाय देया सा शक्तिर्वः कार्यं स्वजन्यपुत्रद्वारा तारकासुरबधरूपं करिष्यतीत्यर्थः ६३ ६४ ननु हिमालये किमिति भगवत्यावतारो गृह्यते तत्राह हिमालयो हीति ६५ महाराजी सर्वेश्वरी भुवनेश्वरी ६६ मद्रक्त्या तुष्टात्वं मद्गृहे वतारं गृह्णासीति केवलं मल्लालनार्थमेव वस्तु तस्तु यस्यानुग्रह

दे० गी० १३ मिच्छसि तं पुरुषं महत्तरं कुरुषे केवलं स्वेच्छयैवेत्याह महत्तरमिति तथा च श्रुतिः यंकामये तंतमुग्रं
कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं सुमेधामिति इदं यदिनास्ति तर्हि तत्राह नोचेदिति कृत्वमतिदूरामनो
वाचामपि अगोचरा सच्चिदानन्दरूपिणी ६७ एतादृश्यास्तवपितृत्वं जनकत्वं ममजन्मशतैरनन्तजन्म
भिरप्यसंभाव्यं संभावनाविषयमपि न भवति तत्त्वत्पितृत्वं ददासितस्मादिच्छैव केवलं कारणं तनुमम

त्स्वरूपिणी ६७ असंभाव्यंजन्मशतैस्त्वत्पितृत्वंममानघे । अश्वमेधादिपुण्यैर्वा
पुण्यैर्वातत्समाधिजैः ६८ अद्यप्रपंचेकीर्तिःस्याज्जगन्मातासुताभवत् । अहोहिमा
लयस्यास्यधन्योसौभाग्यवानिति ६९ येस्यास्तुजठरेसंति ब्रह्मांडानांचकोटयः ।
सैवयस्यसुताजाताकोवास्यात्तत्समोभुवि ७० नजानेस्मत्पितृणांकिंस्थानंस्यान्निर्मि
तंपरम् । एतादृशानांवासाय येषांवंशेस्तिमादृशः ७१ इदंयथाचदत्तमेकपयापूर्णप्रेम
या । सर्ववेदांतसिद्धंचत्वद्रूपब्रूहिमेतथा ७२ योगंचभक्तिसहितं ज्ञानंचश्रुतिसंमतम्

योग्यतादिकमित्यर्थः तदेवाह अश्वमेधेति ६८ अथ स्वभाग्यं वर्णयति अद्यप्रपंचइति अहो अस्य हि
मालयस्य जगन्मातासुताकन्याभवत् धन्योसौभाग्यवानिति प्रपंचे अद्याद्यप्रभृत्तकीर्तिः स्यादित्यन्वयः
६९ पराशक्त्यानुग्रहेणप्रेमपूर्णतःकरणः स्वमुखेनैवस्वभाग्यं पुनर्वर्णयति यस्यास्त्विति कोवा स्यान्नको
पीत्यर्थः ७० येषां वंशे मादृशो भाग्यवानास्ति तेषां किं स्थानं ब्रह्मलोकाद्यपेक्षयाधिकं किं निर्मितंस्या १३

दे० गी०
१४

तन्नजाने इति भावः ७१ पुनः प्रार्थयते इदं यथेति इदमिति दुर्लभं त्वात्पितृत्व यथा त्वया करणया
दत्तं तथेत्यन्वयः ७२ त्वमेवाहमिति तव मम चाभेदोयेन स्यात्तदित्यर्थः ७३ । ७४ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलकेगौडपाठानुसारिव्याख्यानेसप्तमस्कन्धेदेवीगीतायामेकोऽध्यायः ॥ १ ॥

वदस्वपरमेशानित्वमेवाहंयतोभवेत् ७३ व्यासउवाच इतितस्यवचःश्रुत्वाप्रसन्न
मुखपंकजा । वक्तुमारभतांवासारहस्यंश्रुतिगूहितम् ॥ ७४ ॥

इति श्रीदेवीभागवतेसप्तमस्कन्धेदेवीगीतायामेकोऽध्यायः ॥ १ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ शृण्वंतुनिर्जराःसर्वेव्याहरंत्यावचोमम । यस्यश्रवणमात्रेणमद्र
पत्वंप्रपद्यते १ अहमेवासपूर्वतुनान्यत्किंचिन्नगाधिप । तदात्मरूपंचित्संवित्परब्रह्म

पंचाशद्विरथश्लोकैरात्मतत्त्वनिरूपणम् ॥ करोतिजगदंबासास्वमुखेनेतिनोच्यते । हिमालयंपुरस्कृत्य
सर्वदेवान् देवीवरवस्तूपदेशंकरोति शृण्वंतिति व्याहरंत्याः कथयंत्याः १ अहमेवेति पूर्वतुसृष्टेस्तु पूर्वमह
मात्मरूपिण्येवासबभूवमत्तो न्यत्किंचिदपिन सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यमात्मतत्त्वंनासेत्यर्थः तथा
चश्रुतिः आत्मावाइदमेकएवाग्रआसीन्नान्यत् किंचिन्मिपदिति तदात्मरूपमिति तदेवात्मरूपंचित्संवि

१४

दे० गी०
१५

त्परं ब्रह्मैकनामकं भवति सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादिका जगत्कारणप्रतिपादकश्रुतिषु प्रतिपादिताः शब्दास्तस्यैवात्मरूपस्य वाचकाः सतीत्यर्थः २ तथा च सर्ववेदप्रतिपाद्यमात्मरूपमेवासेति समन्वयाध्यायोक्तः सर्वपदानां ब्रह्मण्यात्मरूपे समन्वयउक्तो वेदितव्य इति कीदृक्तदात्मरूपमस्तीति चेत्तत्राह अप्रतर्क्यमिति अनुमानाविषयः श्रुत्यैकसमधिगम्यमित्यर्थः अनिर्देश्यश्रुत्यापि जातिगुणक्रियासंज्ञाभिर्निर्देष्टुमशक्यमित्यर्थः अनौपम्यं यदितत्सदृशो द्वितीयः पदार्थो जगत्यां स्यात्तदा तदुपमानेन स आत्मोपमेयः स्यान्न तु तदस्ति तस्मादनौपम्यं अनामयमस्ति जायते वर्द्धते इत्यादि षट्भावविकारशून्यमित्यर्थः तेषां विकाराणां देहोपाधिनिष्ठत्वादस्य चात्मनो देहाभावात्तद्विकाररहितमनामयमेवैतदित्यर्थः एतादृशं निर्गुणम् क

कनामकम् २ अप्रतर्क्यमनिर्देश्यमनौपम्यमनामयम् । तस्य काचित्स्वतः सिद्धांशक्तिर्मायेति विश्रुता ३ न सती सानासती सानोभयित्मा विरोधतः । एतद्विलक्षणाका

थं जगत्कारणमिति चेत्तवाहतस्येति काचिदनिर्वचनीया तस्याममात्यरूपस्य स्वतः सिद्धानादिभूताशक्तिरस्ति सामायेत्यादिपदैः सर्वश्रुतौ विश्रुता प्रसिद्धास्ति मायांतु प्रकृतिं विद्यान्मायावाण्यन्तरसिंहीत्यादिश्रुतिषु ३ सांकीर्षी वर्त्तते तदाह न सतीति अत्र विरोधत इत्यावृत्या ज्ञानत्रयेऽपि योज्यम् ब्रह्मवत्कालयंत्रावध्यासती न वर्त्तते ब्रह्मज्ञानेन बाध्यत्वरूपविरोधात् नापि बंध्यापुत्रवदसती व्यावहारिक सन्तावत्त्वविरोधात् नाम्बुभयात्मा सत्वासत्त्वविशिष्टा विरुद्धधर्मयोः सत्वासत्त्वयोरेकत्र सहावस्थानविरोधादतएतत्त्रयाविलक्षणाकाचिदनिर्वचनीया वस्तुभूतास्ति सदा अनादिर्यावन्मोक्षस्थापि न्यस्तीत्यर्थः तथा च

१५

तापनीयश्रुतिः मायाचतमोरूपानुभूतैस्तदेतज्जडं मोहांत्मकमनंतम् तुच्छमिदरूपमस्य व्यंजिका-
नित्यनिवृत्तानिमूढैरात्मैवदृष्टास्यसत्त्वमसत्त्वंचदर्शयति ४ तत्रदृष्टान्तमाह पावकस्येतिसहजानादि
ध्रुवायावन्मोक्षस्थायिनीमायाशक्तिर्ममास्तीत्यर्थः एतेनमायाशक्त्यासद्वितीयत्वं ब्रह्मणोस्तीतिकथंजग-
त्सृष्टेः पूर्वब्रह्मसजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यामिति शंकापरास्ताशक्तेः शक्त्यानतिरेकात् नहिवहि
शक्तिर्वह्नेः पृथक्नक्वचित्कदाचिद्गृह्यते किंचिद्वितीयः सत्यपदार्थोनास्तत्त्येकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति
श्रुतेरर्थस्तथाचासत्यमाययासद्वितीयत्वेपिदोषाभावात् ५ नत्वेतादृश्याभुवनेश्वर्यास्तत्रोच्चनीचजीव

चिद्वस्तुभूतास्तिसर्वदा ४ पावकस्योष्णतेवेयमुष्णांशोरिवदीधितिः । चन्द्रस्य
चन्द्रिकेवेयंममेयंसहजाध्रुवा ५ तस्यांकर्माणिजीवानांजीवाःकालाश्चसंचरे
अभेदेनविलीनाःस्युःसुषुप्तौव्यवहारवत् ६ स्वशक्तेश्चसमायोगादहंबीजात्मतांग-
ता । स्वाधारावरणात्तस्यादोषत्वंचसमागतम् ७ चैतन्यस्यसमायोगान्निमित्तत्वं

सर्जनेवैपम्यनैर्धृण्यदोषप्रापतेदितिच तत्राह तस्यांकर्माणीतिजीवाः कर्माणिकालाश्चसर्वे अनाद्यस्ते
चसुषुप्तौ यथा प्रतिदिवसव्यवहारोलोनिभवतीति तदासंचरे प्रलयकाले अस्यांमायायामभेदे अलीनाः
स्युस्तथाच यथा यथा यस्यजीवस्य कर्माणिभवंति तथा २ मायाफलंदीयत इतिनममवैपम्य नैर्धृण्यदो-
षगंधोपीतिभावः ६ तादृशीयाममशक्तिर्वीजकर्मकालविशिष्टातयायुक्ताह निर्गुणापिवीजात्मतां
जगत्कारणतां गतास्मीत्याह स्वराशेशचेति ननुतवंशंकिर्यथात्वां नव्यामोहयति तथा जीवशक्तिरपि

जीवनव्यामोहयेत्तथाच युक्ता एवजीवाइति सृष्टिर्निरर्थिकेति चेत्तत्राह स्वाधारावरणादिति स्वं माया
तस्या आधार आत्मातस्यावरणादाच्छादनादस्यामायाया दोषत्वमव्यस्तीत्यर्थः अयंभावः मायायारूप
द्वयम् मायाविद्यात्मकमस्ति मायाचा विद्याच स्वयमेवभवतीति श्रुतेस्तत्र प्रथमायाममशक्तिर्मायात्त
स्याः स्वाश्रयव्या मोहकारित्वाभावेपि जीवाश्रिता विद्यारूपस्य द्वितीय मायास्वरूपस्य स्वाश्रयव्या
मोहकारित्वमस्त्वेवेति तज्जीवमोक्षार्थं सृष्टिः सार्थिकेवेति ७ ननु तथापिलोके कार्यमात्रम् प्रत्युपादान
कारणनिमित्त कारणयोरपेक्षास्ति घटादिषु दर्शनाज्जगत उत्पादनकर्त्रीत्वम् त्वेकैवेति कथमेकत्रकारण

चकथ्यते । प्रपंचपरिणामाच्चसमवायित्वमुच्यते ८ केचित्तांतपइत्याहुस्तमःकेचि
जडंपरे । ज्ञानंमायाप्रधानञ्चप्रकृतिशक्तिमप्यजां ९ विमर्शइतितांप्राहुःशैवशास्त्रवि
शारदाः । अविद्यामितरेप्राहुर्वेदतत्त्वार्थचिंतकाः १० एवंनानाविधानिस्युर्नामानिनि

द्वयसद्भाव इति चेत्तत्राह चैतन्यस्येति समायोगान्मायायाम् समागमाच्चैतन्यस्य मायायांप्रतिबिम्बित
स्य चिदाभासस्य निमित्तत्वं निमित्तकरणत्वं कथ्यतइत्यर्थः प्रपंचेति प्रपंचरूपेण परिणामात्समवायित्व
मुपादानकारणत्वमुच्यतेमायाया इति शेषः चिदाभासो निमित्तकारणं मायोपादान कारणमिति विभा
गः अधिष्ठान भूतशुद्ध बिम्बभूतं चैतन्यंतु विवर्तोपादान मित्यर्थात् सिद्धम् ८ तस्यामायायाः सद्भावप्र
तिपादकानि वचनानि श्रुतिप्रोक्तानि कथयति केचित्तामिति केचिच्छाखिनस्तां मायांतपइति वदन्ती
त्यर्थः तथाच श्रुतिस्तपसाचीयते ब्रह्मेति मुण्डकेतमःकेचिदिति तथाच श्रुतिः नासदासीन्नोसदासीदित्या

दे० गी०
१८

दितमआसीत्तमसागुहमग्रे इतितदेतज्जडमिति तापनीये जडत्वमुक्तं स ऐक्षत लोकानुत्सृजा इतिश्रुतौ
ज्ञानत्वमुक्तं अजा माया प्रधान प्रकृति शक्तिपरादयः शब्दाश्वेताश्वेतरशाखायांप्रसिद्धा तथाच सर्ववेद
सम्मतयेयमायेतिभावः ९ । १० तदोवाह एवमिति मनुमायाया जडत्वं मिथ्यात्वं चकुत इति चेत्तत्राह
तस्याइति तस्या दृश्यत्वात्स्वाधिष्ठानज्ञाननाशयत्वाच्चजडत्वं मिथ्यात्वंचेत्यर्थः यद्यदृश्यं तत् जडं यथा
घटीत्यादि व्याप्तेः स्वाधिष्ठानज्ञाननाशयत्वं मिथ्यात्वमिति मिथ्यात्वलक्षणात् ११ एवं मायायाजडत्वं
मिथ्यात्वं चोपपाद्य आत्मनस्तदुभयवत्वं नास्तीत्युपपादयति चैतन्यस्येति यदिचैतन्यस्य दृश्यत्वं स्यात्

गमादिषु । तस्याजडत्वंदृश्यत्वाज्ज्ञाननाशात्ततोसती ११ चैतन्यस्यनदृश्यत्वंदृश्यत्वे
जडमेवतत् । स्वप्रकाशंचचैतन्यं नपरेणप्रकाशितम् १२ अनवस्थादोषसत्यान्न स्वे
नापिप्रकाशितम् । कर्मकर्तृविरोधःस्यात्तस्मात्तद्दीपवत्स्वयम् १३ प्रकाशमानमन्ये

हिं तज्जडमेव भविष्यति यद्यदृश्यं तत्तज्जडमिति व्याप्तेस्तथाच सर्वस्यजडत्वात्प्रकाशकाभावाज्जगदा
ध्यप्रसंगान्तस्मान्नतदृश्यमित्यर्थः ननुतस्य दृश्यत्वाभावे तदस्तित्वेप्रमाणाभावात्तदभाव एव प्रसज्येतेति
चेत्तत्राह स्वप्रकाशंचेति यदीदं चैतन्यं परप्रकाशयंस्यात्तर्हि स परः केनान्येन प्रकाशितः सोप्यन्यः केन
काशित इत्यनवस्थास्यान्नचस्वेनापिस्वंप्रकाशितमेकस्यैवकर्तृत्वकर्मत्व विरुद्धधर्मद्वयवत्वाभात्तस्मा
पूनिच्छतापि यथादीपः स्वयंप्रकाशः परप्रकाशंचेति तद्वन्मदीयं चैतन्यमपि हेपर्वत स्वयंभासमानमन्ये
दासूर्यादीनां भासकं विद्धीत्यर्थः तथा च श्रुतिः न तत्र सूर्यो नच चन्द्र तारकेनेमाविद्युतोभांतिकुतोय

१८

मग्निः तमेवभात मनुभातिसर्वतस्य भासासर्वमिदं विभातीति येन सूर्यस्तपतितेजसेद्भइतिच । १२ ।
 १३ । १४ । यस्माद्धेतोर्नित्यत्वं साक्षिरूपस्योक्तं तमेवहेतुमुपपादयति जाग्रदिति अवस्थात्रयेपि दृश्य
 स्य पदार्थजातस्य व्यभिचारस्तत्संविदो व्यभिचाराभावश्चयतस्मात्संविदो नित्यतमित्यर्थः ननुसंविदो
 पि व्यभिचारोस्तुतत्राह संविदइति ॥ योहं जागरितं पश्यामि सएवाहंस्वप्नं पश्यामि सएवाहं सुषुप्तं
 पश्यामीत्यनुभवे यथावस्थपूयस्याभावोनुभूयतेन तथा कर्हिचित् कदापि संविदोऽभावोनुभूयते तस्मा
 दनिच्छतापि संविदो नित्यत्वमाश्रयणीयमित्यर्थः १५ ननुबौद्धैः संविदोप्यभावोनुभूयते अतएव ते वो

षांभासकंविद्धिपर्वत । अतएवचानित्यत्वंसिद्धंसंवित्तनोर्मम १४ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्या
 दौदृश्यस्यव्यभिचारतः । संविदोव्यभिचारश्च नानुभूतोस्तिकर्हिचित् १५ यदित
 स्याप्यनुभवस्तर्ह्ययंयेनसाक्षिणा । अनुभूतःसएवात्रशिष्टःसंविद्वपुःपरः १६ अतए
 वचनित्यत्वंप्रोक्तंसच्छास्त्रकोविदैः । आनन्दरूपताचास्याःपरप्रेमास्यदृत्वतः १७

द्वायत्सत्तत्क्षणिक मिति व्याप्त्याज्ञानस्याप्य नित्यत्वमिच्छंतीतिचेत्तत्राह यदितस्यापीति यदितस्यसंवि
 द्रूपाभावस्यानुभवस्वर्हियेन साक्षिणा तस्यसंविद्रूपस्यायमभावोनुभूतः सएवात्रसाक्षी संविद्वपुर्ज्ञानशरीरो
 वशिष्टः इति साक्षिज्ञानं नित्यमेवसर्वैरंगिकर्तव्यमित्यर्थः १६ तत्र शास्त्रवेदेनुभवं प्रमाणयति अतएव
 ति अधुनात्मनः सुखरूपत्वमुपपादयति आनन्दरूपतोति अस्याःसंविदोयतः परप्रेमास्पदत्वमनुभूयते
 तस्मादस्याः संविद आनन्दरूपता सुखरूपतास्तीत्यर्थः नह्यसुखंपरप्रेमास्पदम्भवतीति तदुक्तंसूतसंहि

दे० गी०
२०

तायामसुखस्य नहिप्रेमास्पदत्वंपरिदृश्यते १७ तत्रानुभवंदर्शयति मानभूवंहीतिहियतोहमाभूव मिति
न किंतु भूयासमेवेति प्रेमसर्वलोकस्यात्मनिस्थितमस्तिनह्येतदात्मनः सुखरूपत्वाभावेसंभवाति तस्मा
त्प्राणिमात्रस्यानुभवादानन्दात्मतासंविदोस्येवेत्यर्थः आत्मनो संगत्वमुपपादयति सर्वस्येति सर्वप्रपंचस्य
मायानिर्मितत्वेनमिथ्यात्वान् मिथ्यापदार्थस्यसर्पादेरेज्ज्वादिष्वसंबंधइवात्मनोपि मिथ्याप्रपंचेनासंबंधा
दसंगत्वंस्पष्टमेवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ सर्वस्यपरिच्छेदकस्य मिथ्यातादेवात्मनः परिच्छेदोपिनास्तीत्याह अपरि
छिन्नेति अतएवसर्वस्यमिथ्यात्वादेवममात्मरूपिण्या अपरिछिन्नतापिमतेत्यर्थः अत्रकेचिज्ज्ञान स्वरूप

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनिस्थितम् । सर्वस्यान्यस्यमिथ्यात्वादसंगत्वंस्फुटं
मम १८ अपरिछिन्नताप्येवमतएवमतामम । तच्चज्ञानंनात्मधर्मोर्धर्मत्वेजडतात्म
नः १९ ज्ञानस्यजडशेषत्वंनदृष्टंनचसंभवि । चिद्धर्मत्वंतथानास्तिचित्तश्चिन्नहिभि
द्यते २० तस्मादात्माज्ञानरूपःसुखरूपश्चसर्वदा । सत्यःपूर्णोप्यसंगश्चद्वैतजाल

पानात्माकिंत्वात्मनो धर्मोज्ञानमिति वदंतितन्मतं खंडयतितच्चज्ञानमिति यदिज्ञानमात्मधर्मः स्यात्
दात्मनोजडत्वापत्तिः ज्ञानातिरिक्तस्यजडत्वात्तस्माज्ज्ञानंनात्मनो धर्मइत्यर्थः १९ किंचज्ञानस्यजडशेष
त्वं घटादिष्वदर्शनान्नकुत्रापिदृष्टं नचसंभवतितमः प्रकाशयोस्तयोर्धर्मिधर्मत्वमित्यर्थः नन्वात्मानजडः
किंतुचिद्रूपएवेति तद्धर्मत्वं ज्ञानस्यसंभवतीति चेत्तत्राहचिद्धर्मत्वमितिउभयोश्चित्तोरेकत्वादात्मनोज्ञा
नस्यचाचिद्रूपस्यनयमिधर्मभावः संभवतीत्यर्थः भेदेहिसातिथर्मिधर्मभावः यदिपुनर्ज्ञानमात्मनश्चिद्रूपा

द्विन्नस्वीक्रेयततेहंतज्ज्ञानंचितोभिन्नमचिदेवस्यादिति तदुक्तंसूतसंहितायां यज्ञवैभवखंडे चितोन्यशेष
ताभावाच्चितोचिच्छेषतानहिसएवादि पदार्थानांचेतनत्वप्रशक्तिः चिच्छेषत्वचनास्त्येवचित्तदिचिन्नहि
भिद्यते २ चेदचिच्चित्तस्याच्चितोचित्वंविरुध्यते तथाचिच्चेतनस्यापि नशेषत्वमवाप्नुयात् शेषत्वेसति
तत् सिद्धिस्तत्सिद्धौशेषताचितः अतोऽन्यशेषतालोकेचितोभ्रान्त्याप्रतीयतइति २० उपसंहरतितस्मादि
तितस्मादात्माज्ञानरूपएवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ इत्थंसृष्टेः पूर्वासशक्तिकस्यात्मरूपस्यस्थितिमुक्तानंतरंतस्मादा
त्मनः सृष्टिमाहसपुनरितिसच्चात्मापुनः कामइच्छाकर्मादिदिष्टमनेकविधं आदिनाजीवास्तद्युक्ताया मा

विवर्जितः २१ सपुनःकामकर्मादियुक्तयास्वीयमायया । पूर्वानुभूतसंस्कारात्कालक
र्मविपाकतः २२ अविवेकाच्चतत्त्वस्यसिसृक्षवान्प्रजायते । अवुद्धिपूर्वःसर्गायिकाथ
तस्तेनगाधिप २३ एतद्विद्यन्मयाप्रोक्तममरूपमलौकिकं । अव्याकृतंतदव्यक्तमाया

याशक्तिस्तयापूर्वयोजगतोनुभवस्तन्नन्योयः संस्कारस्तस्माद्वेतोःकालेनकृतोयः कर्मणांविपाकोनामपरि
पाकः फलदानायोन्मुखरूपस्तस्माच्चहेतोरित्यर्थः २३ तत्त्वस्यचतुर्विंशति तत्त्वात्मकस्याविवेकाच्च
तस्य तत्त्वस्य पृथक्कस्यार्थमिति तात्पर्यं सिसृक्षवान् जायतइत्यर्थः यथावीजमुच्छूनं भवति
तथैवपरमात्मापिकालकर्म संस्कारवशात्तत्तत्प्राणितत्तत्कर्म फलभोगसमयेप्राप्तेजगत्सर्जनेच्छावान्
भवतियथाचसुप्तः पुरुषः पूर्वसंस्कारवशेन जागर्तितद्वत्परमात्मापि लयरूपस्वापावस्थातो जागर्त्तिप्र
लयोहि परमेश्वरस्यस्वापः अबुद्धपूर्वइति साचेयंस्वापाज्जागरणरूपावस्थान् बुद्धिकृतातदानींबुद्धे

दे० गी०
२२

रभावात् किंतुप्राणिकर्मसंस्कारकृतेति अयंयःसर्गोजागरणरूपोत्पत्तिः सोबुद्धिकृतोज्ञेयइत्यर्थः २३ एत
त्स्वरूपस्यसर्वोत्तम सित्वमाहएतद्विपदिइति मममुख्यमलौकिकंलोकातीतरूपमित्यर्थः तस्यनामान्तरा
णिवेदोक्तान्याहअव्याकृतमिति २४ । २५ सर्वप्राणिनां कर्माणिघनीभूतानि यस्मिन्सर्वकर्मसाक्षी
त्यर्थः इच्छाज्ञान क्रियाश्रयामिति तथाचश्रुतिः श्वेताश्वेतरेनतस्यकार्यकरणंच विद्यतेनतत्समश्चा
भ्यधिकश्चदृश्यते परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयते स्वाभाविकीज्ञानबलक्रिया चेतिपुराणांतरेपिइच्छा

शबलमित्यपि २४ प्रोच्यतेसर्वशास्त्रेषुसर्वकारणकारणम् । तत्त्वानामादिभूतंचस
च्चिदानन्दविग्रहम् २५ सर्वकर्मघनीभूतमिच्छाज्ञानक्रियाश्रयं । ह्रींकारमंत्रवाच्यंत
दादितत्त्वंतदुच्यते २६ तस्मादाकाशउत्पन्नःशब्दतन्मात्ररूपकः । भवेत्स्पर्शात्मको
वायुस्तेजोरूपात्मकंपुनः २७ जलंरसात्मकंपश्चात्ततोगंधात्मिकाधरा । शब्दैकगुण
आकाशोवायुःस्पर्शरवान्वितः २८ शब्दस्पर्शरूपगुणंतेजइत्युच्यतेबुधैः । शब्दस्पर्श
रूपरसैरायोवेदगुणाःस्मृताः २९ शब्दस्पर्शरूपरसगंधैःपंचगुणाधरा । तेभ्योभव
ज्ञानक्रियाचैवरौद्रीब्राह्मीतुवैष्णवी त्रिधाशक्तिःस्थितायत्रतत्परंज्योतिरौजतिह्रींकारस्पदमंत्रस्येदमेवं तत्त्वं
वाच्यमित्याहह्रींकारेति २६ एवमादितत्त्वस्यह्यस्यमहिमानमुपवर्णयतस्यादादितत्त्वात् ह्रींकारवाच्यादात्म
नआकाशः संभूतइत्यादिक्रमोपपंचकृत भूतसृष्टिमाह तस्मादाकाशइति अपंचकृतआकाश उत्प
न्नइत्यर्थः २७।२८।२९ । अधुनालिंगदेहोत्पत्तिमाहतेभ्यइतितेभ्यः सूक्ष्मभूतेभ्योमहत् व्यापकंसूत्रमभवत्

२२

दे० गी०

२३

यत्सूत्रं लिंगमिति परिचक्षतेलिंगशब्देनोच्यतइत्यर्थः तेभ्योभूतेभ्यो वक्ष्यमाणक्रमेण लिंगदेह
उत्पन्नइत्यर्थः । ३० । तत्रसूत्रशब्देनवायुर्गृह्यते वायुर्वैसूत्रंवायुनावैसूत्रेण सर्वाणिभूतानिसंवद्धानीति
श्रुतेः तत्सूत्रंसर्वात्मकं सर्वप्राणात्मकं भवतितत्सूत्रं परमात्मनः सूक्ष्मदेहइत्यर्थः यत्पूर्वमव्यक्तमिन्धु
क्तं तत्परमात्मनः कारणदेहइत्याह अव्यक्तंकारणोदेहइति ३१ यस्मिन्जगद्बीजंकारणरूपंस्थितं यस्मा
च्चलिंगदेहोद्भवस्तदव्यक्तमितिपूर्वेणान्वयः इत्थंपरमात्मनः सकाशादपंचीकृतभूतोत्पत्तिमुक्तामध्येए

न्महत्सूत्रंयल्लिंगंपरिचक्षते ३० सर्वात्मकंतत्संप्रोक्तंसूक्ष्मदेहोयमात्मनः । अव्यक्तंकार
णोदेहःसचोक्तंपूर्वमेवहि ३१ यस्मिन्जगद्बीजरूपंस्थितंलिंगोद्भवोयतः । ततःस्थूला
निभूतानिपंचीकरणमार्गतः ३२ पंचसंख्यानिजायंतेतत्प्रकारस्तथोच्यते । पूर्वोक्तानि
चभूतानिप्रत्येकंविभजेद्द्विधा ३३ एकैकंभागमेकस्यचतुर्धाविभजेद्विरे । स्वस्वेतरद्वि
तीयांशेयोजनात्पंचपंचते ३४ तत्कार्यंचविराट्देहः स्थूलदेहोयमात्मनः । पंचभूतस्थ

वकारण देहस्वरूपंसूक्ष्मं सूक्ष्मभूतोत्पत्तिप्रसंगेनोक्तायपंचीकृतभूतोत्पत्तिमाह ततःस्थूलानीति ततो
पंचीकृतभूतोत्पत्त्यनंतरमित्यर्थः ३२ पंचीकरणप्रकारमेवाह पूर्वोक्तानीतियान्यपंचीकृतभूतानि पूर्व
मुक्तानितन्मध्ये एकैकंभूतंद्विधा विभजेत्तत्राप्येकभूतस्ययोर्धोभागस्तंचतुर्धाविभजेत् विभज्यस्वस्मात्
स्वस्मादितरद्विभूतं तस्ययोर्द्वितीयोर्धोभागमात्मकस्तस्मिन् योजनातेसर्वे पंचपदार्थाः पंचावयवाभवं
तीत्यर्थः ॥३३॥ ३४ ॥ एवंपंचीकृतभूतानांयत्कार्यं तत्कार्यंचविराट्देहोभवतीत्यर्थः सविराट्देहःपरमेश्वरस्य

२३

दे० गी०
२४

स्थूलदेहोभवतीत्याह स्थूलदेहोयमात्मनइति आत्मनोममेत्यर्थः अर्थेन्द्रियान्तःकरणं प्राणानांपूर्वोक्तं
लिङ्गदेहान्तर्गतानामुत्पत्तिमाह पंचभूतस्थेति पंचभूतानांयसत्त्वाशास्तैः प्रत्येकंज्ञानेन्द्रियाणिपंचभवन्ति
३५ । मिलितैस्तुतैःसत्त्वांशैरन्तःकरणं भवतीत्याह मिलितैः तैरिति ३६ वृत्तिभेदस्वरूपमाहयदात्त्विति ।
संकल्पविकल्पकृत्यपदांतःकरणं करोतितदातदंतःकरणं मनइत्यभिख्यंसनः संज्ञकंभवतीत्यर्थः यदासं
शयहीनं यथास्यात्तथासुनिश्चितवस्तुतदंतःकरणं प्रवेक्षितदातद्वृद्धिसंज्ञकंभवतीत्यर्थः । ३७ । यदानुसं

सत्त्वांशैःश्रोत्रादीनांसमुद्भवः ३५ ज्ञानेन्द्रियाणाराजेन्द्रप्रत्येकंमिलितैस्तुतैः । अन्तः
करणमेकंस्याद्वृत्तिभेदाच्चतुर्विधं ३६ यदातुसंकल्पविकल्पकृत्यंतदाभवेत्तन्मनइत्य
भिख्यं । स्याद्वृद्धिसंज्ञंयदाप्रवेक्षिसुनिश्चितंसंशयहीनरूपं ३७ अनुसंधानरूपंतच्चि
त्तंचपरिकीर्तितं । अहंकृत्यात्मवृत्त्यातुतदहंकारतांगतं ३८ तेषांरजोशैर्जातानिक्रमा
न्कर्मेन्द्रियाणिच । प्रत्येकंमिलितैस्तैस्तुप्राणोभवतिपंचधा ३९ हृदिप्राणोगुदेपानोनाभि
स्थस्तुसमानकः । कण्ठदेशेप्युदानःस्याद्वयानःसर्वशरीरगः ४० ज्ञानेन्द्रियाणिपञ्चैव

धानवृत्तिर्भवतितदांतःकरणस्य चित्तमितिसंज्ञेत्यर्थः अहंकृत्यात्मवृत्त्येतिआत्मशब्दःस्वरूपपरः अहंकृति
स्वरूपवृत्त्यातुतदंतःकरणमहंकारतांगतमहंकारसंज्ञालभतइत्यर्थः ३८ अथकर्मेन्द्रियाणामुत्पत्तिमाहते
षामितितेषांपंचभूतानांप्रत्येकरजोशैःकर्मेन्द्रियाणिपंचोत्पद्यन्ते तैर्मिलितैस्तुरजोशैः प्राणापानादि पंच
वृत्त्यात्मकः प्राणोभवतीत्यर्थः ३९ तेषांवायूनां वृत्तिभेदात् तेषांस्थानानिनामानि चाहहृदिप्राणइति ४०

२४

अधुना पूर्वोक्तलिङ्गदेहस्य यावत्स्वरूपमुच्यते ज्ञानेन्द्रियाणीति धियाचसहितं मन इति मनोबुद्धिश्चेत्यर्थः ४१ एतत्सप्तदशावयवकं सूक्ष्मशरीरं मम भवति यत्लिङ्गसंज्ञकं भवति तदित्याह एतत्सूक्ष्ममिति इत्थं देहत्रयस्वरूपमुक्त्वा जीवेश्वरविभागकारणमाह तत्रया प्रकृतिरिति तत्रैका शुद्धसत्त्वाभिधाना सा माया द्वितीयामलिनसत्त्वप्रधाना सा विद्येति मायाविद्ययोर्भेदः ४२ तत्रया स्वाश्रयं रक्षेन्नावृणुयात्समायेति निगद्यते ४३ तस्यामिति तस्यां स्वाश्रया व्यामोहकारिण्यां शुद्धसत्त्वप्रधानायां मायायामीशितुः

पञ्चकर्मेन्द्रियाणि च । प्राणादिपञ्चकंचैव धियाचसहितं मनः ४१ एतत्सूक्ष्मशरीरं स्यान्ममलिङ्गं यदुच्यते । तत्रया प्रकृतिः प्रोक्ता साराजन् द्विविधा स्मृता ४२ सत्त्वात्मिका तु माया स्यादविद्या गुणमिश्रिता । स्वाश्रयं यातु संरक्षेत्समायेति निगद्यते ४३ तस्यां यत्प्रतिबिम्बं स्याद्विम्बभूतस्य चेशितुः । स ईश्वरः समाख्यातः स्वाश्रयज्ञानवान् परः ४४ सर्वज्ञः सर्वकर्ता च सर्वानुग्रहकारकः । अविद्यायां तु यत्किंचित्प्रतिबिम्बं न गाधिप ४५ तदेव जीवसंज्ञं स्यात्सर्वदुःखाश्रयं पुनः । द्वयोरपीह संप्रोक्तं देहत्रयमविद्या ४६ देहत्रया

परमात्मनो यत्प्रतिबिम्बं पतति तत्प्रतिबिम्बमीश्वरः समाख्यातः स चेश्वरः स्वाश्रयं व्यापकं ब्रह्मतज्ज्ञानवान् भवति मायायाः तदाधारब्रह्मणो नावरणात् ४४ किंचित्स्य व्यापकत्वात् कुत्रापितज्ज्ञानस्यावरणाभावात्सर्वज्ञो भवति अर्चित्यमायाशक्तिमत्त्वात् सर्वकर्ता च सर्वानुग्रहकर्ता च भवतीत्यर्थः अविद्यायामिति मलिनसत्त्वप्रधानायामविद्यायां यत्प्रतिबिम्बं तज्जीवसंज्ञं भवतीत्युत्तरेणान्वयः ४५ तज्जीवसंज्ञं मलिन

दे० गी०
२६

सत्त्वप्रधानाविद्ययातदाश्रयस्यस्वरूपभूतानन्दस्यावरणात्सर्वदुःखाश्रयमसर्वज्ञमव्यापकं च भवतीत्यर्थः द्वयोरपीति द्वयोरपीश्वरजीवयोर्देहत्रयं पूर्वोक्तं भवति ईश्वरस्यावरणाभावेऽपि विक्षेपस्य सत्त्वात् अत्राविद्ययेत्यनेन मायाविद्ययोरुभयोरपि ग्रहणं ४६ देहत्रयाभिमानेति उभयोरपि देहत्रयाभिमानात्त्रामत्रयं भवतीत्यर्थः तत्र जीवस्य नामत्रयं वदति प्राज्ञस्त्विति कारणदेहाभिमानियः स प्राज्ञः सूक्ष्मदेहाभिमानात्तु तैजसः ४७ स्थूलदेहीति स्थूलदेहाभिमानात्तु विश्वसंज्ञक इत्यर्थः एवमीश्वरोऽपि देहत्र

भिमानाच्चाप्यभूत्त्रामत्रयं पुनः । प्राज्ञस्तु कारणात्मा स्यात्सूक्ष्मदेही तु तैजसः ४७ स्थूलदेही तु विश्वारूप्यस्त्रिविधः परिकीर्तितः । एवमीशोऽपि संप्रोक्त ईशसूत्रविराट्पदैः ४८ प्रथमोऽव्यष्टिरूपस्तु समष्ट्यात्मा परैः स्मृतः । सहिसर्वेश्वरः साक्षाज्जीवानुग्रहकाम्यया ४९ करोति विविधं विश्वं नानाभोगाश्रयं पुनः । मच्छक्तिप्रेरितो नित्यं मयिराजन् प्रकल्पितः ५० इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे अष्टादशसाहस्र्यां संहितायां सप्तमस्कन्धे देवीगीतायां द्वितीयोऽध्यायः २ ॥

याभिमानादीशसूत्रविराट्पदैः संप्रोक्तः कथित इत्यर्थः ४८ प्रथम इति प्रथमो जीवोऽव्यष्टिरूपोऽव्यष्टिदेहत्रयाभिमानात्त्यर्थः पर ईश्वरस्तु समष्टिः समष्टिदेहाभिमानात्त्यर्थः ईश्वरस्य महिमानं वर्णयति सहि सर्वेश्वर इति तस्य स्वानुभवानं देन निरंतरं नित्यतृप्तत्वेऽपि केवलं जीवानुग्रहकाम्यया जीवानां मोक्षो भवति तीक्ष्णया नानाविधं विश्वं नानाभोगाश्रयं स्वयतीति करुणासमुद्ग ईश्वर इत्यर्थः ४९ सो

२६

दे० गी०
२७

पीतिहेराजन् सोपीश्वरोमम ब्रह्मरूपिण्याया मायाशक्तिस्तयां प्रेरितएवसर्वकरोति यतःसईश्वरो
मयिब्रह्मरूपिण्यांरज्जुसर्पवदेवकल्पितस्ततोमच्छक्त्याधीनएवेत्यर्थः ॥ ५० ॥

इतिश्रीदेवीभागवततिलकेगौडपाठानुसारिव्याख्यानेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांद्वितीयोध्यायः ॥ २ ॥
षट्पञ्चाशन्महापद्यैरुपवादपुरःसरम् । महाघोरंविश्वरूपंदर्शितंचेतिकथ्यते ॥ इत्थमध्यारोपमुक्त्वापवादमा
ह ॥ मन्मायेति हे पर्वत ययामन्मायाशक्त्याचराचरं जगत्सर्वंकलृप्तंसापिमायामतः मत्स्वरूपात्पृथङ्ना
स्तितस्यामपिकल्पितत्वेनमिथ्यात्वान् मिथ्यापदार्थस्य चाधिष्ठानसत्तातिरिक्तसत्ताभावात् तस्मादहमेवा

श्रीदेव्युवाच मन्मायाशक्तिसंकृष्टं जगत्सर्वंचराचरम् । सापिमत्तःपृथक्मायानास्त्येव
परमार्थतः १ व्यवहारदृशासेयं विद्यामायेतिविश्रुता । तत्त्वदृष्ट्यातुनास्त्येवतत्त्वमेवा
स्तिकेवलम् २ साहंसर्वजगत्सृष्ट्वातदंतःप्रविशाम्यहम् । मायाकर्मादिसहितागिरेप्रा
प्तिपरमार्थतो नान्यत्किंचिद्वस्त्वंतरमस्तीत्यर्थः १ ननुसर्वथाद्वैताभावेजगत्कथंभासतेइतिचेत्तत्राहव्यव
हारेतिभनाद्यविद्याभ्रान्तानां योव्यवहारस्तद्दृशातद्दृष्ट्यामायाविद्येति विश्रुताभवतितत्त्वदृष्ट्यातुब्रह्मदृ
ष्ट्यातुसानैवास्तिकितुतत्त्वमेवकेवलमस्तीत्यर्थः नहिभ्रान्तदृष्ट्यारज्जुसर्पतत्कारणाज्ज्ञानसत्त्वेपि रज्जुदृ
ष्ट्याकिंचिदपितद्वर्ततइतिभावःतथाचश्रुतिः । ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नवद्भोनचसाधकः । नमुमुक्षुर्नवैमुक्तः इ
त्येषापरमार्थतोति । तापनीयेच असत्त्वमरजस्कमतमस्कमनाद्यमितिब्रह्मवणितं २ ननुयदिप्रपंचोमिथ्या
तर्हितदंतः पातिजीवोपिमिथ्योतिवक्तव्यं तथाचजीवस्यमिथ्यात्वेमोक्षदशायां तस्यावस्थानाभावेनस्व

२७

दे० गी०
२८

नाशार्थकदापि जीवोयत्नं न कुर्यादिति मोक्षशास्त्रं व्यर्थमेवेति चेत्तत्राह साहमिति हेगिरेमायाचाविद्याकर्माणि
चतस्राणिना अनादिना नासंस्काराश्चतैः सहिताहमेव कूटस्थब्रह्मरूपा सर्वजगत्प्रथमतः सृष्ट्वा तदंतस्तं
न्मध्ये घटे आकाशवदादर्शं प्रतिबिम्बवत् यद्वाचिदाभासरूपेण प्रविशामि तत्रापि प्राणपुरःसरा प्राणमग्रतः
कृत्वा प्रविशामि ३ तत्किमर्थमिति चेत्तत्राह लोकांतरगतिरित्येव हं प्राणपुरःसरं कृत्वा प्राणाभिमानं कृ
त्वा न प्रवेक्ष्यामि तर्हि मम व्यापकत्वात् लोकांतरगमनादिके जननमरणादिव्यवहारश्च कथं स्यान्न हि व्या
पकस्य गमनागमनं देहसंबन्धो देहत्यागश्च संभवति इति हेतुना तत्सिद्ध्यर्थं प्राणपुरःसरं प्रविशामि तस्मि
न् प्राणे स्वीकृते सति तस्य देहांतरप्रवेशे जन्मतत्यागे मरणं तथैव लोकांतरगतिश्चेति सर्वसिद्ध्यति अयं भा

एष पुरःसरा ३ लोकांतरगतिर्नो चेत्कथं स्यादिति हेतुना । यथा यथा भवंत्येव मायाभेदास्त
था तथा ४ उपाधिभेदाद्भिन्नाहं घटाकाशादयो यथा । उच्चनीचादिवस्तूनि भासन् भास्क

वः न केवलं जीवत्वं चिदाभासस्यैव येन पूर्वोक्तं दूषणं भवेत् किंतु तर्हि अहं कूटस्थरूपिणी तथातः करणं तदाश्र
यभूता विद्याचिदाभासश्चेति चतुष्टयं मिलित्वा जीवत्वं तथा च ज्ञानेनाविद्यातः करणं चिदाभासानां नाशेऽपि
कूटस्थब्रह्मांशस्य मुक्तावशेषान्न जीवस्य मोक्षार्थं समवृत्तिर्न वामोक्षशास्त्रानर्थक्यामिति ननु तर्हि तवैकत्वा
ज्जीवस्याप्येकत्वं स्यादिति चेत्तत्राह यथायथेति यथा व्यापक एक एवाकाशो घटाद्युपाधिभेदेन यथा भिद्य
ते तथा विधानेकत्वस्वीकारेण विद्यानामंतःकरणानां च भेदात् कूटस्थोऽपि भिद्यत इति जीवबहुत्वेनाप्यु
पपन्नमेवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः इंद्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते युक्ताह च स्य हरयः शतादशेत्ययं वैहर्या इति ४

२८

दे० गी०
२६

ननुतर्हितवज्रगदंतः यातित्वेनतवदोपेणदुष्टत्वमपि स्यात्तत्राहउच्चनीचादिवस्तूनीतियथासूर्यः सर्वाण्यु
च्चनीचादिवस्तूनि भासयन्नपि नदुष्यति तथैवाहंकदापिदोषैर्दुष्टानास्मीत्यर्थः ५ ननुसूर्यः साक्षिभूतो
नदुष्यतीति युक्तं त्वंतुसकलकार्यकर्त्रीति कर्तुर्दोषलोपो भविष्यत्येवेति चेत्तत्राहमयिबुद्ध्यादीति विमूढा
बुद्ध्यादिनिष्ठकर्तृत्वमविवेकेनमप्यात्मन्यध्यस्यैवात्माकर्तृत्वमिति वदन्ति ननु बुद्धयो विवेकिनस्तथाचसूर्यवद

रः सदा ५ नदुष्यतितथैवाहंदोषैर्लिप्ताकदापिन । मयिबुद्ध्यादिकर्तृत्वमध्यस्यैवापरेज
नाः ६ वदन्तिचात्माकर्तृत्वमिति विमूढानसुबुद्धयः । अज्ञानभेदतस्तद्वन्मायायाभेदतस्त
था ७ जीवेश्वरविभागश्चकल्पितोमाययैवतु । घटाकाशमहाकाशविभागःकल्पितो
यथा ८ तथैवकल्पितोभेदोजीवात्मपरमात्मनोः । यथाजीवबहुत्वंचमाययैवनचस्व
तः ९ तथेश्वरबहुत्वंच मायायानस्वभावतः । देहेन्द्रियादिसंघातवासनाभेदभेदि
ता १० अविद्याजीवभेदस्यहेतुर्नान्यःप्रकीर्तितः । गुणानांवासनाभेदभेदितायाधरा

हमपि साक्षिण्येव न कर्त्रीतिभावः ६ अज्ञानभेदतइति जीवबहुत्ववदीश्वरमूर्तिबहुत्वमपि मायाभे
दान्मायाकल्पितब्रह्मविष्णवाद्याकारभेदाद्भवतीति जीवेश्वरसिद्धिमुपसंहरति जीवेश्वराविभागश्चेतिअज्ञा
नभेदाज्जीवसिद्धिर्मायाभेदादीश्वरसिद्धिरित्यर्थः ७ तत्रदृष्टान्तमाहघटाकाशेति ८ ईश्वरबहुत्वंब्र
ह्मविष्णवादिरूपेश्वरबहुत्वमित्यर्थः ९ जीवभेदेहेतुंविशदयति देहेन्द्रियादीति १० हेधराधरपर्वतगुणा

२६

दे० गी० नां ये वासनाभेदाः सात्त्विकाराजसास्तामसाश्चैतैर्भेदिता या माया सा परभेदस्य ब्रह्मविष्णवादीश्वरभे
 ३० दस्य हेतुर्नान्यदित्यर्थः इदं सूतसंहितान्तर्गतसूतगीतायां स्पष्टं व्याख्यातं च तत्र माधवाचार्यैः ११
 यत एकमेव चैतन्यं सर्वात्मकं ततोहं सर्वात्मिकास्मीत्याहमधीति ओतंप्रोतं ग्रथितमित्यर्थः १२

धर ११ माया सा परभेदस्य हेतुर्नान्यः कदाचन । मयि सर्वमिदं प्रोतमोतं च धरणीधर १२
 ईश्वरो हं च सूत्रात्मा विराडात्माहमस्मि च । ब्रह्माहं विष्णुरुद्रौ च गौरी ब्राह्मी च वैष्णवी १३
 सूर्यो हं तारकश्चाहं तारकेशस्तथा स्म्यहम् । पशुपक्षि स्वरूपाहं चाण्डालो हं च तस्क
 रः १४ व्याधो हं क्रूरकर्माहं सत्कर्माहं महाजनः । स्त्रीपुंनपुंसकाकारोऽप्यहमेव न संशयः १५
 यच्च किंचित्क्वचिद्वस्तु दृश्यते श्रूयतेऽपि वा । अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्याहं सर्वदा स्थि
 ता १६ न तदस्ति मया त्यक्तं वस्तु किंचिच्चराचरम् । यद्यस्ति चेत्तच्छून्यं स्याद्वन्ध्यापुत्रो
 पमं हितम् १७ रज्जुर्यथा सर्पमालाभेदैरेका विभाति हि । तथेवेशादिरूपेण भास्यहं ना
 त्र संशयः १८ अधिष्ठानातिरेकेण कल्पितं तन्न भासते । तस्मान्मत्सत्तयैवैतत्सत्ता

ईश्वरः कारणं देहाभिमानी सूत्रात्मा हिरण्यगर्भः विराट् स्थूलदेहाभिमानी १३ । १४
 १५ । १६ शून्यं स्यादिति मया सद्रूपया त्यक्तं शून्यमसदेव स्यादित्यर्थः १७ । १८ अधिष्ठानाति
 रेकेणेति अधिष्ठानसत्तातिरेकेणेत्यर्थः एतद्वत्कल्पितं जगत्तस्मान्मत्सत्तयैव सत्तावद्भवेन्नान्यथेत्य

दे० गी०
३१

र्थः १९ समष्ट्यात्मेतिसर्वाभिमानिविराट्स्वरूपं यथावदसीत्यर्थः २० पूजयंतश्चेति सर्वेषां भगवती
विराट्स्वरूपदर्शनोत्सुकत्वात्स्वाभीष्टसंपादने प्रवृत्तस्य हिमालयस्य तद्वचः साधुसाधिवति पूजयंतश्च
त्यर्थः २१ । २२ द्यौर्मस्तकमिति अत्र द्यौःशब्देन सर्वोर्ध्वः सत्यलोको गृह्यते २३ वायुरेवैतस्य प्राणाः

वन्नान्यथा भवेत् १६ हिमालय उवाच ॥ यथावदसि देवेशि समष्ट्यात्मवपुस्त्वित्त्वदम् । त
थैव द्रष्टुमिच्छामि यदि देविकृपा मयि २० व्यास उवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सर्वे देवाः
सविष्णवः । न नन्दुर्मुदितात्मानः पूजयंतश्च तद्वचः २१ अथ देवमतं ज्ञात्वा भक्तकामदु
घाशिवा । अदर्शयन्निजरूपं भक्तकामप्रपूरिणी २२ अपश्यंस्ते महादेव्या विराट् रूपं
रात्परम् । द्यौर्मस्तकं भवेद्यस्य चन्द्रसूर्यौ च चक्षुषी २३ दिशः श्रोत्रेव चो वेदाः प्राणा वायुः
प्रकीर्तितः । विश्वं हृदयमित्याहुः पृथ्वी तु जघनं स्मृतम् २४ नभस्तलं नाभिसरो ज्योति
श्चक्रमुरः स्थलम् । महर्लोकस्तु ग्रीवा स्याज्जनो लोको मुखं स्मृतम् २५ तपो लोको रराटि
स्तु सत्यलोका दधःस्थितः । इन्द्रादयो वाहवस्तु शब्दः श्रोत्रं महेशितुः २६ नासत्यदस्रौ

विश्वं सर्वात्मकमव्यक्तमित्यर्थस्तदस्य रूपस्य हृदयं २४ नभस्तलं भुवर्लोकः २५ सत्यलोका दधः स्थित
स्तपो लोको रराटिर्ललाटमित्यर्थः शब्दं श्रोत्रमिति योस्माकं श्रोत्रविषयः शब्दः स तस्य स्वरूपस्य श्रोत्रं
श्रोत्रेन्द्रियं भवतीत्यर्थः पूर्वत्र दिशः श्रोत्रे इत्यत्र तु श्रोत्रशब्देन श्रोत्रेन्द्रियाधारो गृह्यत इति न पुनरुक्तिः २६

३१

दे० गी०
३२

नासत्यदसौ अश्विनीकुमारौतावस्यरूपस्यनासे नासापुटेस्तः गंधस्तुघ्राणंप्राणेन्द्रियमित्यर्थः २७ ब्रह्म
स्थानं प्रजापतिचतुर्मुखस्थानं तदस्यभ्रूविजृंभोभ्रूविकाशः आपोजलानितुतालुः रसनेन्द्रियाधारोभव
ति तदगतोरसस्तुजिह्वाभवति रसनेन्द्रियंभवतीत्यर्थः २८ स्नेहकलाः स्त्रीपुत्रादिस्नेहलेशाः सर्गः सृष्टि

नासेस्तोगन्धोघ्राणंस्मृतोबुधैः । मुखमग्निःसमाख्यातोदिवारात्रीचपक्ष्मणी २७ ब्र
ह्मस्थानंभ्रूविजृंभोप्यापस्तालुःप्रकीर्तितः । रसोजिह्वासमाख्याता यमोदंष्ट्राःप्रकीर्ति
ताः २८ दन्ताःस्नेहकलाप्यस्याहासोमायाप्रकीर्तिता । सर्गस्त्वयाङ्गमोक्षःस्याद्रीडोर्ध्वो
ष्ठोमहेशितुः २९ लोभःस्यादधरोष्ठःस्याधर्ममार्गस्तुष्टुभूः । प्रजापतिश्चमेढूंस्या
द्यःस्रष्टाजगतीतले ३० कुक्षिःसमुद्रागिरयोऽस्थीनिदेव्यामहेशितुः । नद्योनाड्यःस
माख्यातावृक्षाःकेशाःप्रकीर्तिताः ३१ कौमारयौवनजरा वयोस्यगतिरुत्तमा । वला
हकास्तुकेशाःस्युःसंध्येतेवाससीविभोः ३२ राजन्श्रीजगदंबायाश्चन्द्रमास्तुमनःस्मृ
तः । विज्ञानशक्तिस्तुहरीरुद्रोन्तःकरणंस्मृतम् ३३ अश्वादिजातयःसर्वाः श्रोणीदे

रेवापांगमोक्षः कटाक्षइत्यर्थः २९ अधर्ममार्गस्तुष्टुभागइत्यर्थः ३० महेशितुर्मेहेश्वर्यादेव्यागिरयः
पर्वताअस्थीनीत्यर्थः ३१ कौमारेति त्रिविधवयोगतिरित्यर्थः ३२ चन्द्रमास्त्विति तुशब्दोमन इत्य
त्रयोज्योहेराजन् जनमेजय श्रीजगदंबायाश्चंद्रोमनोपिस्मृतइत्यर्थः तेनपूर्वोक्तनेत्रमध्ये गणितस्यचंद्रम्

३२

दे० गी०

३३

सोमनस्त्वमपि बोधितमिति बोध्यं विज्ञानशक्तिर्बुद्धिः सा हरिः ३३ अतलादीति अतलादिपातालांता
लोका यथायोग्यं कट्यधोभागतांगताः कटिमारम्यपादमूलपर्यन्तं व्यवस्थिता इत्यर्थः ३४ तथाच श्रु
तिः अग्निर्मूर्धा चक्षुषी चंद्रसूर्यौ दिशः श्रोत्रे वाग्निव्रताश्च वेदाः वायुः प्राणो हृदयं विद्वमस्य पदभ्यां पृथिवी ह्यो
ष सर्वभूतांतरात्मेति जिह्वया सर्वजगत्लेलिहानं खादयन्तं ३५ दंष्ट्रा सुकटकटारावः कटकटेति शब्दो
शे स्थिता विभोः । अतलादिमहालोकाः कट्यधोभागतांगताः ३४ एतादृशमहारूपं
ददृशुः सुरपुंगवाः । ज्वालामालासहस्राढ्यं लेलिहानं च जिह्वया ३५ दंष्ट्रा कटकटारावं
वमन्तं वह्निमक्षिभिः । नानायुधधरं वीरं ब्रह्मक्षत्रौदनं च यत् ३६ सहस्रशीर्षं नयनं सहस्र
चरणं तथा । कोटिसूर्यप्रतीकाशं विद्युत्कोटिसमप्रभम् ३७ भयंकरं महाघोरं हृदक्ष्णोस्त्रा
सकारकम् । ददृशुस्ते सुराः सर्वे हाहाकारं च चक्रिरे ३८ विकम्पमानहृदया मूर्च्छामाप्नु
र्दुरत्ययाम् । स्मरणं च गतं तेषां जगदम्बेयमित्यपि ३९ अथ ये वा स्थिता वेदाश्चतुर्दि
क्षु महाविभोः । बोधयामासुरत्युग्रं मूर्च्छातो मूर्च्छितान् सुरान् ४० अथ ते धैर्यमालं
व्यलब्ध्वा च स्मृतिमुत्तमाम् । प्रेमाश्रुपूर्णनयनारुद्धकंठास्तु निर्जराः ४१ वाष्पगद्गद
यस्य ब्रह्मक्षत्रे ओदनो यस्य यस्य ब्रह्मक्षत्रं चोभे भवत ओदनो मृत्युर्यस्योपसेचनमिति श्रुतेः ३६ । ३७
हाहाकारं भयेन भीतत्वा चक्रिरे इत्यर्थः ३८ स्मरणं च गतमिति इयं जगदम्बा स्माकं पालयित्रीति स्मर
णमपि तेषां गतं नष्टमित्यर्थः ३९ अथ य इति विभोर्देव्याश्चतुर्दिक्षु ये मूर्त्तिमंतो वेदाः स्थितास्ते मू

३३

दे० गी०
३४

च्छितान् देवान्मूर्च्छातो बोधयामासुर्व्युत्थापयामासुरित्यर्थः ४० । ४१ । ४२ सभयाजाताःस्मइत्यर्थः
४३ स्वस्याप्यज्ञेयइति यावान्यत्परिमाणवान्यश्चयादृशस्तत्रस्वपराक्रमः सतवस्वस्याप्यज्ञेय इति
तादृशोसौतवपराक्रमोस्माकं तदर्वाकजायमानानां कथंसविषयोभवेन्नकथमपीत्यर्थः तथाचश्रुतिः अ
र्वाग्देवाग्रस्यविसर्जने नाथाकोवेदयति आबभूवेतियोस्याध्यक्षः परमेव्योमन्सोअंगवेदयति वा न वेदे

यावाचास्तोतुंसमुपचक्रिरे । देवा ऊचुः ॥ अपराधंक्षमस्वांवपाहिदीनांस्त्वदुद्भवान् ४२
कोपसंहारदेवेशिसभयारूपदर्शनात् । कातेस्तुतिःप्रकर्तव्यापामरैर्निर्जरैरिह ४३
स्वस्याप्यज्ञेयएवासौ यावान्यश्चस्वाविक्रमः । तदर्वाकजायमानानांकथंसविषयोभ
वेत् ४४ नमस्तेभुवनेशानि नमस्तेप्रणवात्मके । सर्ववेदान्तसंसिद्धे नमोर्होकारमू
र्तये ४५ यस्मादग्निःसमुत्पन्नो यस्मात्सूर्यश्चचन्द्रमाः । यस्मादोषधयःसर्वास्तस्मै
सर्वात्मनेनमः ४६ यस्मान्त्रदेवाःसम्भूताः साध्याःपक्षिणएवच । पशवश्चमनुष्या
श्च तस्मैसर्वात्मनेनमः ४७ प्राणापानौब्रीहियवौतपःश्रद्धाऋतंतथा । ब्रह्मचर्यवि
धिश्चैव यस्मात्तस्मै नमोनमः ४८ सप्तप्राणार्चिषोयस्मात्समिधःसप्तएवच । होमाः

ति । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । यस्मात्संभूतो विधिरिति कर्तव्यतारूपस्तस्मै नमइत्यन्वयः ४८ सप्तप्राणा
र्चिषइति प्राणाश्चार्चिषश्चेतिद्वंद्वः सप्तशीर्षण्याः प्राणास्तस्मादेवभवन्तीत्यर्थः तेषांचसप्तार्चिषांदीप्तयः
स्वस्वविषयावद्योतनानि तथासप्तसमिधःसप्तविषयाविषयैर्हिप्राणाः समिध्यन्तेसप्तहोमास्तद्विषयविज्ञा

नानियदस्यविज्ञानंततज्जुहोतीति श्रुत्यंतरात् तथा सप्तलोकांइन्द्रियस्थानानि येतेयस्माज्जातास्त
स्मैसर्वात्मनेनमः ४६ । ५० । ५१ । तथाचश्रुतिर्मुडके यस्मादग्निःसमिद्धोयस्यसूर्यः सोमात्पर्जन्यश्चो

सप्ततथालोकास्तस्मैसर्वात्मनेनमः ४६ यस्मात्समुद्रागिरयः सिन्धवःप्रचरन्तिच ।
यस्मादोषधयःसर्वा रसास्तस्मैनमोनमः ५० यस्माद्यज्ञःसमुद्भूतो दीक्षायूपश्चद
क्षिणाः । ऋचोयजूंषिसामानि तस्मैसर्वात्मनेनमः ५१ नमःपुरस्तात्पृष्ठेच नमस्ते
पार्श्वयोर्द्वयोः । अध ऊर्ध्वंचतुर्दिक्षु मातर्भूयोनमोनमः ५२ उपसंहरदेवेशि रूपमे
तदलौकिकम् । तदेवदर्शयास्माकरूपंसुन्दरसुन्दरम् ५३ व्यासउवाच ॥ इतिभीतान्
सुरान्दृष्ट्वा जगदम्बाकृपाणीवा । संहत्यरूपंधोरंतदर्शयामाससुन्दरम् ५४ पाशांकुश
वराभीतिधरंसर्वांगकोमलम् । करुणापूर्वनयनं मन्दस्मितमुखांबुजम् ५५ दृष्ट्वात
त्सुन्दरंरूपं तदाभीतिविवर्जिताः । शांतचित्ताःप्रणेमुस्ते हर्षगद्गदनिस्वनाः ५६ ॥

इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेदेवीगीतायांसप्तमस्कंधेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ ॥

पथयःप्रजानामित्यादितस्माद्वचः सामयजूंषिदीक्षायज्ञाश्च सर्वेऋतवोदक्षिणाश्चसंवत्सरो यजजाजश्च
लोकाः सोमोयत्रपवतेयत्रसूर्यइति ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥

इतिश्रीदेवीभागवततिलकेगौडपाठानुसारिव्याख्यानेदेवीगीतायांतृतीयोऽध्यायः ३ ॥

दे० गी०
३६

पंचाशत्पद्यवैरेस्तुवैराग्यकथनोत्तरम् । ज्ञानमेवतुसंपाद्यमोक्षार्थमिति कथ्यते ॥ दर्शितं विश्वमनायासेन लब्धमस्माभिरितिसहजमस्तीति । नमंतव्यमिति देवान्प्रतिभगवतीप्राहकयूयमिति १ । २ प्रकृतमिति ब्रह्मविद्योपदेशप्रकरणं हि प्रचलितं पूर्वमध्ये देवैर्विश्वरूपदर्शनार्थं प्रार्थितासती विश्वरूपं दर्शयामास उपसंहृते तु विश्वरूपे पुनः प्रकृतं यदुपदेशप्रकरणं तच्छृण्वति हिमालयं प्रतिभगवतीवदतीति बोध्यं

श्रीदेव्युवाच ॥ कयूयंमन्दभाग्यावै केदंरूपंमहाद्भुतम् । तथापिभक्तवात्सल्यादी दृशं दर्शितंमया १ नवेदाध्ययनैर्योगैर्नदानैस्तपसेज्यया । रूपंद्रष्टुमिदंशक्यं केवलं मत्कृपांविना २ प्रकृतंशृणुराजेन्द्र परमात्मात्रजीवताम् । उपाधियोगात्संप्राप्तः कर्तृत्वादिकमप्युत ३ क्रियाःकरोतिविविधा धर्माधर्मैकहेतवः । नानायोनीस्ततः प्राप्य सुखदुःखैश्चपूज्यते ४ पुनस्तत्संस्कृतिवशान्नानाकर्मरतःसदा । नानादेहान्समाप्नोति सुखदुःखैश्चयुज्यते ५ घटीयंत्रवदेतस्य नविरामःकदापिहि । अज्ञानमेवमूलंस्या

परमात्मात्रजीवतामिति अमूढोमूढइवव्यवहारवान्नास्तेमाययैवेतिश्रुतेरित्यर्थः ३ वैराग्यार्थमाह क्रियाः करोति ४ तत्संस्कृतिः सुखदुःखसंस्कारः ५ एतस्येति एतस्यजन्ममरणप्रबंधरूपसंसारस्यविरामःसमाप्तिः कदापिनास्ति अद्यपर्यन्तमनंतसृष्टिप्रलयेषु जातेष्वपि जीवसंसारस्य विद्यमानत्वात् इत्थंसंसारस्या नादिकालं प्रवृत्तत्त्वमुपपादितुं नाशोपायप्रदर्शनार्थं तन्निदानमाह अज्ञानमेवेति ततःकामोविद्यातइच्छे

३६

दे० गी०
३७

त्यर्थः इच्छातः क्रियाभवतीत्यर्थः ६ यस्मादज्ञानमेवमूलं तस्मादित्याह एतद्विजन्मेति तथाचश्रुतिः यो ह्यविदित्वात्मानमस्माल्लोकात्प्रैतिसकृपण इति ७ अज्ञाननाशनसाधनमाह विद्यैवेति ८ तज्जन्मज्ञानजं कर्म नपटीयइत्यर्थः तत्रहेतुमाह विरोधाभावइति नह्यंधकारोध्यकारं नाशयति तद्वदज्ञानजन्यकर्मणोहि अज्ञानरूपत्वान्नतेनाज्ञानेनकर्मणाविरोध इत्यर्थः कर्मणाज्ञाननाशे भाशानैवभाव्यतां नैवकर्तव्येत्यर्थः ९

ततः कामः क्रियास्ततः ६ तस्मादज्ञाननाशाय यतेतनियतंनरः । एतद्विजन्मसाफल्यं यदज्ञानस्यनाशनम् ७ पुरुषार्थसमाप्तिश्च जीवन्मुक्तदशापिच । अज्ञाननाशनेशकाविद्यैवतुपटीयसी ८ नकर्मतज्जनोपास्तिर्विरोधाभावतोगिरे । प्रत्युताशाज्ञाननाशे कर्मणानैवभाव्यताम् ९ अनर्थदानिकर्माणि पुनःपुनरुसंतिह । ततौरागस्तताद्वेषस्ततो नर्थोमहान्भवेत् १० तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञानसम्पादयेन्नरः । कुर्वन्नेवेहकर्माणित्यतःकर्माप्यवश्यकम् ११ ज्ञानादेवहिकैवल्यमतःस्यात्तत्समुच्चयः । सहायतां

कर्मणिदोषंवदति अनर्थदानीति १० अत्रसमुच्चयवादिमतमुत्थापयति कुर्वन्नेवेहेति कुर्वन्नेवेहकर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः इतिश्रुत्यायावज्जीवं कर्मविहितं ज्ञानादेवहिकैवल्यमित्यादि श्रुत्याज्ञानमपिसंपाद्यत्वेनोक्तं तत्रयावज्जीवश्रुतेः संकोचेप्रमाणाभावाज्ज्ञानं कर्मवसमुच्चयेतयावज्जीवंपुरुषेणाश्रयणीयमित्यर्थः ११ नन्वज्ञाननाशेज्ञानस्यैवोपयोगात्कर्मकिंकरिष्यतीतिचेत्तत्राह सहायतामितिज्ञानस्य सहा

३७

दे० गी०

३८

यं भविष्यतिकर्मेत्यर्थः १२ तस्माद्यावज्जीविकर्मज्ञानं चाश्रयणीयमिति मतं केचिदाहुरित्याह इतिकेचिदि
तितत्खंडयतितद्विरोधादिति यदिज्ञानोत्तरं कर्मसुभवेत्तदा ज्ञानकर्मणोः समुच्चयोक्तव्यः सतु नैव संभ
वति तस्माद्यावज्जीवश्रुतेः संकोचो ज्ञानेन सहावस्थानविरोधाद्गले पतित इत्यर्थः ननु किमिति कर्मणो ज्ञा
नेन सहावस्थानं न संभवति तत्राह ज्ञानात्पृष्ठं धीति हृदयस्य ग्रंथिरंतःकरणात्मदेहतादात्म्यरूपस्तस्य
ज्ञानेनात्मसाक्षात्कारेण भेदो नाशः स्यात् तस्मिंश्च हृद्ग्रंथौ मनुष्यो हं ब्राह्मणो हं परलोकेच्छावानहमित्या
हरूपे सत्येवं कर्मसंभवस्तादृशमधिकारिणमुद्दिश्यैव कर्मविधानात् तस्मात्तयोर्नैकत्रावस्थानं संभवतीत्यर्थः १३

ब्रजेत्कर्म ज्ञानस्य हितकारि च १२ इतिकेचिद्वदंत्यत्र तद्विरोधान्न संभवेत् । ज्ञानात्पृष्ठं
धिभेदः स्यात्पृष्ठं धौ कर्मसंभवः १३ यौगपद्यं न संभाव्यं विरोधात्तु ततस्तयोः । तमः
प्रकाशयोर्यद्वयौगपद्यं न संभवेत् १४ तस्मात्सर्वाणिकर्माणि वैदिकानि महामते ।
चित्तशुद्ध्यंतमेव स्युस्तानि कुर्यात्प्रयत्नतः १५ शमोदमस्ति तिक्षा च वैराग्यं सत्त्वसंभ

तदेव दृष्टान्तपुरःसरं स्पष्टयति यौगपद्यमिति ततस्तस्माद्धेतोस्तयोर्ज्ञानकर्मणोस्तमः प्रकाशयोरिव विरो
धाद्यौगपद्यं न संभवतीति यावज्जीवश्रुतिरज्ञानविषयकैवेति भावः १४ तर्हि कियत्पर्यंतं वैदिककर्ममर्यादेति
चेत्तत्राह तस्मात्सर्वाणीति यथा ज्ञानेन सह विरोधाद्यावज्जीवश्रुतेः संकोचस्तथा ज्ञानाग्रेन सहायि विरोधा
त्तस्याः श्रुतेर्यावद्वैराग्यादिप्राप्तिपर्यंतमिति संकोचः कर्तव्यस्तथा च चित्तशुद्ध्यंतमेव कर्माणि हेमहाम
ते सिद्धानि तानि प्रयत्नातीतियत्नेन श्रद्धादिपुरःसरं चित्तशुद्धिपर्यंतं कुर्यादित्यर्थः १५ तस्यैव मर्यादा

३८

माह शमइति शमोतरिन्द्रियनिग्रहोदमोवाह्येन्द्रियनिग्रहस्तितिक्षाशीतोष्णादिसहिष्णुत्वं वैराग्यमिहा
मुत्रफलभोगविरागः सत्त्वसंभवोत्करणगतसत्त्वस्य शुद्धिः एतत्सिद्धिपर्यंतमेव कर्माणि न ततः परमि
त्यर्थः १६ तदन्ते कर्मत्यागस्तु संन्यासे नैव कर्तव्यो नान्यथेत्याह तदन्ते चैवेति संन्यस्य संन्यासाश्रमं गृही
त्वेत्यर्थः विधिना संपादितकर्मणोर्विधिनैव त्यागस्य युक्तत्वादिति भावः संन्यस्य श्रवणं कुर्यादिति वाक्या
त्संन्यासोत्तरं श्रवणार्थं गुरुमाश्रयेत् आत्मवान् स्वार्थानांतःकरणइत्यर्थः श्रोत्रियमधीतवेदवेदार्थं ब्रह्म
निष्ठं ब्रह्मानुभविनं निर्व्याज्यानिष्कपटभक्त्या तथाच श्रुतिः ॥ यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ । तस्यै

वः । तावत्पर्यंतमेव स्युः कर्माणि न ततः परम् १६ तदन्ते चैव संन्यस्य संश्रयेद्गुरुमात्मवा
न् । श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं च भक्त्या निर्व्याजयापुनः १७ वेदान्तश्रवणं कुर्यान्नित्यमेव मतं
द्रितः । तत्त्वमस्यादिवाक्यस्य नित्यमर्थविचारयेत् १८ तत्त्वमस्यादिवाक्यं तु जीवब्र
ह्मैक्यबोधकम् । ऐक्ये ज्ञाते निर्भयस्तु मद्रूपो हि प्रजायते १९ पदार्थावगतिः पूर्वं वाक्या

ते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः १७ गुरुमाश्रित्य वेदान्तश्रवणं नित्यमतं द्रितो नामालेस्यादि दोष
शून्यः कुर्यादित्याह वेदान्तश्रवणमिति १८ किंतद्वाक्यविचारेण फलं भवति तत्राह तत्त्वमस्यादीति
मद्रूपो हीति ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेरित्यर्थः १९ कथं वाक्यं विचारणीयमिति चेत्तत्राह पदार्थावगति
रिति वाक्यार्थज्ञानं प्रतिपदार्थज्ञानस्य कारणत्वात् पूर्वपदार्थं ज्ञात्वा वाक्यार्थं विचारयेदित्यर्थः तर्हि कोसा
वत्र पदार्थः तत्राह तत्पदस्येति हेगिरेः पर्वततत्त्वमसीति वाक्यस्थं यत्तत्पदं तस्यार्थो हि सर्वेश्वरी परिकी

र्तितः तत्पदं भुवनेश्वर्याः षड्गुणैश्वर्यसंपन्नाया ममवाचकमित्यर्थः २० त्वंपदं तु जविवाचकमित्याह
त्वंपदस्येति उभयोर्जीवेश्वरयोरैक्यमसिपदेनोच्यत इत्याह उभयोरिति २१ ननु जीवेश्वरयोरत्यंत
विरुद्धधर्मवतोः कथं श्रुत्याभेदः प्रतिपाद्यते इति चेद्भागत्यागलक्षणयेत्याह वाच्यार्थयोरिति वाच्यार्थ
योः जीवेश्वरयोर्विरुद्धधर्मवत्वादित्यर्थः जीवस्यासर्वज्ञत्वपरिच्छिन्नत्वादयो निरुद्धधर्मा ईश्वरस्य
सर्वज्ञत्वव्यापकत्वादय उत्कृष्टधर्मास्तथाच विरुद्धधर्मविशिष्टयोरैक्यमभेदो नैव घटेतह इदं सत्यमि
त्यर्थः तर्हि कथमभेदः प्रतिपाद्यत इति चेत्तत्राह लक्षणात इति यतो विरुद्धयोरैक्यं न घटते तत्तस्मा

र्थावगतिस्ततः । तत्पदस्य च वाच्यार्थो गिरेहं परिकीर्तितः २० त्वंपदस्य च वाच्यार्थो
जीव एव न संशयः । उभयोरैक्यमसिना पदेन प्रोच्यते बुधैः २१ वाच्यार्थयोर्विरुद्धत्वा
दैक्यं नैव घटेतह । लक्षणातः प्रकर्तव्या तत्त्वमोः श्रुतिसंस्थयोः २२ चिन्मात्रं तयोर्ल
क्ष्यं तयोरैक्यस्य संभवः । तयोरैक्यं तथा ज्ञात्वा स्वाभेदेनाद्वयोर्भवेत् २३ देवदत्तः स

श्रुतिस्थयोस्तत्त्वमोस्तत्त्वंपदयोर्लक्षणाकर्तव्येत्यर्थः २२ ननु कस्मिन्नर्थे लक्षणाकर्तव्या तत्राह चिन्मा
त्रं त्विति सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं ब्रह्मचैतन्यमीश्वरः सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं ब्रह्मचैतन्यं जीवस्तत्र धर्मद्वयं
विहाय चिन्मात्रमेव भागत्यागलक्षणया ग्राह्यं तस्मिन् गृहीते तयोर्लक्ष्यार्थयोरैक्यस्य संभवोस्तीत्यर्थः
ननु तादृशा भेदज्ञानेन किं भविष्यति तत्राह तयोरिति स्वाभेदेन तयोरैक्यं ज्ञात्वा द्वयोर्भवेदिदं महाफलम
स्तीति भावः २३ ननु लोके कत्यागलक्षणा दृष्टेति चेत्तत्राह देवदत्तः स एवेति सोऽयं देवदत्त इत्यत्र तत्काल

दे० गी०
४१

विशिष्टदेवदत्तस्यैतत्कालविशिष्टदेवदत्तस्यभेदेपि तत्कालवैशिष्ट्यं तत्कालवैशिष्ट्यरूपधर्मद्वय
त्यागेनाविरुद्धं व्यक्तिभागत्यागलक्षणया गृहीत्वाऽभेदप्रत्यभिज्ञाक्रियते इतितत्र लक्षणास्मृतादृष्टे
त्यर्थः अनेनानुभवेनस्थूलादिदेहत्रयरहितोभवति इत्याह स्थूलादीति २४ देहत्रयंस्पष्टयति पञ्चीकृ
तेति २५ मिथ्यात्वेहेतुर्मायामयत्वतइति २६ । २७ अंतःकरणेसुखदुःखादेरवबोधकइत्युक्तम् २८

एवायमितिवल्लक्षणास्मृता । स्थूलादिदेहरहितो ब्रह्मसंपद्यतेनरः २४ पञ्चीकृतम
हाभूतसंभूतःस्थूलदेहकः । भोगालयोजराव्याधिसंयुतःसर्वकर्मणाम् २५ मिथ्याभू
तोयमाभाति स्फुटंमायामयत्वतः । सोयंस्थूलउपाधिःस्यादात्मनोमेनगेश्वर २६
ज्ञानकर्मेन्द्रिययुतं प्राणपञ्चकसंयुतम् । मनोबुद्धियुतंचैतत्सूक्ष्मंतत्कवयोविदुः २७
अपञ्चीकृतभूतोत्थः सूक्ष्मदेहोयमात्मनः । द्वितीयोयमुपाधिःस्यात्सुखादेरवबोध
कः २८ उपाधिविलयेजाते केवलात्मावशिष्यते । देहत्रयेपञ्चकोशा अन्तःस्थाःस
न्तिसर्वदा २९ पञ्चकोशपरित्यागे ब्रह्मपुच्छंहिलभ्यते । नेतिनेतीत्यादिवाक्यैर्मम
रूपंयदुच्यते ३० नजायतेस्त्रियतेयं कदाचिन्नायंभूत्वा नबभूवकश्चित् । अजोनित्यः

देहत्रयेति स्थूलसूक्ष्मकारणदेहत्रयमध्ये एव पञ्चकोशा अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्द
मयाख्याअंतर्भूताः संज्ञीत्यर्थः २६ ततश्चदेहत्रयत्यागेन पञ्चकोशत्यागेसति ब्रह्मपुच्छंप्रतिष्ठेति
श्रुत्युक्तंवस्तुलभ्यतइत्यर्थः तदेवब्रह्मनेतिनेतीत्यादिवाक्यैः सर्वनिषेधावधित्वेनोच्यतेइत्यर्थः ३० इदं

४१

दे० गी०
४२

ब्रह्मरूपं तन्न जायते नोत्पद्यते न वाध्रियते तथा यमात्मा भूत्वा न बभूव किंतु अनुत्पन्नो निरंतरं बभूवैवेत्यर्थः
तत्र हेतुरजो नित्य इत्यादि विकारत्रयनिषेधेन षड्भावविकारा अपि नेत्याह तावेदिता व्याः ३१ । ३२ अणो
रणीति अणोऽप्यणुतरः महतोऽव्योमादेरपि महत्तरः गुहायां बुद्धौ निहितः स्थापितस्तत्रानुभवात् तस्यास्या
त्मनो महिमानं तं धातुः प्रसादाच्चित्तप्रसादादक्रतुः संकल्पविकल्परहितः पश्यति ततो वीतशोको भव
तीत्यर्थः ३३ अथ कठवल्ल्युक्तं रथरूपकल्पनामाह आत्मानमिति रथिनं रथस्वामिनमात्मानं विद्धि श

शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ३१ हन्ता चेन्मन्यते हन्तुर्हतश्चेन्मन्यते
हतम् । उभौ तौ न विजानीतो नायं हन्ति न हन्यते ३२ अपोरणीयान् महतो महीयाना
त्मास्य जन्तोर्निहितो गुहायाम् । तमक्रतुः पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान् महिमानम्
इव ३३ आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु । बुद्धितुसारं विद्धि मनः प्रग्रहमेव च
३४ इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरान् । आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्म
नीषिणः ३५ यस्त्वविद्वान् पुमान् भवत्यमनस्कः सदा शुचिः । न तत्पदमवाप्नोति सं

ररिमेवरथं विद्धि मनः प्रग्रहमश्वाकर्षणरज्जुभूतं विद्धि ३४ इन्द्रियाण्येव हयास्तस्मिन् रथे विद्वांस आहुः
गोचरान् गन्तव्यमार्गान् विषयानाहुर्विषयेष्वेवानिरन्तरमस्य गमनात् रथिनः पूर्वोक्तस्य विशिष्टं रूपमाह
आत्मेन्द्रियेति आत्मा चिदाभासः इन्द्रियाणि मनश्चेत्येतत्त्रितयविशिष्टं कूटस्थमिति शेषोऽर्थात् तं तादृशं
कूटस्थं भोक्तेत्याहुर्भोक्तारं रथिनमाहु रित्यर्थः इति शब्देन कर्मत्वस्याभिधानाद् द्वितीयाभावः ३५ एवं सति

४२

यस्तुपुरुषोविद्वान् विवेकीअमनस्कःकोऽस्वाधीनमनाश्चभवति सदाशुचिश्चसत्कर्मरहित इत्यर्थः संपुरुषो नतत्पदंपरमात्मपदं प्राप्नोति किंतर्हि संसारंचाधिगच्छति संसारंप्रत्येवगच्छतीत्यर्थः ३६ यस्तुतद्विपरीतोभवतितत्राहयस्त्विति यस्माद्भूयोनजायते तत्पदमित्यर्थः ३७ किंतत्पदमित्याह विज्ञानसारथिरिति मदीयं यत्परमंपदंपद्यतेज्ञातिभिः प्राप्यतेयन्मदीयं परमंरूपंसञ्चिदानंदः वंद्यतत्परमंपदमित्यर्थः ३८ उपसंहरतिइत्थमिति श्रुत्यावेदान्तश्रवणेनमत्याश्रुतस्यमननेनानिश्चित्य संशयविपर्ययासरहितंपरोक्षतोज्ञात्वा

सारंचाधिगच्छति ३६ यस्तुतद्ज्ञानवान्भवति समनस्कःसदाशुचिः । सतुतत्पदमाप्नोति यस्माद्भूयोनजायते ३७ विज्ञानसारथिर्यस्तु मनःप्रग्रहवाह्वरः । सोध्वनःपारमाप्नोति मदीयंयत्परपदम् ३८ इत्थंश्रुत्याचमत्याच निश्चित्यात्मानमात्मना । भावयेन्मामात्मरूपां निदिध्यासनतोपिच ३९ योगवृत्तेःपुरास्वस्मिन् भावयेदक्षरत्रयम् । देवीप्रणवसंज्ञस्य ध्यानार्थमंत्रवाच्ययोः ४० हकारःस्थूलदेहःस्याद्रकारःसूक्ष्मदेहः

साक्षात्कारार्थमात्मनांतःकरणेनात्मरूपांमां निदिध्यासनतएकाग्रचित्तवृत्त्याभावयेदित्यन्वयः ३९ इत्थं निदिध्यासनाभ्यासेन यदासमाधियोग्यताचित्तस्यभवति तदासमाधेःपूर्वमित्थंध्यानंकृत्वा समार्थिकुर्यादित्याह योगवृत्तेरितिसमाधिवृत्तेः पुरापूर्वस्वस्मिन्स्वशरीरेदेवीप्रणवसंज्ञस्य मायाबीजमंत्रस्याक्षरत्रयंवक्ष्यमाणंभावयेत् मंत्रवाच्ययोः मायाबीजमंत्रार्थयोः समष्टिव्यष्ट्योर्ध्यानार्थमित्यर्थः ४० तदेवाक्षरत्रयंतदेवताभावनास्थानानिचाह ईकारइतिकारणात्माकारणदेहरूपईकार इत्यर्थः ह्रींकारोहंतुरीयकं अहं

दे० गी०

४४

तुरीयकं तर्हीकारवाच्यमेवेत्यर्थ इति देवीवाक्यमेतत् तुरीयस्य वाचको ह्रींकार इति यावत् ४१ यथा व्यष्टि
देहेऽक्षरत्रयभावाकृता तथैव समष्टिदेहेऽपि कर्तव्येत्याह एवं समष्टीति अक्षरत्रयभावाकृत्वा समष्टि
व्यष्टयोः पिंडब्रह्मांडयोरेकत्वन्यायेनैकत्वं भावयेदित्याह समष्टिव्यष्ट्योरिति ४२ इत्थं प्रथमतो भावाकृत्वा
ततो देवीध्यायेदित्याह समाधीति ४३ समाधिसामग्रीमाह प्राणापानाविति समौकत्वाप्राणायामाभ्यासेने

कः । ईकारः कारणात्मासौ ह्रींकारो हंतुरीयकम् ४१ एवं समष्टिदेहेऽपि ज्ञात्वा बीजं त्रयं क
मात् । समष्टिव्यष्ट्योरेकत्वं भावयेन्मतिमान्नरः ४२ समाधिकालात्पूर्वतु भावयित्वैव
माहृतः । ततो ध्यायेन्निलीनाक्षो देवीमांजगदीश्वरीम् ४३ प्राणापानौ समौकत्वा नासा
भ्यंतरचारिणौ । निवृत्तिविषयाकांक्षो वीतदोषो विमत्सरः ४४ भक्त्या निर्व्याजयायु
क्तो गुहायां निःस्वने स्थले । हकारं विश्वमात्मानं रकारे प्रविलापयेत् ४५ रकारं तेज
सं देवमीकारे प्रविलापयेत् । ईकारं प्राज्ञमात्मानं ह्रींकारे प्रविलापयेत् ४६ वाच्यवाच

त्यर्थः ४४ विलापनप्रकारमाह हकारं विश्वमिति विश्वं वैश्वानरात्मकमित्यर्थः विश्वशब्दस्य वैश्वान
नरोपलक्षणत्वात् ४५ एवमुत्तरत्रापि रकारे इति रकारवाच्ये सूक्ष्मदेहे हकारवाच्यं स्थूलदेहं विलापये
दित्यर्थः ईकारे तद्वाच्ये कारणदेहे सूक्ष्मदेहं विलापयेदित्यर्थः ह्रींकारे ह्रींकारवाच्ये ब्रह्मणि ईकारवाच्यं कार
णदेहं विलापयेदित्यर्थः ४६ तच्छिखांतरे चैतन्याख्यदीपशिखान्तरे इत्यर्थः तथा च श्रुतिः तस्याः शिखाया

४४

दे० गी०
४५

मध्येपरमात्माव्यवस्थितइति ४७ एवं ध्यानेन साक्षात्कारो भवति तेन च मद्रूप एव भवतीत्याह इति ध्याने
नेति ४८ दृष्टवानाशको भवेदित्यन्वयः विस्तरस्तु मल्लतदेवीगीतावृहटीकायां द्रष्टव्यः ४९ ॥

इति श्रीदेवीभागवते तिलके गौडपाठानुसारिव्याख्याने सप्तमस्कंधे देवीगीतायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ॥

अर्द्धाधिकद्विपञ्चाशत्श्लोकानामत्र सादरम् । योगस्य मंत्रसिद्धेश्च साधनं सम्यगुच्यते ॥ पूर्वाध्यायांते योग

कताहीनं द्वैतभावविवर्जितम् । अखण्डं सच्चिदानन्दं भावयेत्तच्छिखांतरे ४७ इति

ध्यानेन माराजन् साक्षात्कृत्य नरोत्तमः । मद्रूप एव भवति द्वयोरप्येकतायतः ४८ यो

गयुक्त्या नयादृष्ट्वामात्मानं परात्परम् । अज्ञानस्य सकार्यस्य तत्क्षणे नाशको भवेत् ४९

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे देवीगीतायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥

हिमालय उवाच योगं वद महेशानि सांगं संवित्प्रदायकम् । कृतेन येन योग्यो हं भवेयं तत्त्व

दर्शने १ श्रीदेव्युवाच न योगो न भसः पृष्ठे न भूमौ न रसातले । ऐक्यं जीवात्मनो राहु

र्योगं योगविशारदा २ तत्प्रत्यूहाः समाख्याता योगविघ्नकरानग । कामक्रोधौ लोभमो

युक्त्या नयादृष्ट्वामात्मानं परात्परमिति वाक्येनात्मदर्शने योगस्य साधनत्वमुक्तं तत्र कीदृशो योग इति

पृच्छति योगं वदेति संवित्प्रदायकं ब्रह्माकारसंवित्साधनमित्यर्थः १ ऐक्यमिति जीवात्मनो रैक्यमभेदवि

षयकवृत्तिर्यासायोगशब्देनोच्यत इत्यर्थः २ तत्प्रत्यूहाः तस्याः वृत्तेः शत्रवः केतेषु तदाह कामक्रोधाविति

४५

दे०गी०
४६

एतेपदार्थाः प्रसिद्धाएव ३ योगांगैरितियोगांगैर्मनियमादिभिर्वक्ष्यमाणैः प्रथमतस्तच्छत्रूनभित्वा नाश
यित्वानन्तरयोगिनोयोगंतां वृत्तिप्राप्नुयुरित्यर्थः ४ योगांगान्याहयममितिअष्टस्वंगेषु प्रथमांगस्ययमस्यस्व
रूपमाह अहिंसेति अहिंसापरपीडनाभावः सत्यंसत्यभाषणमस्तेयंचौर्यमात्रस्याभावः ब्रह्मचर्यदर्शनंस्पर्श
नंकेलिः कीर्तनंगुह्यभाषणं संकल्पोध्यवसायश्च क्रियानिर्वृत्तिरेवचेत्यष्टविधमैथुनत्यागः दयाभूतेषुकुरुणा
आर्जवंऋजुतासर्वापेक्षयास्वस्याल्पत्वज्ञानंक्षमापमानादिसहनशीलत्वं पृथ्वीवत्धृतिः सर्वस्वनाशेपि

हौ मदमात्सर्यसंज्ञकौ ३ योगांगैरेवभित्वातान् योगिनोयोगमाप्नुयुः । यमनियममा
सनप्राणायामौततःपरम् ४ प्रत्याहारंधारणाख्यं ध्यानंसार्धसमाधिना । अष्टांगान्या
हुरेतानि योगिनांयोगसाधने ५ अहिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यंदयार्जवम् । क्षमाधृति
मिताहारः शौचंचेतियमादश ६ तपःसंतोषआस्तिक्यं दानंदेवस्यपूजनम् । सिद्धांत

धीरतामिताहारो द्वौभागौपूरवेदन्नैस्तोयेनैकंपूरयेत् मारुतस्यप्रचारार्थंचतुर्थमवशेषयोदितिरीत्याल्पाहारः
शौचंचाह्याभ्यंतरशुद्धिः इतिदशसंख्यायमाइत्यर्थः ५ । ६ नियमस्वरूपमाह तपइति तपोविध्युक्तानुष्ठानं
कृच्छ्रादितस्य शरीरक्लेशकारित्वेनयोगोपकारित्वाभावात् संतोषोनामप्रारब्धेन यदुपस्थापितंतेनैवचेतस
स्तृप्तिः आस्तिक्यंवेददेवद्विजगुरुविश्वासः दानंयथाशक्तिसत्पात्रेद्रव्यत्यागः देवस्यपरमेश्वरस्यपूजनं
सिद्धान्तश्रवणंवेदान्तश्रवणंह्रीर्लिङ्गामतिः सत्कर्मसञ्छास्त्रविषयेज्ञानं जपोगायत्रीप्रणवंभुवनेश्वरीमंत्रं

४६

दे० गी०
४७

प्रभृतिमंत्राणां हुतं नित्यहोमादि ७ आसनान्याह पद्मासनमिति ते व्युत्क्रमादिति पृष्ठदेशाद्वस्तद्वयं परिवर्त्यानीयदक्षिणहस्तेन दक्षपादांगुष्ठं वामहस्तेन वामांगुष्ठं बध्नीयादित्यर्थः ८ । ९ । १० । ११ सीवन्याः इति

श्रवणं चैव ह्रीर्मतिश्च जपो हुतम् ७ दशैते नियमाः प्रोक्ता मया पर्वतनायक । पद्मासनं स्वस्तिकं च भद्रं वज्रासनं तथा ८ वीरासनमिति प्रोक्तं क्रमादासनपंचकम् । ऊर्वोरुपरि विन्यस्य सम्यक् पादतलेशु भे ९ अंगुष्ठौ च निवध्नीयाद्वस्ताभ्यां व्युत्क्रमात्ततः । पद्मासनमिति प्रोक्तं योगिनां हृदयंगमम् १० जानूर्वोरन्तरे सम्यक् कृत्वा पादतलेशु भे । ऋजुकायो विशेषयोगी स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते ११ सीवन्याः पाद्वयोर्न्यस्य गुल्फयुग्मं सुनिश्चितम् । वृषणाधः पादपाष्णीं पाणिभ्यां परिवन्धयेत् १२ भद्रासनमिति प्रोक्तं योगिभिः परिपूजितम् । ऊर्वोः पादौ क्रमात् न्यस्य जान्वोः प्रत्यङ्मुखं गुली १३ करौ विदध्यादाख्यातं वज्रासनमनुत्तमम् । एकम्पादमधः कृत्वा विन्यस्योरुन्तथोत्तरे १४ ऋजुकायो विशेषयोगी वीरासनमितीरितम् । इडया कर्षयेद्वायुं बाह्यं षोडशमात्रया १५ धारयेत्पूरितं योगी चतुःषष्ट्या तु मात्रया । सुषुम्णामध्यगं सम्यक् द्वात्रिंशन्मात्रया शसीवनी अंदाधस्थान् शिरागुल्फौ वृषणाधः स्थितौ यौ पादयोः पार्श्वे भागौ हस्ताभ्यां बंधयेत् १२ । १३ । १४ । १५ इडया वामनासापुटेन षोडशमात्रया षोडशप्रणवोच्चारणेन बाह्यं वायुमाकर्षयेत् यद्यपि मात्रात्रययोगशास्त्रोक्ता

दे० गी०
४८

पारिभाषिकी युक्ता तथापितस्यापिवायुपरिच्छेदेऽवतात्पर्याद्येन वायुपरिच्छेदोभवति तदग्राह्यमित्यत्र
तात्पर्यात् धारयेत् चतुःषष्टिसंख्यप्रणवोच्चारणपर्यंतं कुम्भकंकुर्यादित्यर्थः पुनः द्वात्रिंशत्प्रणवोच्चारणेन
दक्षिणनासापुटेन विरेचयेदित्यर्थः १६ । १७ भूयोभूयः पुनःपुनः तस्याइडापिंगलादेःपिंगलेडादेः पुन
रिडापिंगलादेः पुनः पिंगलेडादेः क्रमात्वाह्यं वायुमेवंसमाचरेत् गृह्णीयात् त्यजेदित्यर्थः मात्राणांप्रण
वसंख्यानामप्युत्तरंवृद्धिः कर्तव्या तथाप्राणायामानामपि प्रथमतोद्वादशतदुत्तरं कतिचित्कालानंतरं षो

नैः १६ नाड्यापिंगलयाचैव रेचयेद्योगवित्तमः । प्राणायाममिमंप्राहुर्योगशास्त्रवि
शारदाः १७ भूयोभूयःक्रमात्तस्य बाह्यमेवंसमाचरेत् । मात्रावृद्धिक्रमेणैव सम्यक्
द्वादशषोडश १८ जपध्यानादिभिःसार्द्धं सगर्भतंविदुर्बुधाः । तदपेतंविगर्भं च प्राणा
यामपरेविदुः १९ क्रमादभ्यस्यतःपुंसो देहेस्वेदोद्गमोऽधमः । मध्यमःकम्पसंयुक्तो भू
मित्यागःपरोमतः २० उत्तमस्यगुणावाप्तिर्यावच्छीलनमिष्यते । इन्द्रियाणांविचर

दशेत्येवंक्रमेणवृद्धिः कर्तव्येत्यर्थः १८ सगर्भविगर्भभेदेन प्राणायामस्यद्वैविध्यमाह जपध्यानादिभिरिति
स्वेष्टमंत्रजपध्यानसहितः प्राणायामः सगर्भस्तदपेतस्तद्रहितो विगर्भइत्यर्थः १९ कनिष्ठमध्यमोत्त
मभेदेन प्राणायामलक्षणमाह क्रमादभ्यस्यत इतिप्राणायामेप्रथमतः स्वेदोद्गमोभवतिसौधमः प्राणाय
मः कंपसंयुक्तोमध्यमः भूमित्यागोभवति यस्मिन्प्राणायामः सउत्तमः भूमित्यक्तासनमुपयेवातिष्ठतिय
दातदासभूमित्यागः इतिसंप्रदायःतदुक्तं भूमित्यागंतनोस्तनोतिपरइति २० उत्तमप्राणायामसिद्धिपर्यंतं

४८

प्राणायामे कृते सतिफलमाह उत्तमस्येति गुणावातिः वपुः प्रकाशोज्ज्वलनस्यदीप्तिः रक्षाशताधैव
तनोर्लघुत्वमित्यादि गुणानामवाप्तिर्भवति यावत्पर्यन्तं शीलनमभ्यासइष्यते तावत्पर्यन्तमुत्तरोत्तरं
गुणवृद्धिरेवभवतीत्यर्थः प्रत्याहारमाह इन्द्रियाणामिति विषयेषु विचरतामिन्द्रियाणां तेष्वपि निरर्गलं
निर्विघ्नं यदाहरणं सप्रत्याहारः २१ धारणामाह अंगुष्ठमिति २२ । २३ धारणामिति अंगुष्ठाद्यवयवेषु
यत्प्राणवायोर्धारणनिरोधः साधारणेत्यर्थः एतादृशोवायुः स्वाधीनोपेक्षितइतिभावः ध्यानमाह स

तां विषयेषु निरर्गलम् २१ बलादाहरणं तेष्वपि प्रत्याहारोभिधीयते । अंगुष्ठगुल्फजानू
रू मूलाधारलिङ्गनाभिषु २२ हृद्ग्रीवाकण्ठदेशेषु लविकायां ततो नसि । भ्रूमध्यमस्त
के मूर्ध्नि द्वादशांशे तथा विधिः २३ धारणं प्राणमरुतो धारणेति निगद्यते । समाहितेन म
नसा चैतन्यान्तरवर्तिना २४ आत्मन्यभीष्टदेवानां ध्यानं ध्यानमिहोच्यते । समत्व
भावनानित्यं जीवात्मपरमात्मनोः २५ समाधिमाहुर्मनयः प्रोक्तमष्टांगलक्षणम् । इदा

मार्हाति अंतःकरणं चैतन्यान्तरवर्तिध्यानेन कृत्वा तस्मिन्नात्मनि अभीष्टदेवानां यत्तदध्यानं तत्तदध्यानशब्देनोच्यते
इत्यर्थः २४ समत्वभावनादयोरैक्यभावनासंप्रज्ञातसमाधिर्नैव भवतीति समत्वभावनाशब्देन संप्र
ज्ञातसमाधिरुच्यते अतएव योगसूत्रे तद्भाष्ये च संप्रज्ञातसमाधेरवाष्टसु योगांगेषु ग्रहणं निर्विकल्पकस
माधिस्त्वंगीभवतीत्युक्तं २५ इत्यमष्टांगयोगमभिधायाधुना शरीरेनाडीस्थानानि आधारचक्रस्वरूपा
जितध्यानफलानि चोपदिशति इदानीं कथयेतेहमिति मन्त्रयोगमंत्राणां शारदातिलकोक्तछिन्नादिदो

दे० गी०
५०

षट्पटानां मंत्राणां सिद्धिप्रदयोगमित्यर्थः २६ विश्वं शरीरमिति पिंडब्रह्मांडयोरेकत्वाच्छरीरमिदं विश्व
मेव भवति ब्रह्मांडमेव भवति तदपि पंचभूतात्मकं चन्द्रसूर्याग्निभिर्युक्तं जीवब्रह्मैक्यरूपकं यथा भवति
तथेदमप्यस्तीत्याह पंचभूतेति २७ तदर्थेन कोट्यर्थेन सार्धत्रिकोट्यइत्यर्थः २८ प्रधानासुषुम्णानाडी
मेरुदंडे पृष्ठस्थवंशे स्थिता मूलाधारमारभ्य पृष्ठमवंशमार्गेण ब्रह्मरंध्रपर्यंतं गतेत्यर्थः तस्यावामे इडादक्षिणे

नाकथयेतेहं मन्त्रयोगमनुत्तमम् २६ विश्वं शरीरमित्युक्तं पञ्चभूतात्मकं नग । चन्द्र
सूर्याग्नितेजोभिर्जीवब्रह्मैक्यरूपकम् २७ तिस्रः कोट्यस्तदर्थेन शरीरेनाडयो मताः ।
तासु मुख्यादश प्रोक्तास्ताभ्यस्तिस्त्रो व्यवस्थिताः २८ प्रधानामेरुदण्डे च चन्द्रसूर्या
ग्निरूपिणी । इडावामे स्थितानाडी शुभ्रा तु चन्द्ररूपिणी २९ शक्तिरूपा तु सानाडी
साक्षादमृतविग्रहा । दक्षिणे वापिंगलाख्या पुरुषासूर्यविग्रहा ३० सर्वतेजोमयी सा तु
सुषुम्णा ब्रह्मरूपिणी । तस्यामध्ये विचित्राख्ये इच्छाज्ञानं क्रियात्मकम् ३१ मध्ये स्वयं
भूलिंगं तु कोटिसूर्यसमप्रभम् । तदूर्ध्वमाया बीजन्तु हरात्मा विन्दुनादकम् ३२ तदूर्ध्वं

पिंगला अस्तीत्याह इडावामेति इडावामेति २९ शक्तिरूपा प्रकृतिरूपा ३० तस्यामध्ये सुषुम्णायामध्ये
विचित्राख्ये विचित्राख्येनाड्यामित्यर्थः सुषुम्णा मूलदेशे चित्रानाड्यस्तीति तस्यामध्ये तु चित्राख्या नाडी
सूक्ष्मा तु वर्तत इति वचनेन तत्रान्तरे उक्तं ३१ मध्ये इति चित्रानाडी मध्ये इत्यर्थः हरात्मा विन्दुनादकं आ
त्मा माया हकाररेफईकारविन्दुनादात्मकमित्यर्थः ३२ शिखाकारा दीपशिखाकारा हेमरूपाभं पीतव

५०

र्णैवादिषांतचतुर्दलं चतुर्दलेषु वशषड्भाति चत्वारो वर्णा भवन्तीत्यर्थः ३३ । ३४ वादिसांतेति वकारादिस
कारान्तषड्वर्णैर्युक्तमित्यर्थः ३५ स्वशब्देन परंलिङ्गं स्वस्याधिष्ठानं यतस्तस्मात्स्वाधिष्ठानमित्युच्यते

तुशिखाकारा कुण्डलीरक्तविग्रहा । देव्यात्मिका तु सा प्रोक्ता मदभिन्नानगाधिप ३३ त
द्वाह्ये हेमरूपा भं वादिसान्तचतुर्दलम् । द्रुतहेमसमप्रख्यं पद्मे तत्र विचिन्तयेत् ३४
तदूर्ध्वे त्वलनप्रख्यं षड्दलं हीरकप्रभम् । वादिसांतषडर्णेन स्वाधिष्ठानमनुत्तमम् ३५
मूलमाधारषड्कोणां मूलाधारंततो विदुः । स्वशब्देन परंलिङ्गं स्वाधिष्ठानंततो विदुः
३६ तदूर्ध्वेनाभिदेशे तु मणिपूरं महाप्रभम् । मेघाभं विद्युदाभं च बहुतेजोमयंततः ३७
मणिवद्भिन्नंतत्पद्मं मणिपद्मंतथोच्यते । दशभिश्च दलैर्युक्तं डादिफान्ताक्षरान्वितम् ३८
विष्णुनाधिष्ठितं पद्मं विष्णवा लोकनकारणम् । तदूर्ध्वेनाहतं पद्ममुद्यदादित्यसन्निभ
म् ३९ कादिठान्तदलैरर्कपत्रैश्च समधिष्ठितम् । तन्मध्ये बाणलिङ्गं तु सूर्यायुतसमप्रभ
म् ४० शब्दब्रह्ममयं शब्दानाहतं तत्र दृश्यते । अनाहताख्यंतत्पद्मं मुनिभिः परिकी

त्यर्थः ३६ । ३७ डादिफान्ताक्षरैर्युक्तमित्यर्थः ३८ । ३९ अर्कपत्रेण द्वादशपत्रेण युक्तं ककारादिठकारान्ता
निद्वादशाक्षराणि दलेषु ज्ञेयानि ४० शब्दानाहतं अनाहतो ताडनं विना पि जायमानः शब्दः सोनाहतः शब्दो

दे० गो०
५२

यस्मिन्स्तच्छब्दानाहतं वाहितान्यादित्वात्साधुः ४१ पुरुषाधिष्ठितं रुद्राधिष्ठितं इत्यर्थः ४२ स्वरैः षोडश
भिरिति षोडशपत्रेषु षोडशस्वरा इत्यर्थः जीवस्य हंसस्य परमात्मनो वलोकनाज्जीवं यस्माद्विशुद्धं तनुते ततो
विशुद्धमित्यन्वयः तत्रानाहतं चक्रं वृद्धये विशुद्धिचक्रं कंठे आज्ञाचक्रं भ्रूमध्ये इति तु ग्रंथांतरादवसेयं अनाहतः
शब्दोऽप्यभावाणिरूपो ज्ञेयः ४३ तदूर्ध्वे तु भ्रूमध्ये इत्यर्थः ४४ आज्ञासंक्रमणमिति तस्मिन् स्थले निहितचित्तस्य

र्तितम् ४१ आनंदसदनंतत्तु पुरुषाधिष्ठितं परमातदूर्ध्वे तु विशालाख्यं दल षोडशपत्रं
जम् ४२ स्वरैः षोडशभिर्युक्तं धूम्रवर्णं महाप्रभम् । विशुद्धं तनुते यस्माज्जीवस्य हंसलो
कनात् ४३ विशुद्धं पद्ममाख्यातमाकाशाख्यं महाद्भुतम् । आज्ञाचक्रं तदूर्ध्वे तु आ
त्मनाधिष्ठितं परम् ४४ आज्ञासंक्रमणे तत्र तेनाज्ञाते प्रकीर्तितम् । द्विदलं हृक्षसंयुक्तं
पद्मं तत्सुमनोहरम् ४५ कैलाशाख्यं तदूर्ध्वे तु रोधिनीतु तदूर्ध्वतः । एवंत्वाधारचक्रा
णि प्रोक्तानि तव सुव्रत ४६ सहस्रारयुतं विंदुस्थानं तदूर्ध्वमीरितम् । इत्येतत्कथितं सर्वं
योगमार्गमनुत्तमम् ४७ आदौ पूरकयोगेनाप्याधारे योजयेन्मनः । गुदमेढ्रांतरे शक्ति

पुरुषस्य सर्वपदार्थसाक्षात्कारेणैवं भूतमेवं वर्तते एवं भविष्यतीति ज्ञानेनाज्ञाया इतः परं त्वयैवं कर्तव्यमिति
परमेश्वराज्ञायाः संक्रमणं भवति तेन हेतुना तदाज्ञाचक्रमिति कीर्तितमित्यर्थः हृक्षवर्णद्वयसंयुतं यत्र द्वययुक्त
मित्यर्थः ४५ तदूर्ध्वं कैलाशचक्रं तदूर्ध्वरोधिनीचक्रमित्यर्थः अनयोः स्वरूपं मत्कृतदेवीगीतां बृहद्गीतायां
द्रष्टव्यं ४६ सर्वोपरिविद्यमानं सहस्रारं चक्रमाह सहस्रारेति विंदुस्थानं परमात्मस्थानं ज्ञात्वा किं कर्तव्यं ४७

तत्राह आदाविति प्रथमतः पूरकयोगेन बाह्यावायुमाकृष्य कुम्भकं कृत्वा समनोवायुसहितं मूलाधारस्थो जयेन्नये
दित्यर्थः अनंतरंगदस्य भेदस्य लिंगस्यांतरे मध्ये मूलाधारचक्रे इत्यर्थः विद्यमाना स्थिताया शक्तिः कुण्ड
लिनीतामाकुंच्य मूलाधारगतवायुना पीडयित्वा प्रवोधयेत् उत्थापयेदित्यर्थः ४८ लिंगभेद इति तामु-
त्थाप्य लिंगभेदक्रमेण पूर्वोक्तचक्रगतवक्त्रे जोमयस्त्वयोग्यादि लिंगानां भेदाभेदनंतत्कार्गणेन नयनंतत्क्रमे
णैव तां कुण्डलिनीं शक्तिं विन्दुचक्रं सहस्रारंतत्प्रापयेत् शंभुनेति सहस्रारं पद्मस्थितेन शंभुना तां कुण्डलिनीमे

स्तामाकुंच्य प्रवोधयेत् ४८ लिङ्गभेदक्रमेणैव विन्दुचक्रं च प्रापयेत् । शंभुना तां रा-
शक्तिमेकीभूतां विचिन्तयेत् ४९ तत्रोत्थितामृतं यत्तु द्रुतलाक्षारसोपमम् । पाययि-
त्वा तु तां शक्तिमायाख्यां योगसिद्धये ५० षट्चक्रदेवतास्तत्र संतर्प्यामृतधारया ।
आनयेत्तेन मार्गेण मूलाधारंततः सुधीः ५१ एवमभ्यस्यमानस्याप्यहं न्यहनि निश्चितम् ।
जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यते भवबंधनात् ५२ शास्त्रोक्तदूषितामंत्राः सर्वैशुध्यंति तान्य

कीभूतां संगतां विभावयेदित्यर्थः ४९ तत्रोत्थितेति तत्र शिवशक्त्योः संगमे यदुत्थितममृतं द्रुतलाक्षास-
मानवर्णतदमृतं तां कुण्डलिनीं पाययित्वा तेनामृतेनानंदस्वरूपेण तां तृप्तां कृत्वेत्यर्थः ५० षट्चक्रेति पू-
र्वोक्तानि यानि षट्चक्राणि तच्चक्रस्थिता देवता लिंगरूपा अमृतधारया शक्तिसमागमोत्थानन्दरस-
प्राप्तमृतवृष्ट्या संतर्प्य पुनस्तेनैव मार्गेण मस्तकं नीता कुण्डलिनी तेनैव मार्गेण मूलाधारं तां कुण्डलिनीं
येदित्यर्थः ५१ ५२ शास्त्रोक्तेति छिन्नादिदोषदूषितामंत्रा अनेन योगेन सिध्यंतीत्यर्थः तदुक्तं शारदातिलके

दे० गी०
५४

इत्यादिदोषदुष्टांस्तान्मंत्रानात्मनियोजयेत् शोधयेद्बुद्धपवनोवद्वयायोनिमुद्रयेति ५३ । ५४ प्रसंगेन
धारणास्वरूपं पूवमुक्तमेव विषयभेदे विशदयति इदानीमिति एवमष्टांगयोगनिरूपणो वायुधारणोक्ता
था । येगुणाःसन्तिदेव्यामेजगन्मातुर्यथानथा ५३ तेगुणाःसाधकवरेभवंत्येवनचान्य
था । इत्येवंकथितंतातवायुधारणमुत्तमम् ५४ इदानींधारणाख्यांतु शृणुष्ववावहि
तोमम । दिक्कालाद्यनवच्छिन्नदेव्यांचेतोविधायच ५५ तन्मयोभवतिक्षिप्रजीवब्रह्मै
क्ययोजनात् । अथवासमलंचेतोयदिक्षिप्रंनसिध्यति ५६ तदावयवयोगेनयोगीयोगा
न्समभ्यसेत् । मदीयहस्तपादादावंगेतुमधुरेनघ ५७ चित्तंसंस्थापयेन्मन्त्री स्थाने
स्थानेजयात्पुनः । विशुद्धचित्तःसर्वस्मिन् रूपेसंस्थापयेन्मनः ५८ यावन्मनो
लयंयाति देव्यांसंविदिपर्वत । तावदिष्टमनुमन्त्री जपहोमैःसमभ्यसेत् ५९ मंत्रा
भ्यासेनयोगेनज्ञेयज्ञानायकल्पते । नयोगेनविनामंत्रोनमंत्रेणविनाहिसः६० द्वयोरभ्या
सयोगोहिब्रह्मसंसिद्धिकारणम् । तमःपरिवृतेगेहेघटोर्दीपेनदृश्यते ६१ एवंमायावृतो
ह्यात्मानुनागोचरीकृतः । इतियोगविधिःकृत्स्नः सांगःप्रोक्तोमयाधुना ६२ गुरूपदे
शतोज्ञेयोनान्यथाशास्त्रकोटिभिः ॥

नतुचित्तस्थधारणोच्यते इत्यर्थः अर्थःस्पष्टएव ५५ । ५६ इत्यंध्यानयोगकरणेयस्ययावद्योग्यतानास्ति

५४

दे० गी०
५५

तावत्पर्यंतं तेनपुरुषेणार्किकर्तव्यमितिचेत्तत्राह यावन्मनइति ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ विस्त
रस्तुमत्कृतदेवीगीताबृहटीकायांद्रष्टव्यः ॥

इतिश्रीदेवीभागवतेतिलकेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ ॥

त्रिंशच्छ्लोकेर्मुरव्यतत्त्वं ब्रह्मरूपंतुवर्ण्यते । ब्रह्मविद्यादुर्लभेति यथावदभिधीयते ॥ अत्रार्थश्लो
कोप्यधिकः एतादृशयोगं साधयित्वायद्वस्तुव्येयं तद्वर्णयति श्रीदेव्युवाचेति १ अत्राविः सन्निहि

इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेदेवीगीतायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ ॥

श्रीदेव्युवाच॥इत्यादियागयुक्तात्माध्यायेन्मांब्रह्मरूपिणीम् । भक्त्यानिर्व्याजयारा
जन्नासनेसमुपस्थितः १ आविः सन्निहितं गुहाचरन्नाममहत्पदम् । अत्रैतत्सर्वमर्पितमे

तमित्यादिब्रह्मैवेदंविश्वं वरिष्ठमित्येताः श्रुतयोमुंडकोपनिषदि अन्यूनानतिरिक्ताः संतिताश्चश्रुतयो
भगवत्पादैः श्रीमच्छङ्कराचार्यैर्व्याख्याताएवमुण्डकोपनिषद्भाष्येततस्तासांव्याख्यानं संक्षेपेणैव क्रिय
ते आविरिति आविःशब्दोनिपातः प्रकाशवाचीब्रह्मविद्योपलब्ध्यात्मना प्रकाशमानमेव सदेतिभाव
येदित्यर्थः सन्निहितमतिसमीपवर्तिगुहायां बुद्धौचरिते तत्रोपलभ्यते सर्वव्यापकमपीति गुहाचरं
नामपद्यते सर्वैर्मुनिभिर्योगादिसाधनैः प्राप्यतेइतिपदं महच्चतत्पदं चेतिमहत्पदं यत्रास्मिन्ब्रह्मणि
सर्वमाकाशादिसमर्पितं स्थापितं कल्पितमित्यर्थः ततस्तस्यमिथ्यात्वादिदमेवसर्वैः प्राप्यमित्यर्थः कि
मत्रसमर्पितं तदाह एजदिति एजञ्चलत्पक्ष्यादिप्राणत् प्राणितीति प्राणनमनुष्यादिनिमिषत् निमेषादि

५५

क्रियावत् यच्चानिमिषं च शब्दात् तत्सर्वं ब्रह्मण्येव समर्पितमित्यर्थः २ एतज्जानयेति भगवतीवदतिहेदे
वाः एतन्मद्रूपं ब्रह्मजानथावगच्छथ सदसद्वरेण्यं सत्कारणं मायासत्कार्यं जगत्तदुभयापेक्षयावरेण्यं श्रे
ष्ठं प्रजानां लोकानां विज्ञानात्परं तज्ज्ञानाविषयइत्यर्थः यतो वरिष्ठं श्रेष्ठं ततो न सर्वबुद्धिगम्यमित्यर्थः
यदर्चिमत् सूर्यादितेजसामपि प्रकाशकं यतस्ततोतिशयदीप्तमित्यर्थः ३ तदेतदिति तदेतत्सर्वाश्र
यमक्षरं ब्रह्मसप्राणस्तदुत्तेदेवाद्भूमनोपितदेवतत्सत्यमवितथमतोमृतं तद्वेदव्यं मनसा शरेण ताड

जत्प्राणान्निमिषच्चयत् २ एतज्जानथसदसद्वरेण्यंपरं विज्ञानाद्यद्वरिष्ठं प्रजानाम् । य
दर्चिमद्यदणुभ्योऽणुचयस्मिंल्लोकानि हितालोकिनश्च ३ तदेतदक्षरंब्रह्मसप्राणस्त
दुवाद्भूमनः । तदेतत्सत्यममृतं तद्वेदव्यंसौम्यविद्धि ४ धनुर्गृहीत्वौपनिषदं महास्त्रं श
रं ह्युपासानिशितं संधयीत । आयम्यतद्भावगतेन चेतसा लक्ष्यंतदेवाक्षरंसौम्यवि
द्धि ५ प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेन वेदव्यं शरवत्तन्म

यितव्यं मनः समाधानं कर्तव्यमित्यर्थः ४ कथं वेदव्यंतदुच्यते धनुरिति औपनिषदमुपनिषद्भिर्विधितं
महास्त्रं महच्चतदस्त्रं चेति महास्त्रं धनुर्गृहीत्वा दायतयोपासाभिर्निशितं संतताभिध्यानेन तनूकृतं शरंत
स्मिन् धनुषि संधयीत योजयेत् शरं संवायसंस्थाप्यानंतरमायम्याकृष्य सेन्द्रियमंतःकरणं स्वविषयादि
निवर्त्य लक्ष्यं एव स्थापयित्वेत्यर्थः तद्भावगतेन तस्मिन् ब्रह्मण्यक्षरे लक्ष्ये भावनाभावस्तद्गतेन चेतसाल
क्ष्यंतदेवयथोक्तलक्षणं सौम्य हेयवर्तराजं विद्धि ताडयेत्यर्थः ५ यदुक्तं धनुरादितदुच्यते प्रणवइति प्रणवः

दे० गी०
५७

ओंकारोदेवीप्रणवो वा धनुर्यथेष्वासनंलक्ष्ये शरस्यप्रवेशकारणंतथा चित्तशरस्यक्षरेलक्ष्येप्रवेशकारणं
प्रणवःप्रणवेनह्यभ्यस्यमानेनसंश्रियमाणस्तदालंबनो प्रतिबंधेनाक्षरेवतिष्ठतेयथा धनुषाप्रक्षिप्तइपुर्लक्ष्ये
तः प्रणवोधनुरिवधनुः शरोह्यात्मातःकरणं हिशरः शरसदृशलक्ष्यवेधेनाच्छरइवशरः अत्रलक्ष्यंतुत
द्ब्रह्मैवोच्यत इत्याहब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यत इति अप्रमत्तेनैकाग्रचित्तेन तल्लक्ष्यंवृहद्व्यं यथाशरो
लक्ष्यैकात्मतां प्राप्नोति तथादेहाद्यात्मप्रत्यतिरस्कारेणाक्षरैकात्म्यंफल मायादयेदित्यर्थः ६ अक्षरस्य
दुर्लक्षत्वात्पुनः पुनर्वचनंसुलक्षणार्थयस्मिन्नितियस्मिन्नक्षरेद्यौः पृथिवी चांतरिक्षंचप्राणैः सहमनश्च

योभवेत् ६ यस्मिन्द्यौश्चपृथिवीचान्तरिक्षमोतंमनः सहप्राणैश्चसर्वैः । तमेवैकंजा
नथात्मानमन्यावाचो विमुंचथअमृतस्यैवसेतुः ७ अराइवरथनाभौसंहतायत्रना
ड्यः । सएषोतश्चरतेबहुधाजायमानः ८ ओमित्येवंध्यायथात्मानंस्वस्तिवः पाराय

सर्वमर्पितंतमेवैकमात्मानं जानाथजानीयहेदेवाः यज्ज्ञात्वाचान्यवाचेंग परविद्यारूपाविमुंचथविमुंच
तपरित्यजतयतोऽमृतस्यमोक्षस्य प्राप्तयेयंसेतुरिवसेतुः संसारमहोदधेस्तरणहेतुरित्यर्थः तथाचश्रुतिः
तमेवविदित्वातिमृत्युमेतिनान्यः पंथाविद्यतेयनायेति ७ किंचअराइवयथारथनाभौ समर्पिता अराए
वंसंहताः संप्रविष्टाएवयत्रयस्मिन् हृदयेनाड्यः तस्मिन्हृदयेबुद्धि प्रत्ययसाक्षिभूतः सएवप्रकृतः
आत्मान्तर्मध्येचरतेचरतिवर्तते बुद्ध्यादिप्रत्ययैर्जायमानइवजायमानोन्तःकरणोपाध्यनुविधायित्वाह
दंतिलौकिकाः हृष्टोजातः क्रुद्धोजातइति ८ तमात्मानमोमित्येवोंकारालंबनाः संतोयथोक्तकल्पन

५७

दे० गी०
५८

याध्यायचिन्तयततेषां कल्पनार्थमाशीर्वचनं भगवती करुणानिधिर्वदति स्वस्तिनिर्विघ्नमस्तु वो युष्मा
कंपाराषपरकूलप्राप्तये तमसोऽविघातः परस्तादविचार हितब्रह्मात्मस्वरूपं मनायेत्यर्थः स आत्मा ह
वर्तते तत्राह यः सर्वज्ञो यश्च सर्वविद्यस्यैष महिमाविभूतिर्जगत्सर्जनादि रूपो भुवि प्रसिद्धः स दिव्ये द्योत
नवति ब्रह्मपुरे हृदये पुण्डरीके तत्र तस्य प्रकाशमानत्वात् तस्मिन् हृत्कमले यत् व्योमाकाशस्तस्मिन् प्र
तिष्ठित इवोपलभ्यते ६ स ह्यात्मामनोवृत्तिभिरेव विभाव्यत इति मनोमयः प्राणश्च शरीरं च तयोरेव

तमसः परस्तात् । दिव्ये ब्रह्मपुरे व्योम्नि आत्मा संप्रतिष्ठितः ६ मनोमयः प्राणश्च शरीरे
ता प्रतिष्ठितो ब्रह्मदयं सन्निधाय । तद्विज्ञानेन परिपश्यन्ति धीरा आनन्दरूपममृतं यद्वि
भाति १० भिद्यते हृदयग्रंथिः छिद्यंते सर्वसंशयाः । क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे
परावरे ११ हिरण्यमये परे कोशे विरजं ब्रह्म निष्कलम् । तच्छुभ्रज्या तषां ज्योतिस्तद्यदात्म

नेताशरीराच्छरीरांतरं प्रतिप्रतिष्ठितो वस्थितो न्ने परिणामेऽपि देहदये बुद्धिसन्निधाय समवस्थाप्य ताद्वि
ज्ञानेन तत्साक्षात्कारेण परिपश्यन्ति सर्वतः पूर्णपश्यन्ति धीरा विवेकिनः आनन्दरूपं दुःखासंस्पृष्टममृतं
यद्विभातिसर्वदा १० अस्मात्मा ज्ञानस्य फलमभिधीयते विद्यते इति हृदयग्रंथिः चिदहंकारतादात्म्यरू
पो भिद्यते नश्यति छिद्यंते सर्वज्ञेय विषयाः संशयाः सर्वेषां मिथ्यात्वं निश्चयात् क्षीयन्ते नश्यन्ति च कर्माणि
प्रारब्धानि रिक्तानि सर्वाणि तस्मिन् परमात्मनि दृष्टे साक्षात्कृते इत्यर्थः ११ उक्तस्यैवार्थस्य संक्षेपाभि
धायका उत्तरे त्रयोपि मंत्राः हिरण्यमये ज्योतिर्मये परे कोशे आनन्दमये कोशे विरजं उपलक्षणतया गुणत्रपर

५८

हितं ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति श्रुत्युक्तं ब्रह्मनिष्कलं मायारहितमसत्त्वमरजस्कमतमस्कममायमिति श्रुत्यंतरा
 त्त्रत एव श्रुभ्रं स्वच्छं ज्योतिषां सर्वप्रकाशकसूर्यादीनामपि ज्योतिः प्रकाशकमित्यर्थः यदात्मविदो ज्ञानिना
 महतायासेन विदुस्तहिरश्मये परे कोशेतिष्ठतीत्यन्वयः १२ कथं ज्योतिषां ज्योतिस्तदुच्यते न तत्रेति
 तत्र तस्मिन्नात्मभूतब्रह्मणि न सूर्यो भाति सूर्योऽपि तद्ब्रह्म न प्रकाशयतीत्यर्थः तथा चन्द्रतारकं चन्द्रमा विद्युतोऽपि
 न भाति न प्रकाशयन्ति कुतोऽयमग्निः पूर्वापेक्षया स्वल्पज्योतिः प्रकाशयति नैव प्रकाशयतीत्यर्थः किं बहुना यदिदं

विदो विदुः १२ न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः । तमेव
 भान्तमनु भाति सर्वतस्तस्य भासा सर्वमिदं विभाति १३ ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद् ब्रह्म पश्चाद्
 ब्रह्म दक्षिणतश्चोत्तरेण । अधश्चोर्ध्वं च प्रसितं ब्रह्मैवेदं विश्वं वरिष्ठं १४ एतादृशानु
 भावो यस्य सकृत्तार्थो नरोत्तमः । ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मानं शोचति न काङ्क्षति १५ द्वि

जगद्भाति तत्तमेवात्मानं स्वप्रकाशत्वाद्भातं प्रकाशितमनु भात्यनु दीप्यते तस्यैव भासा सर्वमिदं सूर्यादिजगद्वि
 भातीत्यर्थः १३ यन्मयोक्तं ब्रह्मतदेव सत्यं रज्जुस्थानीयं नान्यज्जगत्सर्वस्थानीयं मृषात्वात्तस्मादिदमे
 वाश्रयणीयं इत्याभिप्रायेण निगमनस्थानीयेन मंत्रेणोपसंहरति ब्रह्मैवेदमिति ब्रह्मैवोक्तं लक्षणाभिदं यत्पुर
 स्तादग्रे ब्रह्मैवाविद्यादृष्टीनां प्रत्यवभासमानं तथा पश्चाद्ब्रह्मतथा दक्षिणतश्च तथोत्तरेण तथैवाधस्तादूर्ध्वं च
 किं बहुना ब्रह्मैवेदं विश्वं समस्तं वरिष्ठमिदं जगत् ब्रह्म प्रत्ययः सर्वोऽविद्यामात्रो रज्ज्वा मिव सर्पप्रत्ययो
 ब्रह्मैवेदं परमार्थसत्त्वमिति वेदानुशासनमित्यर्थः १४ एतादृशानुभवतः कृतार्थत्वमाह एतादृशमिति १५

दे० गी० द्वितीयादितितदभावाद् द्वितीयस्य भयकारणस्याभावात् ब्रह्मविन्नविभेतीत्यर्थः तेन समकदापि वि
 ६०० योगो नास्तीत्याह नतद्वियोग इति १६ अहमेवेति अहंयास्मि सासज्ञानस्तीत्यर्थः सज्ञानी योस्ति स अहमे
 वास्मीत्यर्थः व्यतिहारेण दृढाभेदो दर्शितः १७ अहंज्ञानिहृदये एव तिष्ठामीत्याह नाहंतीर्थेति १८ कृतक

तीयाद्वैभयं राजन्तदभावाद् द्विभेतिन । नतद्वियोगो भेष्यस्ति मद्वियोगोऽपि तस्य न १६
 अहमेव स सोहं वै निश्चितं विद्धि पर्वत । मदर्शनन्तु तत्र स्याद्यत्र ज्ञानी स्थितो मम १७
 नाहंतीर्थेन कैलासे वै कुण्ठेवान कर्हिचित् । वसामि किन्तु मज्ज्ञानी हृदयां भोजमध्यमे
 १८ मत्पूजाकोटिफलदंसकृन्मज्ज्ञानिनोर्ध्वनं । कुलं पवित्रं तस्यास्ति जननी कृतक
 त्यका १९ विश्वं भरापुण्यवती चिह्नयो यस्य चेतसः । ब्रह्मज्ञानं तु यत्पृष्ठं त्वया पर्व
 तसत्तम २० कथितं तन्मया सर्वनातो वक्तव्यमस्ति हि । इदं ज्येष्ठाय पुत्राय भक्तियु
 क्ताय शीलिने २१ शिष्याय च यथोक्ताय वक्तव्यं नान्यथा क्वचित् । यस्य देवे पराभ
 क्तिर्यथा देवे तथा गुरौ २२ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः । येनोपदिष्टा

त्यका स्वार्थे कन्प्रत्ययः १९ यस्य पुरुषस्य चेतसश्चिति परमात्मनिल योजातस्तेन पुरुषेण विश्वं भराप
 थ्वपुण्यवतीत्यर्थः २० नातो वक्तव्यमस्तीति इतः परमधिको वक्तव्यांशो नास्तीत्यर्थः विद्योपदेशयात्र
 मुपदिशति इदं ज्येष्ठायेति २१ यथोक्ताय शास्त्रोक्तलक्षणयुक्ताय गुरुप्रसादं विना परमेश्वरप्रसादं विना

कदापिब्रह्मविद्यानभवतीत्याह यस्यदेवेइतिश्रुतिरियं २२ विद्येयमितिब्रह्मविद्येत्यर्थः सुकृतमुपकारं
तस्यगुरोः कर्तुमयं शिष्योयतोसमर्थस्ततोयं शिष्यस्तस्यगुरोर्यावज्जीवपर्यन्तं ऋणीत्यर्थः २३ ब्रह्मज
न्मब्रह्मरूपेणजन्म पितृजातंजन्ममरणेसतिनष्टंभवेन्नेत्थं ब्रह्मरूपेणजातंकदाचिदपिनष्टंभवेततइत्यर्थः
२४ अतएवतस्मै नद्रुह्येत्कृतमस्यजानन्निति श्रुतिरपिइममेवार्थं वक्तीत्याहतस्मै नद्रुह्येदिति २५ ।

विद्येयंसएवपरमेश्वरः २३ तस्यायंसुकृतंकर्तुमसमर्थस्ततोक्रणी । पित्रोरप्यधि
कःप्रोक्तोब्रह्मजन्मप्रदायकः २४ पितृतोजन्मनष्टस्यान्नेत्थंजातंकदाचन । तस्मै
नद्रुह्येदित्यादिनिगमोप्यवदन्नग २५ तस्माच्छास्त्रस्यसिद्धान्तोब्रह्मदातागुरुःपरः ।
शिवेरुष्टेगुरुस्त्रातागुरौरुष्टेनशंकरः २६ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनश्रीगुरुंतोषयेन्नग ।
कायेनमनसावाचासर्वदातत्परोभवेत् २७ अन्यथातुकृतधनःस्यात्कृतधनेनास्तिनि
ष्कृतिः । इन्द्रेणार्थवर्णायोक्ताशिरश्चेदप्रतिज्ञया २८ अश्विभ्यांकथनेतस्यशि

२६ कृतधनेनास्तिनिःकृति रतिकृतधनेप्रायश्चित्तं नास्तीत्यर्थः २७ इन्द्रेणार्थवर्णायोक्तेति अत्रेदंबोध्यं
दध्यङ्नामाथर्वणोमुनिः सइन्द्रंप्रतिब्रह्मविद्यांप्रार्थितवन्तस्माइन्द्रोब्रह्मविद्यां प्रोवाचानंतरमुक्त्वानि
न्द्रोयदीयं ब्रह्मविद्यान्यस्मैवदसितदैवते शिरश्चेत्स्यामीति ततः क्रियताकालेनदध्यंचं मुनिंप्रत्यागत्या
श्विनीकुमारौ ब्रह्मविद्यां प्रार्थितवन्तौ तान्यां मुनिरुवाच पद्यहं ब्रह्मविद्यांवक्ष्यामि तर्हीन्द्रोमे शिरश्च्छे

दे० गी०
६२

त्स्यतीति तच्छ्रुत्वातौ वैद्यावूचतुस्तवेदं शिरः छित्त्वास्माभिरन्यत्रस्थाप्यते अश्वीयंमस्तकं तवदेहे संयो
ज्यते तेन ब्रह्मविद्यामस्मभ्यमुपदिश यदा इन्द्र आगत्यतच्छिरश्छेत्स्यति तदा वयं पूर्वं स्थापितं मुख्यं
शिरस्तवदेहे संयोजपावस्तदनंतरं मुख्यं मुखेनैव मुख्यं शिरसा ब्रह्मविद्यां वां वदेति तदनंतरं समुनिरपि

रः छिन्नंचवज्रिणा । अश्वीयंतच्छिरोनष्टं दृष्ट्वा वैद्यौ सुरोत्तमौ २६ पुनः संयोजितं
स्वीयंताभ्यामुनिशिरस्तदा । इतिसंकटसंपाद्या ब्रह्मविद्यानगाधिप ३० लब्धाये
नसधन्यः स्यात्कृतकृत्यश्चभूधरः ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे देवीगीतायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६
हिमालय उवाच ॥ स्वीयां भक्तिं वदस्वां वयेन ज्ञानं सुखेन हि ॥ जायेत मनुजस्यास्य म
ध्यमस्य विरागिणः १ श्रीदेव्युवाच ॥ मार्गास्त्रयो मे विख्याता मोक्षप्राप्तौ नगाधिप ।

तथैव चकारेति कथा सर्ववेदेषु प्रसिद्धा तां कथा ब्रह्मविद्यां स्तोतुं स्मारयति इन्द्रेणाथर्वणायोकेति २८
२६ इति संकटोति एतादृश्यातिदुर्लभा ब्रह्मविद्याये न लब्ध्वा सधन्य इति अन्वयः ३० ॥

इति श्रीदेवीभागवते तिलके सप्तमस्कंधे देवीगीतायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ ॥

पंचाधिकैश्च चत्वारिंशत्पदैरथ च सादरम् भक्तिस्वरूपमहिमायथावदनुवर्ण्यते ॥ पूर्ववत्तदेवे पराभक्तिरि
त्युक्तं तत्र भक्तिस्वरूपं पृच्छति स्वीयां भक्तिमिति मध्यमस्य मध्यमाधिकारिणो भक्तिरहितस्यापि दुर्लभं

६२

ज्ञानं येन भक्तिहेतुना जायेत तां भक्तिं वदेत्यर्थः १ मोक्षप्राप्तौ त्रयोमार्गाः कर्मोपासना ज्ञानभेदेन त्रिविधाः तत्र ज्ञानमार्गः साक्षान्मोक्षसाधनमितरौ चित्तशुद्धिं द्वारेति विवेकः तानेव मार्गान् दर्शयति कर्मयोग इति भक्तियोग उपासनायोग इत्यर्थः २ त्रयाणामपि मार्गाणां तन्मार्गगामिनां त्रयाणामपि पुरुषाणामयं भक्तियोगः कर्तुयोग्यः शक्यश्च भवति कुत इति चेदस्य भक्तियोगस्यान्यापेक्षया सुलभत्वात् न्मानसत्वाद् द्रव्यव्यय

कर्मयोगो ज्ञानयोगो भक्तियोगश्च सत्तम २ त्रयाणामप्ययं योग्यः कर्तुं शक्योऽस्ति सर्वथा । सुलभत्वात् न्मानसत्वात् कायचित्ताद्यपीडनात् ३ गुणभेदान्मनुष्याणां सा भक्तिस्त्रिविधामता । परपीडां समुद्दिश्य दंभं कृत्वा पुरःसरं ४ मात्सर्यक्रोधयुक्तो यस्तस्य भक्तिस्तुतामसी । परपीडादि रहितः स्वकल्याणार्थमेव च ५ नित्यं सकामहृदयो यः शोर्थी भोगलोलुपः । तत्तत्फलसमावाप्त्यै मामुपास्तेति भक्तितः ६ भेदबुद्ध्या तु मां स्वस्मादन्यं जानाति पामरः । तस्य भक्तिः समाख्यातानगाधिपतुराजसी ७ परमेशा

शरीरायासमन्तरेण केवलं मनोवृत्त्यैद्यसंपाद्यत्वात् यस्मिन् भक्तियोगे कायचित् द्रव्यव्ययादि पीडनाभावो भवति तस्मादित्यर्थः तस्मात्सर्वैरप्ययं भक्तियोगो नियमेनाश्रयितव्य इत्यर्थः ३ तत्र भक्तेस्त्रैविध्यमुपदिशति गुणभेदादिति मनुष्याणां मनुष्यसंबन्धिनां गुणानां सत्त्वरजस्तमोरूपाणां भेदाद्भक्तिरपि त्रिविधा सात्त्विक राजस तामसभेदेन त्रिविधा भवतीत्यर्थः त्रिविधभक्तिस्वरूपमाह परपीडामिति अन्यनाशार्थं मित्यर्थः ४ । ५ भेदबुद्ध्या जीवेश्वरयोर्भेदबुद्ध्या मां सर्वेश्वरीं स्वस्मादन्यां भिन्नां जानाति यतः पामरः ६ । ७

दे० गी०
६४

भेदबुद्धिमुपाश्रित इति अयमपि सात्विकः पुरुषोभेद बुद्धिं जीवेश्वरयोः पृथक्त्वं बुद्धिमाश्रित्यैव भक्तिं करोतित्यर्थः ८। ६ त्रिविधभक्ति स्वरूपमुपदिशे तिसृणां भक्तीनां मध्ये द्वयोर्हेयत्व मेकस्याग्राह्यत्वमाह परभक्तेरिति सापरानुरक्तिरश्वर इति लक्षणलक्षितायाः परभक्तेः परप्रेमरूपाया इयं सात्विकीभक्तिः प्रापिका भवति तत इयमाश्रयणीयेतिभावः नन्वियं परभक्तिः कुतोनेति चेत्तत्राह भेदबुध्यलंबवनादिति

पणंकर्मपापसंक्षीलनाय च ॥ वेदोक्तत्वादवश्यंतत्कर्तव्यंतुमपानिशं ८ इति निश्चितबुद्धिस्तु भेदबुद्धिमुपाश्रितः ॥ करोति प्रीतये कर्मभक्तिः सानगसात्विकी ९ परभक्तेः प्रापिकेयं भेदबुद्धयलंबवनात् ॥ पूर्वप्रोक्ते ह्यमेभक्तीनपरप्रापिके मते १० अधुना परभक्तिं तु प्रोच्यमानां निबोधमे ॥ मद्गुणश्रवणं नित्यं मम नामानुकीर्तनं ११ कल्याणगुणरत्नानामाकरायां मयि स्थिरं ॥ चेतसो वर्तनं चैव तेलधारा समंसदा १२ हेतुस्तु तत्र कोवापि न कदाचिद्भवेदपि ॥ सामीप्यसार्पिष्टसायुज्यसालोक्यानां न चेषणा १३

अस्यां भेदबुद्धिर्वर्तत इत्यात्मसदृश प्रेम्णोत्रा संभवान्नेयं परभक्तिरित्यर्थः परप्रेमत्वात्मन्येव संभवति तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो वित्तात्प्रेयः सर्वस्माद्यदंतरमित्यादि श्रुतिभ्यः पूर्वप्रोक्ते इति पूर्वप्रोक्ते द्वेभक्तीतु न परभक्ति प्रापिके ततस्ते उभे अपित्याज्ये इत्यर्थः परभक्तिस्वरूपमाह अधुनेति १०। ११ तैलधारा यथा व्युच्छिन्नान भवति तद्वदिदमपि चेतो ध्यानमध्ये विषयेषु न गच्छतीत्यर्थः १२ हेतुरिति एतादृशध्याने हेतुः फलं कोवापि कोपि कदाचिदपि नैव भवेत्किंतु केवलं मत्प्रीत्यर्थं मपि परमानुरागेनैव चेतसो नुवर्तनं करो

६४

दे० गी०
६५

तीत्यर्थः सामीप्यादि लोकेच्छयापि न मदाराधनं करोति किन्तु प्रेम्णैवेत्याह सामीप्येति १३ सेव्य सेव
कतेति क्यप्लोपे पंचमी सेव्य सेवकभावं विहायेत्यर्थः मदाराधनमेवेच्छति न मोक्षमित्यर्थः १४

मत्सेवातोधिकं किंचिन्नैव जानाति कर्हिचित् । सेव्यसेवकताभावात् तत्र मोक्षं न वा
छति १४ परानुरक्त्या मामेव चिंतयेद्यो ह्यतंद्रितः । स्वाभेदेनैव मां नित्यं जानाति न
विभेदतः १५ मद्रूपत्वेन जीवानां चिंतनं कुरुते तु यः ॥ यथा स्वस्यात्मनि प्रीतिस्तथै
व च परात्मनि १६ चैतन्यस्य समानत्वाद्भेदं कुरुते तु यः । सर्वत्र वर्तमानां मां सर्व
रूपां च सर्वदा १७ नमते यजते चैवाप्याचां डालांतमीश्वरम् । न कुत्रापि द्रोहबुद्धिं कुरु
ते भेदवर्जनात् १८ मत्स्थानदर्शने श्रद्धामद्भुतदर्शने तथा । मच्छास्त्रश्रवणे श्रद्धा
मंत्रतंत्रादिषु प्रभो १९ मयि प्रेमाकुलमतीरो मां चितत नुः सदा । प्रेमाश्रुजलपूर्णाक्षः
कंठगद्गदनिस्वनः २० अनन्येनैव भावेन पूजयेद्यो न गाधिप । मामीश्वरीं जगद्योनिं
सर्वकारणकारणम् २१ दानानि मम दिव्यानि नित्येनैमित्तिकान्यपि । नित्यं यः कुरु

स्वाभेदेनैवेति अहमेव सच्चिदानन्दरूपिणी भगवत्यस्मीति भावयेत्यर्थः १५ । १६ । १७ ईश्वरं हे पर्वत
राज भेदवर्जनात् सर्वत्र चैतन्यरूपैक भागमस्ति न द्वितीयेति भेदनिराशादित्यर्थः १८ । १९ मत्स्थानेति
तानि च वक्ष्यमाणानि पूर्वोक्तानि च स्थानानि मच्छास्त्रं शक्तिदर्शनं तथा देवीभागवतं वेदांतं च २० । २१

६५

दे० गी०
६६

व्रतानीतितानि वक्ष्यमाणानि २३ मदुत्सवेति तेचोत्सवावक्ष्यमाणाः अन्यकृतोत्सवदर्शनेच्छाचेत्यर्थः स्व
तोपि मदुत्सवकृतिर्मदुत्सव करणमित्यर्थः २३ । २४ प्रारब्धेनेति प्रारब्धाधीनं सर्वज्ञात्वा कामपि भस्त्व
रूपचिंतातिरिक्तां चिंतां न करोतीत्यर्थः २५ । २६ इत्थं परमभक्त्या स्वस्वरूपे चित्तलपयोग्यता भवती

तेभक्त्यावित्तशाब्दविवर्जितः २२ मदुत्सवदिदृक्षाचमदुत्सवकृतिस्तथा । जायते
यस्यनियतंस्वभावादिवभूधर २३ उच्चैर्गायंश्चनामानि ममैवखलुनृत्यति । अ
हंकारादिरहितोदेहतादात्म्यवर्जितः २४ प्रारब्धेनयथायच्चक्रियतेतत्तथाभवेत् ।
नभेचिंतास्ति तत्रापिदेहसंरक्षणादिषु २५ इतिभक्तिस्तुयाप्रोक्ता परभक्तिस्तुसारम्भ
ता । यस्यांदेव्यतिरिक्तं न किंचिदपिभाव्यते २६ इत्थंजातापराभक्तिर्यस्यभूधर
तत्त्वतः । तदैवतस्यचिन्मात्रेमद्रूपेविलयोभवेत् २७ इत्थंजातापराभक्तिर्यस्यभूध
रतत्त्वतः । तदैवतस्यचिन्मात्रेज्ञानेतदुभयंयतः २८ भक्तौकृतायांयस्यापिप्रारब्ध
वंशतो नग । नजायतेममज्ञानंमणिर्द्वीपंसगच्छति २९ तत्रगत्वाखिलान्भोगान्
निच्छन्नपिचच्छति । तदंतेममचिद्रूपज्ञानंसम्यग्भवेन्नग ३० तेनमुक्तःसदैवस्या

त्याह तदैवेति २७ भक्ताविति यतो ज्ञानेसति भक्तिवैराग्ये सांगे संपूर्णे सिध्यतस्तस्माद्भक्तेवैराग्यस्यच
पापराष्टाज्ञानमित्यर्थः तदुक्तं विष्णुभागवते भक्तिः परेशानुभवो विरक्तिरन्यत्रचैव त्रिक एककाल इति २८

६६

माणद्वीपपुष्पैर्द्धादशकृष्यं वक्ष्यमाणञ्च २६ ऋच्छति प्राप्नोतीत्यर्थः ३०। ३१ संनिवसतनासिति प्रत्य
गात्सविशेषणं तस्य प्राणीति नतस्य प्राणउल्लाभतातिश्रुतः ३२ कंचामीकरेति यथाकृच्छात् विद्यमान
मेवचामीकरं सुवर्णमज्ञानेन तिरोभूतं ज्ञानमज्ञानशेषेति तदेव प्राप्यते तदेव विद्यमानमेवात्मरूप
मज्ञानेन तिरोभूतं परब्रह्मज्ञानमज्ञानशेषेति तदेव प्राप्यते नान्यदित्यर्थः ३३ विदितविदितानि

तदज्ञानान्भूक्तुमर्त्तुमन्यथा । इदमेवमन्यज्ञानमन्याद्धृतप्रत्यगात्मनः ३१ ममसांवि
त्यशतनोमनस्यप्राणाज्जलितेन । ब्रह्मवसस्तदाप्नोति ब्रह्मवब्रह्मवदयः ३२ कंचचा
मीकरमममज्ञानतत्तुतिरोहितम् । ज्ञानतदज्ञाननशेनतन्मयमयद्विहस्यते ३३ वि
दिताविदितान्यन्नगोसमवपमम् । यथादशतशस्मानियथाजलेतथापितृलोक ३४
आयातपायथास्वच्छाविद्यकौतद्वदेवहि । ममलोकमेवेज्ज्ञानद्वैतमालविद्यजितम् ३५
यस्तुब्रह्मवद्वेदज्ञानहानौक्षियतेचत् । ब्रह्मलोकवसस्तद्विद्ययावकरानतपर ३६
शुचीनांश्रामतांगहमेवमन्यजनिभुनः । करोतिसाधनपदचत्ततज्ञानहिजायते ३७

विदितं कार्यं घटादिव च विदितं कारणं मायारूपं तस्मादन्यदित्यर्थः तथाचश्रुतिः अन्यद्वद्वतद्विदितद
योऽत्रविदितान्तराति । एतदर्थस्तुमल्लते केनापिनिदिनाथ व्याख्यानदृश्यः यथादश प्रतिविभवताति
तद्वद्वत्सन्त्यस्मिन्बहुनमवो भवतीत्यर्थः यथाजले प्रतिविवं पूर्वापक्षया विविक्लं तथा पितृलोकनुभवाम

दे० गी०
६८

वतीत्यर्थः ३४ ममलोके मणिदीपेच्छाया तपयोरिवात्यंत विविकानुभव इत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८
नोचेन्महान्विनाशइति तथाचश्रुतिः इहचेदवेदीदथ सत्यमस्ति नचेदिहा वेदीन्महती दिनष्टिरिति प्रथ

अनेकजन्मभोराजन् ज्ञानंस्यान्नैकजन्मना । ततःसर्वप्रयत्नेनज्ञानार्थंयत्नमाश्रयेत् ३८
नोचेन्महान्विनाशःस्याज्जन्मैतदुर्लभंपुनः । तत्रापिप्रथमेवर्णेवेदप्राप्तिश्चदुर्लभा ३९
शमादिषट्कसंपत्तिर्योगसिद्धिस्तथैवच । तथोत्तमगुरुप्राप्तिःसर्वमेवात्रदुर्लभम् ४०
तथेन्द्रियाणांपटुतासंस्कृतत्वंतनोस्तथा । अनेकजन्मपुण्यैस्तुमोक्षेच्छाजायतेततः
४१ साधनेसकलेप्येवंजायमानेपियोनरः । ज्ञानार्थंनैवयततेतस्यजन्मनिरर्थकम् ४२
तस्माद्राजन्यथाशक्त्याज्ञानार्थंयत्नमाश्रयेत् । पदेपदेऽवमेधस्यफलमाप्नोतिनिश्चि
तम् ४३ घृतमिवपयसिनिगूढंभूतेभूतेचवसतिविज्ञानं । सततंमंथयितव्यमनसा
मंथानभूतेन ४४ ज्ञानंलब्ध्वाकृतार्थःस्यादितिचेदान्तर्दिष्टमिदं । सर्वमुक्तंसमासेन
किंभूयःश्रोतुमिच्छसि ४५ ॥

इतिश्रीदेवीगीतायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥

मेवर्णे ब्राह्मणवर्णे तत्रापि जन्मदुर्लभं तत्रापि वेदप्राप्तिर्दुर्लभा ३९ । ४० संस्कृतत्वं वेदोक्त संस्कार सं
स्कृतत्वं ४१ । ४२ श्रवणादिषु प्रवृत्तस्य क्षणेऽवमेधफलं भवतीत्याह पदे पदे इति क्षणे क्षणे इत्यर्थः ४३

६८

दे० गी०
६६

उपदेशसारं भगवतीवदति घृतमिवेति पयसिदुग्धे घृतमिवभूते भूतेसर्वदेहेष्वित्यर्थः विज्ञानं ब्रह्मवसति
तिरोहितं तन्मनसा मंथन भूतेन मंथयितव्यं मंथनेन पयः सकाशात् घृतमिव पृथक्कुर्यादित्यर्थः इयम
पि श्रुतिरेव कंठरवेणोयात्ता ४४ उपसंहरति सर्वमुक्तामिति ४५ ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलकसप्तमस्कन्धे देवीगीतायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥

हिमालयउवाच ॥ कतिस्थानानिदेवेशिद्रष्टव्यानिमहीतले । मुख्यानिचपवित्रा
णिदेवीप्रियतमानिच १ व्रतान्यपितथायानितुष्टिदान्युत्सवाऽपि । तत्सर्व्ववद
मेमातः कृतकृत्योयतो नरः २ श्रीदेव्युवाच ॥ सर्व्वदृश्यंममस्थानं सर्व्वकालाव्रतात्मकाः ।
उत्सवाः सर्व्वकालेषु यतोह सर्व्वरूपिणी ३ तथापिभक्तवात्सल्यात्किंचित्किंचिदथोच्य
ते । शृणुष्ववाहितोभूत्वानगराजवचोमम ४ कोलापुरंमहास्थानंयत्रलक्ष्मीःसं

पंचाशद्भिरथार्धोनैः पद्यैरत्रमहोत्सवाः । व्रतानिदेव्याःस्थानानि कीर्त्यतेसंग्रहेणतु ॥ पूर्व्वमस्थानदर्शने
श्रद्धेत्युक्तं तथा व्रतानिमम दिव्यानीत्युक्तं तथा मदुत्सव दिदृक्षाच मदुत्सव कृतिस्तथेत्युक्तं तत्रतानि
कानिस्थानानि व्रतानिच कानि केते उत्सवा इत्येतत्सर्व्वं पृच्छति कतिस्थानानीति १ । २ यस्मादहं सर्व्व
रूपिणी तस्मात्सर्व्वं दृश्यमात्रं ममसंविद्रूपिण्याः सर्वाधिष्ठानभूतायाः स्थानं सर्व्वस्यमपि कल्पितत्वात्
तथापि सर्व्वेपि कालाव्रतात्मकाः यस्मिन्काले यत्क्रियते मत्प्रीत्यर्थं तत्सर्व्वं मम व्रतमेव ममसर्व्वकाला

६६

दे० गी०
७०

त्मकत्वात् तथा उत्सवात्रपीत्यर्थः ३।४ कोलापुरं दक्षिणदेशे मातापुरं सह्याद्री पर्वते ५।६।७।८
चन्द्रलानामदेवी कर्णाटदेशे वर्तते ६।१० चिदंबरहालस्य स्थाने ११ एकाम्बरंस्थानं भुवनेश्वर इति

दास्थिता । मातापुरं द्वितीयचरेणुकाधिष्ठितं परम् ५ तुलजापुरं तृतीयस्यात्सप्तशृं
गंतथैवच । हिंगुलायामहास्थानं ज्वालामुख्यास्तथैवच ६ शाकंभर्याः परंस्थानं भ्र
मर्याः स्थानमुत्तमम् । श्रारक्तदन्तिकास्थानं दुर्गास्थानंतथैवच ७ विंध्याचलनिवा
सिन्याः स्थानं सर्वोत्तमोत्तमम् । अन्नपूर्णमहास्थानं काञ्चीपुरमनुत्तमम् ८ भीमादेव्याः
परंस्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानं कौशिकीस्थानमेवच ९ नीलांबायाः
परंस्थानं नीलपर्वतमस्तके । जाम्बूनदेश्वरीस्थानं तथा श्रीनगरं शुभम् १० गुह्यकाल्या
महास्थानं नैपालेयत्प्रतिष्ठितम् । मीनाक्ष्याः परमंस्थानं यच्च प्रोक्तं चिदंबरं ११ वेदारण्यं
महास्थानं सुन्दर्याः समधिष्ठितम् । एकांबरमहास्थानं परशक्त्याः प्रतिष्ठितम् १२
महालसापरंस्थानं योगेश्वर्यास्तथैवचा तथा नीलसरस्वत्याः स्थानं चीनेषु विश्रुतम् १३
वैद्यनाथेतुवगलास्थानं सर्वोत्तमोत्तमम् । श्रीमच्छ्रीभुवनेश्वर्यामणिद्वीपं मम स्मृतम् १४

नाम्नापुरुषोत्तम क्षेत्रसन्निधौ वर्तते परशक्त्याभुवनेश्वर्या प्रतिष्ठितं तत्स्थानं तस्मिन्स्थानेपि भुवनेश्व
र्यहन्तिष्ठामीत्यर्थः १२ महालसास्थानं दक्षिणदेशे मल्लारि स्थानमिति प्रसिद्धं तदस्ति योगेश्वरी

७०

वराहदेशेस्ति चीनेषु चीनदेशेषु १३ मणिद्वीपं तृतीयस्कंधे वर्णितं भुवनेश्वर्या स्मृतमित्यर्थः १४ कामाख्यायाः महादेव्याः सतीदेहेनावतीर्णायायोनिमंडलं यत्रपतितंकामरुदेशे कालिकापुराणेष्वस्यमहत् वर्णनंतत्कामाख्यायोनिमंडलं त्रिपुरभैरव्याः स्थानमित्यर्थः तस्यमहिमानं वर्णयति भूमंडल इति १५ रजस्व

श्रीमत्त्रिपुरभैरव्याः कामाख्यायां निमण्डलम् । भूमण्डले क्षेत्ररत्नं महामायाधिवासितम्

१५ नातः परतरं स्थानं कचिदस्ति धरातले । प्रतिमासं भवेद्देवी यत्र साक्षाद्रजस्वला

१६ तत्रत्या देवताः सर्वाः पर्वतात्मकतांगताः । पर्वतेषु वसंत्येव सहत्यो देवता अपि १७

तत्रत्या पृथिवी सर्वा देवीरूपा स्मृता बुधैः । नातः परतरं स्थानं कामाख्यायोनिमण्डला

त् १८ गायत्र्याश्चापरं स्थानं श्रीमत्पुष्करमीरितम् । अमरं शेषे चण्डिका स्यात् प्रभासे पु

ष्करे क्षिणी १९ नैमिषेतुमहास्थाने देवी सालिङ्गधारिणी । पुरहूता पुष्कराक्षे आषाढौ

चरति स्तथा २० चण्डमुण्डी महास्थाने दण्डिनी परमेश्वरी । भारभूतौ भवेद्भूतिर्ना

कुलेन कुलेश्वरी २१ चन्द्रिका तु हरिश्चन्द्रे श्रीगुरौ शांकरी स्मृता । जप्येश्वरे त्रिशूला

स्यात् सूक्ष्मा चामातके श्वरे २२ शांकरी तु महाकाले सर्वाणामध्यमाभिधे । केदारा

ख्ये महाक्षेत्रे देवी सामार्गदायिनी २३ भरैवाख्य भैरवी सा गयायां मंगला स्मृता । स्था

लारजोवती एतादृशं तज्जागरितं स्थानमित्यर्थः १६ पर्वतात्मकतांगता इति कालिकापुराणे सर्वमेतत्स्पष्टं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ महाकाले उज्जयिन्यामध्यमाभिधे मध्यमेश्वरस्थान इत्यर्थः २३ ।

नाकुलेस्थाने स्वायंभुवीदेवीवर्त्तत इत्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ छगलंडकेइदस्यानंदक्षिणदेशे समुद्र

एुप्रियाकुरुक्षेत्रे स्वायंभूव्यापिनाकुले २४ कनखलेभवेदुग्रा विश्वेशाविमलेश्वरे ।
 अट्टहासेमहानन्दा महेन्द्रेतुमहान्तका २५ भीमेभीमेश्वरीप्रोक्तास्थानेवस्त्रापथेपुनः ।
 भवानीशंकरीप्रोक्तारुद्राणीत्वर्धकोटिके २६ अविमुक्तेविशालाक्षीमहाभागामहाल
 ये । गोकर्णेभद्रकर्णीस्यात् भद्रास्याद्भद्रकर्णके २७ उत्पलाक्षीसुवर्णाक्षेस्थाएवीशा
 स्थाणुसंज्ञके । कमलालयेतुकमलाप्रचण्डाछगलंडके २८ कुरण्डकेत्रिसन्ध्यास्यान्मा
 कोटेमुकुटेश्वरी । मण्डलेशेशांडकीस्यात्कालीकालंजरेपुनः २९ शंकुकर्णेध्वनिः
 प्रोक्तास्थूलास्यात्स्थूलकेश्वरे । ज्ञानिनांहृदयांभोजेहृल्लेखापरमेश्वरी ३० प्रोक्ता
 नीमानिस्थानानिदेव्याःप्रियतमानिच । तत्तत्क्षेत्रस्यमाहात्म्यंश्रुत्वापूर्वनगोत्तम ३१
 तदुक्तेनविधानेनपश्चाद्देवींप्रपूजयेत् । अथवासर्वक्षेत्राणिकाश्यांसंतिनगोत्तम ३२
 तत्रनित्यं वसेन्नित्यं देवीभक्तिपरायणः । तानिस्थानानिसंपश्यन्पूजयन् देवीं निरंतरम्
 ३३ ध्यायंस्तच्चरणांभोजंमुक्तोभवतिबंधनात् । इमानिदेवीनामानिप्रातरुत्थाययः

सन्निधौतिष्ठति २८ । २९ हृल्लेखापदव्युत्पत्तिर्यामलेभुवनेश्वरीरहस्ये हृदिलेखेवजागर्तिप्राणशक्तिरियं

वे० गी०
७३

पराहृहेवाक्यते तस्मादिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ३५ । ३६ व्रतमनंततृतीयाख्यमिति इमानितृ
तीयाव्रतानिमत्स्यपुराणे प्रसिद्धानितद्विविधचतत्रैवोक्तः ३७ । ३८ यत्रप्रदोषकाले ३९ निशामुखेरजनी

पठेत् ३४ भस्मीभवन्तिपापानितक्षणाग्नगसत्वरम् । आह्नकालेपठेदेतान्यसलानि
द्विजाग्रतः ३५ मुक्तास्तत्पितरःसर्वेप्रयान्तिपरमांगतिम् । अधुनाकथयिष्यामिन्न
तानितवसुव्रत ३६ नारीभिश्चनरैश्चैव कर्तव्यानिप्रयत्नतः । व्रतमनंततृतीया
ख्यंरसकल्याणिनीव्रतम् ३७ आर्द्रानन्दकरीनाम्न्यांतृतीयाद्यांव्रतंचयत् । शुक्रवा
रवतंचैवतथाकृष्णचतुर्दशी ३८ भौमवारव्रतंचैवप्रदोषव्रतमेवच । यत्रदेवोमहा
देवोदेवीसंस्थाप्यविष्टरे ३९ नृत्यं करोतिपुरतःसार्धदेवैर्निशामुखे । तत्रोपोष्यर
ज्यादौप्रदोषेपूजयेच्छिवाम् ४० प्रतिपक्षंविशेषेणतद्देवीप्रीतिकारकम् । सोमवारव्र
तंचैवममातिप्रियकृन्नाग ४१ तन्नापिदेवीसंपूज्यरात्रौभोजनमाचरेत् । नवरात्रद्व
येचैवव्रतंप्रीतिकरंमम ४२ एवमन्यान्यपिविभोमित्यनैमित्तिकानिच । व्रतानिकुरु
तेयोवैमत्प्रीत्यर्थंविमत्सरः ४३ प्राप्नोतिममसायुज्यंसमेभक्तःसमेप्रियः । उत्सवान

मुखेतस्मात्प्रदोष व्रतं देव्याः शिवस्य च सिद्धं ४० नवरात्रद्वयेचैवेति तच्च शारदं वा संतिकं च ४१ चका
रेण पूर्वोक्तमपि माघाषाढस्थं नवरात्रद्वयं ग्राह्यं ४२ एवमन्यान्यपि विभोमित्यन्यपि आंगललिताव्रतादीनि च

७३

दे० गी०
७४

तानिपुराणान्तरेष्वप्युक्तानीत्यर्थः ४३ दोलोत्सवमुखानिति तद्विधिश्चतत्रैवोक्तः देवीपुराणेचैत्रशुक्लतृतीयायांकुर्याद्दोलोत्सवंबुधः तृतीयायांजपेदेवीं शंकरेणसमन्विताम् कुंकुमागरुकर्पूरमणिवस्त्रसुगंधकैः स्वग्ंधधूपदीपैश्चदमनेनविशेषतः आंदोलयेत्ततोवत्सशिवोमातुष्टयेसदिति ४४ शयनोत्सवमिति तत्कालश्चवामनपुराणेउक्तः आषाढपौर्णमासीतुत्तरायातृतीयातद्रूपः तथाजागरणोत्सवकालश्चकार्तिकपौर्णमासीतमुत्तरायातृतीयातद्रूपः शयनोत्सवविधिर्जागरणोत्सवविधिश्चसर्वदेवतासुसमानोदेवता भेदेनैव कालभेद एवकेवलंभिन्नः सर्वेदेवद्वामनपुराणे स्पष्टंरथोत्सवमितितद्विधिश्चोमासंहितायां शिवपुरा

पिकुर्वीतदोलोत्सवमुखान्विभो ४४ शयनोत्सवंतथाकुर्यात्तथाजागरणोत्सवम् । रथोत्सवंचमेकुर्याद्दमनोत्सवमेवच ४५ पवित्रोत्सवमेवापिश्रावणेप्रीतिकारकम् । ममभक्तःसदाकुर्यादेवमन्यान्महोत्सवान् ४६ मद्भक्तान्भोजयेत्प्रीत्यातथाचैवसुवासि

णेआषाढशुक्लपक्षीयतृतीयायां रथोत्सवदेव्याः प्रियतमंकुर्याद्यथावित्तानुसारतः रथंपृथ्वीविजानीयात् रथाङ्गेचन्द्रभास्करौ वेदानश्वान्विजानीयात्सारथिपद्मसंभवं नानामणिगणाकीर्णपुष्पमालाविराजितं एवंप्रथमं कल्पयित्वा तस्मिन्संस्थापयेच्छिवां लोकसंरक्षणार्थायलोकस्वर्गपरां विका रथमध्येसंस्थितेति भावयेन्मतिमान्नरः रथेप्रचलितेमंदंजयशब्दमुदीरयेत् पाहिदेविजनानस्मान्प्रपन्नान्दीनवत्सलेइतिवाक्यैःस्तोत्रयेच्चनानावादित्रनिस्वनैः सीमांतितुरथंतीत्वातत्रसंपूजयेद्रथे नानास्तोत्रैस्ततः स्तुत्याप्यानयेत्तांस्ववेश्मनीतिदमनोत्सवश्चैत्रपौर्णमास्यांतद्विधिश्चधर्मशास्त्रे तत्रेषुचप्रसिद्ध एव ४५ पवित्रोत्सवेति सचश्रावण

७४

दे० गी०

७५

पौर्णमास्यांतद्विधिश्चधर्मशास्त्रे तंत्रे च प्रसिद्ध एव ४६ । ४७ कुसुमादिभिः कुसुमादिभिरेतान् कुमारीवटुक
ब्राह्मणान् पूजयेदित्यर्थः ४८ । ४९ । ५० ॥

इति श्रीदेवीभागवततिलके सप्तमस्कंधे देवीगीतायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥

नीः । कुमारीवटुकांश्चैव मद्बुद्ध्या मद्गतांतरः ४७ वित्तशाठ्येन रहितो यजेतान् कुसु
मादिभिः । य एवं कुरुते भक्त्या प्रतिवर्षं मतां द्रितः ४८ स धन्यः कृतकृत्यो सौमत्प्रीतिः पा
त्रमंजसा । सर्वमुक्तं समासेन मम प्रीतिप्रदायकम् ४९ नाशिष्याय प्रदातव्यं नाभक्ता
यकदाचन ५० ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे देवीगीतायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥

श्रीहिमालय उवाच ॥ देवदेवि महेशानि करुणासागरे बिको ब्रूहि पूजाविधिं सम्यक्
थावदधुना निजम् १ श्रीदेव्युवाच ॥ वक्ष्ये पूजाविधिं राजन् भविकाया यथा प्रियम् । अत्यं

सप्ताधिकैश्च चत्वारिंशत्पद्यैश्च पूजनं भगवत्याकथ्यते त्रयेण देवी प्रसीदति । पूर्वबहुषु स्थानेषु पूजामहिमानं श्रु
त्वा पूजाविधिं पृच्छति देवदेवीति । मूर्तिभेदेन वक्ष्यमाणेन वेदोक्तदीक्षसमन्वितैर्वैदिकैर्वैदकीवेदोक्तप्रकारपूज्य
कर्तव्येत्यर्थः सा च विराट्स्वरूपस्य पूर्वदेव्या दर्शितस्य ध्यानरूपा प्रथमा द्वितीयानुकरचरणादि विशिष्टां सुकु

७५

माराभगवतीमूर्तिध्यात्वा वेदोक्तमंत्रैरावाहनादि विसर्जनांतर्कुर्यादिति । द्वितीयापूजात्येवंमूर्तिभेदेनवैदिकी
पूजाद्विविधेत्यर्थः २।३।४तांत्रिक्याअधिकारिणमाह तन्त्रोक्तेतिकुंडमंडपादिपुरःसरतांत्रिकमंत्रैर्दीक्षां कुर्वन्नि
स्तांत्रिकी तन्त्रोक्तविधिपूजाकर्त्तव्येत्यर्थः नज्ञात्वेतिस्यधस्यां पूजायामधिकारस्तन्नज्ञात्वेत्यर्थः विपरीत
कंवैदिकस्तांत्रिकंकरोति तांत्रिकोवैदिकंकरोतीत्येवंरूपंयः करोतिमूढः सपतत्येवनरकादिष्वितिशेषः तथा

तश्चद्वयासार्द्धशृणुपर्वतपुंगव २ द्विविधाममपूजास्याद्वाह्याचाभ्यंतरापिच । वाह्यापि
द्विविधाप्रोक्तावैदिकीतांत्रिकीतथा ३ वैदिकीचापिद्विविधामूर्तिभेदेनभूधर । वैदिकी
वैदिकैःकार्यावेददीक्षासमन्वितैः ४ तन्त्रोक्तदीक्षावद्भिस्तुतांत्रिकीसंश्रिताभवेत् । इत्थं
पूजारहस्यंचनज्ञात्वाविपरीतकम् ५ करोतिचोनरोमूढःसपतत्येवसर्वथा । तत्रयावै
दिकीप्रोक्ताप्रथमातांवदाम्यहम् ६ यन्मेसाक्षात्परंपपं दृष्टवानसिभूधर।अनन्तशीर्ष
नयनमनंतचरणमहत् ७ सर्वशक्तिसमायुक्तं प्रेरकंयत्परात्परम् । तदेवपूजयेन्नित्यंनमे
द्वयायेत्स्मरेदपि ८ इत्येतत्प्रथमाचार्यैःस्वरूपंकथितंनग । शान्तःसमाहितमनाद

चश्रुतिः योवैस्वादेवतामतिजयते सस्वायैदेवतायै ज्यवतेनपरांप्राप्नोतिपापीयान्भवतीति अतिजयतेत्य
जाति ज्यवतेगृह्णाति स्वादेवतामिति स्वोचितमार्गोपलक्षणं ५ तत्रवैदिक्यर्चाया एवस्वरूपंप्राशस्यचवद
ति तत्रयावैदिकीतिप्रथमेति वैदिकीतांत्रिकीतयोति वाक्योक्ताप्रथमा वैदिकीत्यर्थः ६ । ७ । ८ शांत्यादि

युक्तो वैदिकीं पूजां कुर्यादित्याह शान्तः समाहित इति ६ तत्परस्तन्मम विराट्स्वरूपमेव परमुक्तद्वयस्य स
तत्परः १० मामेव विराट्स्वरूपां ११ । १२ । १३ ननु तर्हि केवलं कर्मनिरर्थकमिति चेन्नैत्याह धर्मात्संजाय
ते भक्तिरिति यदिकर्मना चरितं तदा पापक्षयाभावात् भक्तिरेव दुर्लभा स्यान्न कर्तरेभावाच्चापरब्रह्म परत्वं दुर्लभं
स्यादिति कर्माचरणं सार्थकमेवेति भावः परमिति ज्ञानमित्यर्थः १४ तच्च कर्मनान्यशास्त्रोदितं किन्तु वेदोक्तमे

स्माहंकारवर्जितः ६ तत्परो भवतद्याजीत देवशरणं ब्रज । तदेव चेत्सा पश्यं जपध्याय
स्वसर्वदा १० अनन्ययाप्रेमयुक्तो भक्त्या मद्भावमाश्रितः । यज्ञैर्यजतपोदानैर्माभिवप
रितोषय ११ इत्थं ममानुग्रहतो मोक्षयसे भवबंधनात् । मत्पराये मदासक्तचित्ता भक्ता व
रामताः १२ प्रतिजाने भवादस्माद्बुद्धरान्यचिरेण तु । ध्यानेन कर्मयुक्तेन भक्तिज्ञानेन
वा पुनः १३ प्राप्याहं सर्वथा राजन्नतु केवलं कर्मभिः । धर्मात्संजायते भक्तिर्भक्त्या संजा
यते परम् १४ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितं यत्स धर्मः प्रकीर्तितः । अन्यशास्त्रेषु यः प्रोक्तो धर्मा
भासः स उच्यते १५ सर्वज्ञात्सर्वशक्तेश्च मत्तो वेदः समुत्थितः । अज्ञानस्य ममाभा
वादप्रमाणान् च श्रुतिः १६ स्मृतयश्च श्रुतेरर्थगृहीत्वैव च निर्गताः । मन्वादीनां स्मृती
वेत्याह श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितमिति यदुदितं कर्मसधर्म इत्यर्थः १५ किमिति वेदोक्त एव धर्मो नान्यशास्त्रो
दित इति चेत्तत्राह सर्वज्ञादिति सर्वज्ञात्सर्व शक्तेर्मत्तो मत्स्वरूपा द्वेदः समुत्थितस्तदाममज्ञानाभावाद्यन्म
योक्तं तत्सत्यमेवेति श्रुतिर्ना प्रमाणावेदातिरिक्तशास्त्राणि त्वसर्वज्ञपुरुषबुद्धिकल्पितानि तत्तदज्ञप्रणी

दे० गी० ७८ तत्त्वादप्रमाणादेवेति तदुक्तो धर्मो धर्माभासो वेदोक्त एव तु धर्म इत्यर्थः १६ ननु मन्वादिस्मृतीनामप्येवं शी
 ७८ त्याप्रामाण्याभाव आगच्छेत् चेत्तत्राह स्मृतयश्चेति श्रुत्यर्थः एव तु स्मृतिभिरुच्यते ततो मूलभूतश्रुतेः प्रामा
 ण्यात् तन्मूलकस्मृतीनामपि प्रामाण्यमव्याहतमेवेत्यर्थः १७ ननु मन्वादिस्मृतीनां पुराणानां च सप्रामाण
 त्वे तत्तमुद्राभिधानस्य वामाचारादिवेदविरुद्धाचारस्य च पुराणस्मृतिपुस्तकान् ग्राह्यात्वं स्यादिति चेत्तत्रा
 ह कचिद्वदाचिदिति तंत्रार्थकटाक्षेण तंत्रार्थावलोकनेन परोदितं वेदातिरिक्तशाम्बोदितमपि धर्मं वदन्ति

ना उच्यततः प्रामाण्यमिष्यते १७ कचिद्वदाचित् तंत्रार्थकटाक्षेण परोदितम् । धर्मवदंति
 सौंशस्तु नैव ग्राह्योऽस्ति वैदिकैः १८ अन्येषां शास्त्रकर्तृणामज्ञानप्रभवत्त्वतः । अज्ञान
 दोषदुष्टत्वात्तदुक्तेर्न प्रमाणता १९ तस्मान्मुमुक्षुर्धर्मार्थं सर्वथा वेदमाश्रयेत् । राजा
 ज्ञाच यथा लोके हन्यते न कदाचन २० सर्वेशान्याममाज्ञासाश्रुतिस्त्याज्या कथं नृभिः ।
 मदाज्ञारक्षणार्थं तु ब्रह्मक्षत्रियजातयः २१ मायासृष्टास्ततो ज्ञेयं रहस्यं मे श्रुतेर्वचः । य

स धर्मः प्रत्यक्षः श्रुतिविरोधात्तैरुक्तोऽपि न वैदिकैर्ग्राह्य इत्यर्थः १८ तत्र हेतुमाह अन्येषां शास्त्रकर्तृणामिति
 १९ । २० सर्वेशान्याः सर्वेश्वर्याममसाश्रुतीं राजाज्ञास्तिसानृभिः कथं त्याज्येत्यर्थः तथा च कूर्मपुराणे देवीवा
 क्यं द्वादशाध्याये ममैवाज्ञापराशक्तिः वेदशक्तिः पुरातनी ऋग्यजुःसामरूपेण सर्गादौ संप्रवर्तते इति म
 माज्ञाभूतवेदरक्षणार्थं मयामहान् यत्नः कृतोऽस्तीत्याह मदाज्ञोति २१ ततस्तस्मादेतोर्ज्ञेयं श्रुतेर्वचो मे मम रह

स्यमस्तीति २२ वेषान् शाकंभर्यादि रामकृष्णाद्यवतारान् अतएवेतिवेदमंत्ररक्षकादेवाः तन्नाशकादैत्या
इति विभागोवेदसद्भावादेवजातइत्यर्थः २३ । २४ । २५ ननुतर्हि किमर्थं तंत्राणिशिवेन प्रणीतानीतिचे
तत्राह अन्यानियानीति २६ तेषां नामान्याह वामंकापालिकमिति २७ पापिनांवेदधर्माचरणेसद्गतिः स्या

दायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभूधर २२ अभ्युत्थानमधर्मस्यतदावेषान् विभर्म्यहम् ।
देवदैत्यविभागश्चाप्यतएवाभवन्नृप २३ येनकुर्वन्तितद्धर्मतच्छिक्षार्थमयासदा । स
म्पादितास्तुनरकास्त्रासोयच्छ्रवणाद्भवेत् २४ योवेदधर्ममुज्झित्यधर्ममन्यंसमाश्रये
त् । राजाप्रवासयेद्देशान्निजादेतानधर्मिणः २५ ब्राह्मणैर्नचसंभाष्याः पंक्तिग्राह्यान्
चद्विजैः । अन्यानियानिशास्त्राणिलोकेस्मिन्विधानिच २६ श्रुतिस्मृतिविरुद्धानि
तामसान्येवसर्वशः । वामंकापालिकंचैवकोलिकंभैरवागमः २७ शिवेनमोहनार्थाय
प्रणीतो नान्यहेतुकः । दक्षशापाद्भृगोःशापाद्धीचस्यचशापतः २८ दग्धायेब्राह्मणव
रावेदमार्गबहिष्कृताः । तेषामुद्धरणार्थायसोपानक्रमतःसदा २९ शैवाश्चवैष्णवा

दितिकर्मवैचित्र्या भावात्प्रपंचवैचित्र्यं नस्यादितितेषां नानाफलप्रदर्शनेन तत्रप्रवृत्तयेमोहार्थमेव वेदश्च
द्वाप्रच्युत्यर्थंतंत्राणिप्रणीतानीत्यर्थः किंचशापदग्धानांवेदबहिष्कृतानां ब्राह्मणानांसोपानक्रमेणजन्मांतरेवे
दाधिकारप्राप्त्यर्थं किंचित्परमेश्वरोपासनं वक्तव्यमिति तदनुग्रहार्थंच तंत्राणिप्रणीतानीत्याह दक्षशापा

दे० गी० ८० दितिशापकथाचकूर्मपुराणे सूतसंहितायामस्मिन्द्वादशस्कंधेच प्रासिद्धासुराणांतरेषुच २८ । २६ । ३० न
नुतर्हितंत्राणिसर्वथात्याज्यानीतिपर्यवसन्निमित्तिवेत्नेत्याह तत्रवेदाविरुद्धांशइति तंत्रेषुद्विविधोऽंशोस्ति
एकोवेदविरुद्धोद्वितीयोवेदाविरुद्धस्तत्रवैदिकैर्वेदाविरुद्धांशस्त्याज्यो वेदाविरुद्धांशस्तुग्राह्यइत्यर्थः तदु
क्त्वायुसंहितायां शैवागमोपिद्विविधः श्रौताश्रौतश्चतन्मयः श्रुतिसारगमश्रौतः स्वतंत्रइतरोमताइत्या

श्चैवसौराःशाकतास्तथैवच । गाणपत्याआगमाश्चप्रणीताःशंकरेणतु ३० तत्रवेद
विरुद्धोऽंशोप्युक्तएवक्वचित्क्वचित् । वैदिकैस्सद्बृहेदोषोनभवत्येवक्वचित् ३१ सर्व
थावेदभिन्नार्थेनाधिकारीद्विजोभवेत् । वेदाधिकारहीनस्तुभवेत्तत्राधिकारवान् ३२ त
स्मात्सर्वप्रयत्नेनवैदिकीवेदमाश्रयेत् । धर्मैणसहितंज्ञानंपरंब्रह्मप्रकाशयेत् ३३ स
र्वेषणाःपरित्यज मामेवशरणंगताः । संन्यासिनोवनस्थाश्चगृहस्थाब्रह्मचारिणः
३४ सर्वभूतदयावन्तोमानाहंकारवर्जिताःमच्चित्तमद्भुत्प्राणामस्थानकथनेरताः ३५
उपासन्तेसदाभक्त्यायोगमैश्वरसंज्ञितम् । तेषानित्याभियुक्तानामहमज्ञानंजंतमः ३६

दि श्रौतोग्राह्यस्तुवैदिकैरिति सूतसंहितायामपि तथापियोऽंशोमार्गोणां वेदेननविरुद्धयतेसोऽंशः प्रमाण
मित्युक्तमिति ३१ । ३२ यस्माद्वेदोक्तएवधर्मस्तस्माद्वेदमेवाश्रयेदित्याह तस्मादितिधर्मैणवेदोक्तेन ३३
पुनर्विराट्स्वरूपोपासकनिष्ठाःसर्वेषणाइति ३४ । ३५ ऐश्वर्यसंज्ञितंविराट्स्वरूपोपासनाभिधं ३६

० गी०
८१

प्रथमवैदिकपूजास्वरूपकथनमुपसंहरति इत्यमिति ३७ वेदमार्गेणकरचरणादिविशिष्टसुकुमार मूर्तिपू
जारूपाया द्वितीयवैदिकपूजायाः स्वरूपमाहद्वितीयायाइति ३८ महापटेपट्टवस्त्रे ३९ सुकुमारांमूर्तिमाह
सगुणामिति ४० । ४१ । ४२ इत्थंवाह्यपूजाकियत्कालपर्यन्तकर्तव्येति चेत्तत्राह यावदान्तरेति आन्तरपू

ज्ञानसूर्यप्रकाशेननाशयामितसंशयः । इत्थंवैदिकपूजायाःप्रथमायानगाधिप ३७
स्वरूपमुक्तंसंक्षेपाद्द्वितीयायाअथोब्रुवे । मूर्त्तौवास्थंडिलेवापितथासूर्येन्दुमंडले ३८
जलेथवाबाणलिङ्गेयत्रेवापिमहापटे । तथाश्रीहृदयांभोजेध्यात्वादेवींपरात्पराम् ३९
सगुणांकरुणापूर्णातरुणीमरुणारुणाम् । सौंदर्यसारसीमांतांसर्वावयवसुंदराम् ४०
शृंगाररससम्पूर्णांसदाभक्तार्त्तिकातराम् । प्रसादसुमुखीमंवांचंद्रखंडशिखंडिनीम् ४१
पाशांकुशवराभीतिधरामानंदरूपिणीम् । पूजयेदुपचारैस्तुयथावित्तानुसारतः ४२
यावदांतरपूजायामधिकारोभवेन्नहि । तावद्वाह्यामिमांपूजांश्रयेज्जातेतुतांत्यजेत् ४३
अभ्यंतुरातुयापूजासातुसंविज्ञयःस्मृतः । संविदेवपरंरूपमुपाधिरहितंमम ४४ अ
तःसंविदिमद्रूपेचेतःस्थाप्यनिराश्रयम् । संविद्रूपातिरिक्तंतुमिथ्यामायामयंजगत् ४५

जायामधिकारेजातेइत्यर्थः तदुक्तंसूतसंहितायां पंचमाध्यायेशक्तिपूजाप्रकरणे । अथाभ्यंतरपूजायामधिका
रोभवेद्यदि त्यक्त्वावाह्यामिमां पूजामाश्रयेदपरांबुधइति ४३ आन्तरपूजास्वरूपमाह अभ्यंतरेतिसंविदि

८१

ज्ञानरूपे ब्रह्माणि मयि यश्चेतसो लयस्तद्रूपेत्यर्थः ४४ । ४५ निर्मनस्केन निर्विकल्पेन योगयुक्तेन भक्तियोगयु-
क्तेन ४६ इयं यामूर्तौ पूजा संक्षेपेणोक्ता तां विस्तरणवक्तुं प्रतिजानीते अतः परमिति ४७ ॥

इति श्री देवी गीतायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३६ ॥

अतः संसारनाशाय साक्षिणीमात्मरूपिणीम् । भावयेन्निर्मनस्केन योगयुक्तेन चेतसा ४६
अतः परं वाह्यपूजाविस्तरः कथ्यते मया । सावधानेन मनसा शृणु पर्वतसत्तम ४७

इति श्री देवी गीतायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३६ ॥

श्रीदेव्युवाच ॥ प्रातरुत्थाय शिरसि संस्मरेत्पद्ममुज्ज्वलम् । कर्पूराभं स्मरेत्तत्र श्रीगु-
रं निजरूपिणम् १ सुप्रसन्नं लसद्गुणभूषितं शक्तिसंयुतम् । नमस्कृत्य ततो देवीकुण्ड-
लीं संस्मरेद्बुधः २ प्रकाशमानां प्रथमे प्रयाणे प्रतिप्रयाणेऽप्यमृतायमानाम् । अन्तःपद-
व्यामनुसंचरंतीमानन्दरूपामबलां प्रपद्ये ३ ध्यात्वैवं तच्छिखामध्ये सच्चिदानन्दरूपि-

पंचाधिकैश्च चत्वारिंशद्भिः पदैरतः परं वाह्यपूजाविधानञ्च यथावदभिधीयते वाह्यपूजावक्तुमुपक्रमते
प्रातरुत्थायेति अष्टपंचभवेत्प्रातरिति धर्मशास्त्रोक्तेः प्रातःकाले इत्यर्थः शिरसि स्वमस्तके ब्रह्मरंध्रे पद्मं स-
हस्ररं तत्र तस्मिन् पद्मे निजरूपिणं निजगुरुसमानाकारमित्यर्थः १ शक्तिसंयुतं स्वपत्नीसंयुतं प्रातरेव गुरु-
न्तं पत्नीसंयुतं ध्यायेत् २ प्रकाशमानां मिति प्रथमे प्रयाणे ब्रह्मरंध्रगमनरूपे प्रकाशमानां चिद्रूपेण भासमा-
नां प्रतिप्रयाणे ब्रह्मरंध्रान्मूलधारं पुनरागमने अमृतायमानां आनन्दामृततरसपूरितो अन्तःपदव्यांसुषुम्ना

यामनुसंचरन्तीं गमनागमने कुर्वतीमबलांपराशक्तिंप्रपदेशरणंगतोस्मिदित्यर्थः नावेद्यतेबलयस्याः सका
शादन्यत्रेत्यबलादित्ययोगिभिः कुंडलिनीसाक्षात्कर्तव्यायोगाभावेभावना कर्तव्या ३ तच्छिखामध्ये
सायाशिखामूलाधारस्थचिदग्रेः शिखाकुंडलिनीतस्याः शिखायामध्येपरमात्माव्यवस्थित इति तैत्तिरी
यश्रुत्युक्तांतन्मध्येमांसस्त्रिदानन्दरूपिणीं ध्यायेदित्यर्थः सर्वाः क्रियाः सन्ध्यावन्दनान्ताः ४ होमान्ते
मत्प्रीत्यर्थं मग्निहोत्रहोमान्ते इत्यर्थः ५ भूतशुद्धिमातृकान्यासोप्रसिद्धोऽगौरवान्नलित्येते हृल्लेखामा

णीम् । संध्यायेदथशौचादि क्रियासर्वाः समापयेत् ४ अग्निहोत्रंततोहुत्वा मत्प्रीत्यर्थं
द्विजोत्तमः । होमांतेस्वासनेस्थित्वा पूजासंकल्पमाचरेत् ५ भूतशुद्धिपुराकृत्वामातृ
कान्यासमेव च । हृल्लेखामातृकान्यासं नित्यमेव समाचरेत् ६ मूलाधारेहकारं च हृद
येचरकारकम् । भ्रूमध्येतद्वदीकारं ह्रींकारंमस्तकेन्यसेत् ७ तत्तन्मंत्रोदितानन्या
न्यासान्सर्वान्समाचरेत् । कल्पयेत्स्वात्मनोदेहेपीठधर्मादिभिः पुनः ८ ततोध्यायेन्म

तुकेतिहृल्लेखायाबीजं प्रत्यक्षरंमायाबीजं पूर्वदत्त्वामातृकान्यासोयः कर्तव्यः सहृल्लेखामातृकान्यासः
शारदायां दशविधमातृकान्यासेषुप्रसिद्धः ६ । ७ धर्मादिभिरिति धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादिविदिक्षुपीठगात्रत्वे
नभावयेत् अधर्माज्ञाना वैराग्यानेश्वर्यानिपूर्वादि चतुर्दिक्षुपीठगात्रत्वेनभावयेत् तत्पठोपरिमध्येनंता
यनमः पद्मायनमः अंसूर्यमंडलायनमः ओंसोममंडलायनमः वंवह्निमंडलायनमः संसत्वायनमः रंर
जसेनमः तंतमसेनमः पूर्वादिदिक्षु आंआत्मनेनमः अं अन्तरात्मनेनमः पंपरमात्मनेनमः ह्रींज्ञानात्मने

दे० गी०
८४

नमः ततःपद्मस्यपूर्वादिदले जयायै नमः विजयायै नमः अजितायै नमः अपराजितायै नमः नित्यायै नमः
विलासिन्यै नमः दोग्ध्यै नमः अघोरायै नमः मध्येमंगलायै नमः इति पीठशक्तिं पूजयेत् इदं शारदा तिलके
स्पष्टं ८ ततः प्राणायामैर्विकसिते हृत्पद्मे पंचप्रेतासने देवीं ध्यायेदित्याह ततो ध्यायेदिति ६ पंचप्रेता
नाह ब्रह्मा विष्णुश्चोति १० किमर्थमेते त्वदासनतांगता इति तत्राह पंचभूतात्मका ह्येते इति भूम्यादिपंच
भूतानामेते धिपतयो हंतु देवीतेषामुत्पादकं यदव्यक्तं मायाविशिष्टं ब्रह्मतद्रूपिणी तेभ्यो धिका तधाते ब्र

ह्मा देवीं प्राणायामैर्विजृम्भते । हृदं भोजेममस्थाने पंचप्रेतासने बुधः ६ ब्रह्मा विष्णुश्च
रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः । एते पंच महाप्रेताः पादमूले मम स्थिताः १० पञ्चभूता
त्मका ह्येते पञ्चावस्थात्मका अपि । अहं त्वव्यक्तचिद्रूपा तदतीतास्मि सर्वथा ११ त
तो विष्टरतां याताः शक्तिं तन्त्रेषु सर्वदा । ध्यात्वैवं मानसैर्भोगैः पूजयेन्मां जपेदपि १२ ज
पं समर्प्य श्रीदेव्यै ततो ध्यं स्थापनं चरेत् । पात्रासादनं कंकृत्वा पूजाद्रव्याणि शोधये
त् १३ जलेन तेन मनुना चास्त्रमंत्रेण देशिकः । दिग्बन्धनं पुरा कृत्वा गुरुव्रत्वा ततः प

द्मादयोजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिर्यतीत रूपं पञ्चावस्थाधिपतयो हंतु देवीतु र्यातीता वस्थातोऽप्यधिकेयद्ब्रह्मतद्रूपि
णी तस्मात्ते ममासनगता इत्यर्थः ११ तत्र ब्रह्मादयश्चत्वारो मंत्रचक्रवुराः सदाशिवस्तु फलकस्थानीयः क
ल्पनीय इति बोध्य एव हृदये प्रथमतो ध्यात्वा मानसोपचारैः पूजयित्वा यथाशक्ति मूलमंत्रं जपित्वा जपं दे
व्यै समर्प्य वाह्यपूजामर्घ्यं स्थापनं चरेदित्याह ध्यात्वैवमिति १२ अर्घ्यं स्थापनप्रकारः शारदायां द्रष्टव्यो गौ

रवाग्नेहोच्यते १३ अस्त्रमंत्रेण फलमंत्राभ्युक्षितजलेन पूजाद्रव्याणि शोधयेदित्यर्थः दिग्बन्धनमिति फट्मंत्रेण स्व
परितोग्निप्रकारं भावयेदित्यर्थः १४ वाह्यपीठे पूर्वोक्ते यत्रादौ १५ प्राणस्थापनविद्यया प्राणप्रतिष्ठातं मंत्रेण १६ १७
पुष्पान्तपूजां कृत्वा यंत्रस्थाना मावृतीनामावरणदेवतानां पूजनं कुर्यादित्याह यन्त्रस्थानामिति ताश्च देव
तास्तत्तन्मन्त्रकल्पोक्तायाह्याः प्रतिवारमिति प्रतिदिनमावरणदेवतापूजनं कर्तुं मशक्तश्चेत् शुक्रवारे वश्यं कु

रम् १४ तदनुज्ञां समादाय वाह्यपीठे ततः परम् । हृदिस्थां भावितां सूक्तिं सममदिव्यां मनो
हराम् १५ आवाहयेत्ततः पीठे प्राणस्थापनविद्यया । आसनावाहने चार्घ्यं पाद्यार्घ्याचम
नं तथा १६ स्नानं वा सोढ्यं चैव भूषणानि च सर्वशः । गंधं पुष्पं यथायोग्यं दत्त्वा देव्यै स्व
भक्तितः १७ यन्त्रस्थाना मावृतीनां पूजनं सम्यगाचरेत् । प्रतिवारमशक्तानां शुक्रवारो
नियम्यते १८ मूलदेवी प्रभारूपाः स्मर्त्तव्या अंगदेवताः । तत्प्रभापटलाव्याप्तं त्रैलोक्यं
च विचिंतयेत् १९ पुनरावृत्तिसहितां मूलदेवीं च पूजयेत् । गंधादिभिः सुगन्धैस्तुत
थापुष्पैः सुवासितैः २० नैवेद्यैस्तर्पणैश्चैव तां ब्रूते दक्षिणादिभिः । तोषयेन्मां त्वत्कृतेन
नास्मां सा हस्त्रकेण च २१ कवचेन च सूक्तेनाहं रुद्रेभिरिति प्रभो । देव्यथर्वशिरोमंत्रे ह

र्यादित्यर्थः १८ आवरणदेवतासु भावनामाह मूलदेवीति १९ पुनरावृत्तीति इत्येवमावरणदेवतायथास्थाने
षु स्थिता ध्यात्वा संपूज्य पुनः सावरणां सायुधां सशक्तिकां श्रीभुवनेश्वरीं गन्धादिदक्षिणां तैरुपचारैः पूजयेदि
त्यर्थः २० त्वत्कृतेनेति त्वया हिमालयेन कृतं यत्सहस्रनामस्तोत्रं मम तेन मां तोषयेदित्यर्थः अनेनैव ज्ञापकेन

दे० गी०
८६

हिमालयेन देवीदर्शनेजाते सहस्रनामस्तोत्रेण देवीस्तुतेतिबोधितं तच्चसहस्रनामस्तोत्रं यद्यप्यस्मिन्पुरा
णेनास्ति तथापिकूर्मपुराणेपिद्वादशाध्यायेवर्तते तदग्राह्यंतत्राप्येतत्प्रसंगेनैव सहस्रनामकथनात् चकारे
णमूलमंत्रजपंकृत्वा पश्चात्सहस्रनामस्तोत्रंपठेदित्यर्थः २१ कवचेनतंत्रादिसूक्तेन अहंरुद्रेभिरितिदेवीसू
क्तेनेत्वन्वयः देव्यथर्वशिरोवामसर्वे वैदेवादेवीसुयतस्थुरित्यादिके हृल्लेखोपनिषत्भुवनेश्वर्युपनिषत् २२ ।

हृल्लेखोपनिषद्भवैः २२ नानाविधैर्महामंत्रैस्तोषयेन्मांसमुहुर्मुहुः । क्षमापयेज्जगद्धात्रीं प्रे
माद्रहदयोनरः २३ पुलकांकितसर्वांगोवाष्परुद्धाक्षिनिस्वनः । नृत्यगीतादिघोषेण
तोषयेन्मांसमुहुर्मुहुः २४ वेदपारायणैश्चैवपुराणैः सकलैरपि । प्रतिपाद्यायतोहंवैत
स्मात्तैस्तोषयेत्तुमाम् २५ निजंसर्वस्वमपिमेसदेहंनित्यशोर्पयेत् । नित्यहोमंततः कुर्या
त्ब्राह्मणांश्चसुवासिनीः २६ वटुकान्यामरानन्यान्देवीबुद्ध्यातुभोजयेत् । नत्वापुनःस्व
हृदयेव्युक्रमेणविसर्जयेत् २७ सर्वहृल्लेखयाकुर्यात् पूजनंमममुव्रत । हृल्लेखासर्वमं
त्राणांनायिकापरमास्मृता २८ हृल्लेखादर्पणेनित्यमहंतुप्रतिविंबिका । तस्माद्धृल्ले
खयादत्तंसर्वमंत्रैःसमर्पितम् २९ गुरुंसंपूज्यभूषाद्यैःकृतकृत्यत्वमावहेत् । यएवं
२३ । २४ । २५ सर्वस्वमपीतिस्वदेहसहितं सर्वस्वदेव्यैसमर्पयेदित्यर्थः २६ व्युक्रमेणसंहारमुद्रया २७ पू
र्वपूजायांउपचारादेयास्ते चासनेमायाबीजमंत्रमुच्चार्यदेया इत्याहसर्वहृल्लेखयोति २८ कुतःसर्वमंत्राणां
नायिकोतिचेन्ममप्रत्यासत्यतिशयादित्याहहृल्लेखादर्पणे इतितथाचब्रह्माण्डपुराणे त्रींकारादर्शप्रतिविंबि

८६

तेति २६ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ उरोजयोः स्तनयोः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ततोदेवीवरप्रदानानंत
 रं ३६ इयंचगौर्युत्पत्तिज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यांतदुक्तंरत्नरत्नावल्यांज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यांतुजातापूर्वमुमासंतीतस्मा
 पूजयेद्देवींश्रीमद्भुवनसुंदरीम् ३० नतस्यदुर्लभंकिंचित्कदाचित्कचिदस्तिहि । दे
 हान्तेतुमणिद्वीपंममयात्येवसर्वथा ३१ ज्ञेयंदेवीस्वरूपोसौदेवानित्यननन्तितम् ।
 इतितेकथितंराजन्महादेव्याःप्रपूजनम् ३२ विमृश्यैतदशेषेणाप्यधिकारानुरूप
 तः । कुरुमेपूजनंयेनकृतार्थस्त्वंभविष्यसि ३३ इदन्तुगीतांशास्त्रंमेनाशिष्यायव
 देत्कचित् । नाभक्तायप्रदातव्यंनचधूर्त्तायदुर्हदे ३४ एतत्प्रकाशनंमातुरुद्धा
 टनमुरोजयोः । तस्मादवश्यंयत्नेनगोपनीयमिदंसदा ३५ देयंभक्तायशिष्याय
 ज्येष्ठपुत्रायचैवहि । सुशीलायसुवेषायदेवीभक्तियुतायच ३६ श्राद्धकालेपठेदे
 तद्ब्राह्मणानांसमीपतः । तृप्तास्तात्पितरःसर्वेप्रयान्तिपरमंपदम् ३७ व्यासउवाच
 इत्युक्त्वासाभगवतीतत्रैवांतरधीयत । देवाश्चमुदिताःसर्वेदेवीदर्शनतोभवन् ३८
 ततोहिमालयेजज्ञेदेवीहैमवतीतुसा । यागौरीतिप्रसिद्धासीदत्तासाशंकरायच ३९
 ततःस्कंदःसमुद्रतस्तारकस्तेनपातितः । समुद्रमथनेपूर्वरत्नान्यासुर्नराधिप ४०
 त्सातत्रसंपूज्या सर्वैःसौभाग्यहेतवो॥उपहारैश्चविविधैर्गीतनृत्योत्सवादिभिः । होमैःपयोभिर्वस्त्रैश्चपत्र
 पुष्पैःसुगन्धिभिरितिसाचोत्पत्तिरुणोदयवेलायांतदुक्तंमात्स्येतारकासुरयुद्धप्रस्तावे ॥ ततो जगत्परित्राणहे

दे० गी०
८८

तुंहिमगिरेः प्रिया। ब्राह्मे मुहूर्ते सुभगे प्रासूयत गुहारणिमिति इमां गौर्ध्या उत्पत्तितस्याः शिवस्य प्राप्तिं च सविस्तरा
मुपवर्णय लक्ष्म्युत्पत्तितस्या विष्णुप्राप्तिं च संक्षेपेण वदतिसमुद्रमथने इति रत्नान्यासूरत्नान्युत्पन्नानित्यर्थः ४०
तत्रेतितस्मिन्नपि समये देवैर्देवीपराशक्तिः स्तुता किमर्थं लक्ष्मीप्राप्त्यर्थमित्यर्थः ४१। ४२। ४३। ४४ विस्त
रस्तु मत्कृतदेवीगीता बृहद्गीतायां द्रष्टव्यः॥ श्रीमच्छैवकुलोत्पन्नो रंगनाथात्मजः सुधीः। श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतो

तत्र देवैः स्तुता देवी लक्ष्मी प्राप्त्यर्थमादरात् । तेषामनुग्रहार्थाय निर्गता तुरमा ततः
४१ वैकुण्ठाय सुरैर्दत्ता तेन तस्य समो भवेत् । इति ते कथितं राजन देवीमाहात्म्यमुत्त
तमम् ४२ गौरी लक्ष्म्योः समुद्रूतिविषयं सर्वकामदम् । नवाच्यं ते तदन्यस्मै रहस्यकं
थितं यतः ४३ गीतारहस्यभूतं यं गोपनीयाप्रयत्नतः । सर्वमुक्तं समासेन यत्पृष्ठं त
त्त्वयानघ ४४ पवित्रं पावनं दिव्यं किम्भूयः श्रोतुमिच्छसि ४५ ॥

इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे षष्ठादशसहस्र्यां संहितायां सप्तमस्कंधे देवीगी
तायां चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥

नीलकण्ठोभिधानतः ॥ देवीभागवतस्यास्य व्याख्यानराहितस्य च । व्याख्यायः कृतवान् सम्यक् तिलका
ख्यामहत्तराम् सप्तमस्कंध एतस्याः समाप्तो भूच्छुभार्थदः । प्रीयतां तेन मे नन्त कोटिब्रह्माण्डनायिका ॥ ४५ ॥

इति श्रीशैवकुलोत्पन्नरंगनाथात्मजलक्ष्मीगर्भसंभूतनीलकण्ठकृते श्रीदेवीभागवततिलके
सप्तमस्कंधे देवीगीतायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥

८८

विष्णुपुराणभाषा वार्तिक ॥

इसका पंडित महेशदत्त सुकुलने भाषान्तर किया है जिसमें जगदुत्पत्ति, स्थिति, पालन, ध्रुव, पृथु आदि राजाओं की कथा, भूगोल, खगोल वर्णन धर्मशास्त्र, मन्वन्तरकथा, सूर्य और सोमवंशी राजाओं का कथन इत्यादि बहुतसी कथाएँ संयुक्त हैं ॥

विष्णुपुराण भाषा श्रीराजा अजीतसिंह बैकुण्ठवासीकृत ॥

जिसको श्रीराजा प्रतापवहादुरसिंह ताल्लुकदार व आनरेरी मजिस्ट्रेट व प्रेसीडेंट प्रतापगढ़ने छपवाया है इसमें सम्पूर्ण विष्णुपुराण दोहा चौपाई इत्यादि अनेकप्रकारके ललित छन्दों में वर्णित है कागज सफेद है ॥
भविष्यपुराण ॥

श्रीपंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासीकृत भाषा है-इसमें पौराणिक इतिहास, चारोंवर्णों के धर्म, स्त्री-शिक्षा व परीक्षा, ब्रतोंके उद्घापन, शाकदीपीय ब्राह्मणोंकी उत्पत्ति, होनेवाले राजाओंका राज्य समय, गर्भिणी के धर्म, धेनुदान विधान, जलाशय, देवालय बनाने और वृक्ष लगाने का फल और सब प्रकार के दानोंका माहात्म्य आदि वर्णन किये गये हैं ॥

शिवपुराण भाषा ॥

इसका पंडित प्यारेलालजी ने उर्दू से हिन्दी भाषा में भाषानुवाद किया है इसमें शिवजी के निर्गुण सगुण स्वरूप का वर्णन, सतीचरित्र, गिरिजा चरित्र, स्कन्दकथा, युद्धखण्ड, कारयुपाख्यान, शतरुद्रि

खण्ड, लिंगखण्ड, रुद्राक्ष व भस्ममाहात्म्य, व्रत विधि, भूगोल खगोल व आदिमें छवों शाखों के मतकी भूमिका भी संयुक्त की गई है ॥

स्कन्दपुराणका सेतुमाहात्म्यखण्ड ॥

पंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासी का भाषा है इसमें सेतुबन्धका माहात्म्य वहांके सब तीर्थों का वैभव, महालयश्राद्ध का माहात्म्य, नरकों व रामेश्वर महादेव का वर्णन इत्यादि बहुतसी कथाएँ हैं ॥

ब्रह्मोत्तरखण्ड भाषा ॥

जिसको पंडित दुर्गाप्रसाद जयपुर निवासी ने स्कन्दपुराणान्तर्गत संस्कृत ब्रह्मोत्तरखण्ड से देश भाषा में रचा जिसमें अनेक प्रकार के इतिहास और सम्पूर्ण व्रतों के माहात्म्य आदि वर्णित हैं ॥

बारहोस्कन्ध श्रीमद्भागवत ॥

इसके भाषा टीकाको श्रीअंगदशास्त्रीजी ने अक्षर अक्षरके अर्थको ललित ब्रजबोलीमें रचनाकिया है यह टीका ऐसा मनोहरहुआ है कि जिसकी सहायतासे थोड़ा भी जाननेवाला भागवतको अच्छीतरह से समझ सकता है यह पुस्तक प्रत्येक विद्वान् के पास रहनी चाहिये क्योंकि भागवत बड़ी कठिन पुराण है बिना ऐसे सहज भाषा टीकाके सबको श्लोकार्थ नहीं समझ पड़ता है इसका मूल बीचमें और भाषा टीका नीचे ऊपर रखकर अत्यन्त शुद्धतासे पत्रेनुमा छपा है कागज हिनाई है और छापा पत्थर है ॥